

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 18/III

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 11, 12 i 13 de desembre del 1991.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC:

Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de llei de Pressuposts Generals de la CAIB per al 1992, R.G.E. núm.1944/91.

<p>(Continuació)</p> <p>Vots a favor?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades les esmenes.</p> <p>Esmena 3017, Grup Parlamentari MIXT. Vots a favor.</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada.</p> <p>Esmena 2642, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.</p> <p>Esmena 2643, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.</p> <p>Esmenes 2644 i 2650, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>26 vots a favor, 31 en contra, 1 abstenció; queden rebutjades les esmenes.</p> <p>Passam a votar l'esmena 3018 del Grup MIXT, que venia substituïda per una transacció feta a comissió, la quantia d'alta i baixa de la qual passava a ser 20 milions de pessetes. Una transacció per un import de 20 milions de pessetes. No, això no em passa, Sr Huguet. Que la motivació passi a ser descripció, en aquest cas; però veig que el portaveu del Grup MIXT em fa senya que és en aquest sentit i així ho donarem per bo.</p> <p>Vots a favor d'aquesta esmena?</p> <p>Queda aprovada per unanimitat.</p> <p>Passam a les esmenes 2519, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2675 i 2679 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?</p>	<p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades.</p> <p>Passam a les esmenes 2523, 2529 i 2531 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Sí, Sr Valenciano.</p> <p>EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:</p> <p>Sí, Sr President. Ens hi falten les Esmenes núms. 2677 i 2688, que teòricament anaven agrupades amb el bloc anterior.</p> <p>EL SR. PRESIDENT:</p> <p>Dos mil...?</p> <p>EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:</p> <p>2677 i 2688.</p> <p>EL SR. PRESIDENT:</p> <p>S'han agrupat a efectes de debat, però no a efectes de votació. Es votaran al final. Passam a votar les que he esmentat en aquests moments, les 2619, 2667, etc., etc.</p> <p>Vots a favor d'aquestes esmenes?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions, i passam a les esmenes 2530, 2641. Les 2523, 2529 i 2531 són les que hem votat ara.</p> <p>EL SR. VIDAL I JUAN:</p> <p>Sr President, amb perdó, vostè havia esmentat 2519, per això ens hem abstès.</p> <p>EL SR PRESIDENT:</p> <p>Com que el Sr. Valenciano m'ha fet l'observació que s'havien de votar conjuntament...</p> <p>EL SR VIDAL I JUAN:</p> <p>Tots som errables.</p> <p>EL SR PRESIDENT:</p> <p>Idò ara passam a les 2523, 2529 i 2531. Vots a favor?</p> <p>Vots en contra?</p> <p>Abstencions?</p> <p>23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queden rebutjades.</p>
--	---

Passam a les esmenes ... Si, Sr. Vidal.

EL SR VIDAL I JUAN:

No sé si procedeix dir-ho ara, però llavors, amb el ritme ràpid que anam ... Demanàriem votar separatament les esmenes 2697, 2692 i 2702 d'aquest bloc.

EL SR PRESIDENT:

Perfecte, Sr Vidal. En primer lloc votarem les esmenes 2697, 2692 i 2702.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

27 vots a favor, 31 en contra: Queden rebutjades i passam a les esmenes 2530, 2641 i 2787.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades.

Passarem a votar l'Esmena 2532; les 2598 i 2599 no les votarem perquè s'han retirat.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queda rebutjada.

Esmenes 2672, 2673, 2674 i 2701 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades.

Esmenes 2681, 2700, 2683 i 2682, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

27 vots a favor, 31 en contra; queden rebutjades.

Esmenes 2676, 2695, 2684 i 2685 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

24 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions; queden rebutjades.

Esmenes 2687, 2703, 2685, 2689, 2696, 2694 i 2680 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions.

Passam a ara a les esmenes 2678, 2691 i 2693, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions i passam a votar les esmenes 2677 i 2688, Grup SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions. Queden rebutjades i passam a la Secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda, en la qual es manté l'Esmena 2329, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Sampol i Mas. (Pausa) Sr. Sampol, té la paraula per defensar l'Esmena 2329 a la Secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr President. La defensaré molt breument, perquè ja veis les condicions en què em trop i els meus companys no em volen ajudar. Es refereix a la creació d'un fons de cooperació intermunicipal. L'any passat es va proposar per 1.000 milions de pessetes; enguany hem baixat a 200 milions de pessetes i creim que realment és una necessitat. Dins aquest Plenari s'ha parlat moltes vegades de la necessitat d'ajudar els municipis que tenen pocs recursos econòmics. Com que s'ha transaccionat, ja no la defensaré més, perquè seria inútil. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Sampol. Fixació de posicions? Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr President. Jo agafaré el "testigo", com diuen els forasters, ja que en Pere Sampol no es troba en molt bones condicions per defensar aquesta esmena. Jo vaig sentir la seva argumentació i, a més, avui vespre els seus companys no l'acompanyen, així que jo intentaré donar alguns arguments més perquè aquesta esmena transaccionada en comissió pugui augmentar la seva aportació.

EL SR PRESIDENT:

Perdoni, Sr Moragues, però el torn és per a fixació de posicions. No és per defensar l'esmena, és per fixar la posició del seu grup. Li prec que s'atengui al torn de fixació de posicions.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Sí, Sr President; ho intentaré. El Grup SOCIALISTA donarà suport a aquesta esmena perquè estam absolutament convençuts que és una de les esmenes més importants que discutirem avui vespre. La necessitat de constituir un fons de compensació intermunicipal creim que és una necessitat de primera magnitud. Al manco teòricament, penso que totes les forces polítiques de Balears hem assumit la necessitat de protecció del medi ambient que a les nostres illes passa, en primer lloc, per aturar la principal contaminació que tenim, la contaminació urbanística, que a la vegada assumeix el bé més apreciat i escàs que tenim, el territori, tal com el tenim configurat avui en dia.

Un sistema de desigualtat enorme dins la Comunitat ha consagrat uns municipis com a generadors de riquesa industrial, de serveis, turística, etc., i n'ha deixat altres que es dedicaven a tasques agrícoles o que havien tingut menys pressió especuladora o urbanística com a municipis de segon ordre, condemnant el seus habitants a ser uns ciutadans de segona categoria, i encara no acaben aquí les coses. Ara, quan la consciència proteccionista - no consciència de protecció de la natura, sinó consciència de protecció de la gallina d'or que és el turisme - ha fet que els grups conservadors canviassin la seva política d'execució territorial i acceptassin un seguit de normes proteccionistes molt importants, ens trobam que aquestes normes a la vegada ocasionen uns greuges comparatius que hauríem de començar a pal·liar ràpidament si no volem que la pressió ciutadana d'aquests municipis perjudicats comencin a treballar per a la modificació o no aplicació de les lleis conservacionistes.

De tot açò només trobaríem un perjudicat, el conjunt d'habitants de la Comunitat, i uns únics beneficiats, els especuladors. No podem, Sr President, sense concretar mecanismes compensatoris, contemplar municipis com a reserves índies perquè els turistes que vénen a les Illes i estan en els municipis del costat necessiten territoris més o manco verjos. No podem continuar creant municipis de primera i municipis de segona, municipis que creen riquesa i poden fruir-la i municipis que sols poden veure-la, açò sí, sense tocar res.

Per aquestes raons, Sr President, Sres i Srs Diputats, el Grup SOCIALISTA manté el seu suport a una esmena que nosaltres no hem presentat, tal com m'ha recordat el President, però que

la sentim com a nostra. Necessitam d'una vegada per totes crear aquest fons de compensació com a instrument per corregir les injustícies econòmiques que l'ús del territori ha consagrat. Tenim ben clar que si som incapaços d'introduir aquestes mesures, el futur del catàleg d'àrees naturals és molt negre i, de rebot, també serà més negre el futur del turisme que aposta de forma clara per compatibilitzar el sol, la platja, l'oferta complementària amb un respecte escrupolós a àmplies zones del territori, a un medi ambient equilibrat i açò no ho podem fer a costa d'alguns dels nostres habitants.

Aquest fons ha de ser, a més, l'esperança de futur per al territori, i per al turisme una mostra de solidaritat impersonal que permeti deixar a les futures generacions un horitzó tan clar com sigui possible. Demanam, si poden, Srs Diputats conservadors, que facin un esforç complementari i no transaccionin el contingut de l'esmena, sinó que l'estaloini així com va ser presentada o, millor encara, que l'ampliïn. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues. Té la paraula el Sr Huguet i Rotger per fixar la posició del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA

EL SR HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr President. Obedient a les recomanacions, fixarem aquesta posició, encara que no hàgim tingut l'oportunitat de descansar després de la darrera intervenció escoltada. La transacció és 20 milions de pessetes. Jo record que dins comissió vam quedar que duríem aquí una alternativa a aquesta descripció perquè aquest fons de cooperació intermunicipal fos encara més efectiu, i atès que a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera tots els municipis es poden considerar turístics, jo propòs que la descripció sigui "creació del fons de cooperació intermunicipal del Pla de Mallorca", que serà una manera efectiva d'aplicar aquests 20 milions de pessetes. Aquesta seria la descripció. De totes maneres, Sr Sampol, si la descripció no ha de ser aquesta, tampoc no en feim ... És per millorar-ho i fixar-ho molt concretament als municipis que creim que necessiten més d'aquest Pla de cooperació intermunicipal.

EL SR PRESIDENT:

Sr Orfila, estan d'acord amb la modificació o la transacció que proposa el Sr Huguet?

EL SR ORFILA I PONS:

No, Sr President. Nosaltres creim que desvirtu el contingut de l'esmena que nosaltres presentàvem i que quedava clar que era un fons de cooperació intermunicipal per afavorir aquests municipis que tenien dificultats per afrontar certes inversions, municipis que no havien crescut de més en temes urbanístics o que no tenien zones turístiques massa importants, però d'aquests també n'hi ha a l'illa de Menorca i a l'illa d'Eivissa. Per tant, creim que si el que pretén el Govern és fer un pla de desenvolupament econòmic que afecti el Pla de Mallorca, ho ha de fer i tindria el nostre suport, però que aquest no és el mateix tema.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Entenc que no accepta la modificació a la transacció que proposa el Sr Huguet, així que no procedeix tramitar-la. No la manté, Sr Huguet? Queda així com era abans de comissió? Sí, Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr Ramon. Em sembla que el torn em correspon a mi per decisió del President. La transacció eren 20 milions de pessetes - es posi tranquil; vostè a vegades em diu que em posi tranquil i jo ara li ho dic a vostè - i açò va a missa, com deim, ho mantenim, el que passa és que dins comissió es va produir un petit debat i el seu company va dir: Home, val més poc que no-res, i va ser quan vam entrar en si podria arribar a tots els municipis de les tres illes, que d'una manera o altra han tingut manco creixement urbanístic.

Sr Ramon, si no m'escolta, després no sabrà què he dit. Quan hem arribat a aquest punt, per fer una política molt més justa i distributiva, encara que a Menorca i Eivissa hi ha municipis que han crescut manco, turísticament parlant, en comparació d'altres municipis, els qui hem sabut que no han crescut turísticament ni han fet ús del seu territori per temes turístics són principalment els municipis del Pla de Mallorca. D'aquí que volíem fer aquesta aclaració ...

EL SR PRESIDENT:

Sr Huguet, perdó, de la seva intervenció deduec que es manté inicialment tal com venia de comissió, perquè el Sr Orfila no ha acceptat la proposta de modificació que vostè ha fet i vostè la manté així com venia de comissió, de manera que passarà a la votació així com era, sense l'afegit que vostè hi volia fer. Crec que és clar, Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Per a un aclariment. Jo crec que he escoltat perfectament el Sr Huguet; nosaltres acceptam els 20 milions - va a missa, ha dit ell -, en tot cas el que no canviariem és el títol, el contingut, la motivació.

EL SR PRESIDENT:

Que és el que jo dic, Sr Orfila. Crec que el tema ha quedat clar. Passarem, idò, a votació.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Queda aprovada per unanimitat i passam a la Secció 15, Conselleria d'Agricultura i Pesca. En primer lloc hi ha l'Esmena 2706, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la totalitat de la secció. Té la paraula el Diputat Sr Ferrà i Capllonch.

EL SR FERRÀ I CAPLLONCH:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Com cada any, arriba desembre i amb aquest mes el final d'un exercici, i és el moment adequat per passar revista al que s'ha fet durant aquest any i valorar-ho tant en positiu com en

negatiu. També és un el moment que el Govern ens presenta els pressuposts per a l'any que ve perquè els valoren i els votem en conseqüència.

Si passam revista a les coses que s'havien de fer durant l'any 1991, hem d'estar d'acord que s'han fet coses importants, com per exemple unes bones campanyes de sanejament, principalment en vacum, oví i caprí, però també és ver que no s'ha arribat on s'hauria d'haver arribat, que han sortit greus problemes en el sector de la llet que encara no sabem com acabaran i que altres sectors també n'han tengut: l'oví, que té el mateix preu de venda que fa quatre o cinc anys. La llana, que fa un parell d'anys treia pel tondre, avui ja no la vol ningú; podem dir que si no fos per la prima de la Comunitat Econòmica Europea, aquest sector també passaria moments molt difícils, perquè així i tot no creim que li sobri res.

Les ametles, gràcies a una anyada dolenta que hi ha hagut per Califòrnia, enguany han millorat un poc referent a l'any passat. Almanco enguany s'han pogut collir, han tret per les despeses i no han quedat a l'arbre, com ja ens havíem acostumats a veure-les, però l'any que ve, quin preu tendran? És ver que durant l'any 1991 la Conselleria ha fet un gran esforç, perquè han sortit greus problemes en el sector lleter, i també ha fet un esforç en les campanyes de sanejament en vacum, oví i caprí, com ja he dit abans, però també és ver que s'han deixat altres coses sense fer, al nostre entendre, com és una bona política d'informació i d'ajuda al pagés, cosa que nosaltres creïem que hi havia un servei, el Servei d'Extensió Agrària, que feia molt bé aquestes coses i que no sé per quins motius no clars varen desaparèixer ja fa uns anys.

L'agricultura a les nostres illes, Sres i Srs Diputats, està malament; s'ha dit moltes vegades i aquesta Cambra ho sap perfectament. Fins i tot podríem assegurar que es troba en una situació més difícil que els anys anteriors, ha passat un altre any i segons la nostra opinió no s'han afrontat tots els problemes amb la fermesa necessària. A més, es va agreujant la delicada situació estructural que té el sector, contínuament s'abandonen finques, continuam amb una mà d'obra cada dia més envellida, continuam tenint una inadequada dimensió de les explotacions, manca de promoció, de canals de comercialització, manca d'una política d'organització del sector, etc., etc.

Una altra cosa que notam a faltar és una política que des de la Conselleria promogui l'adequació de les cases dels pagesos - i no per a turisme rural - d'unes comoditats que moltes no tenen: serveis sanitaris, banys, telefonia i electrificació, entre d'altres. En els temps que vivim, un pagès no pot viure aïllat en una muntanya sense llum ni telèfon. El fet de no tenir aquests serveis, al nostre entendre, contribueix bastant a l'envelliment del sector agrari. També - s'hauria de dotar aquesta Comunitat Autònoma d'unes escoles d'agricultura on es pugui aprendre tot l'entramat de l'agricultura moderna i sofisticada - programes d'alimentació, tractament, maneig de ramat - per abaratir costs de producció i alimentació, etc., etc., sense oblidar una forma d'agricultura que, encara que avui sigui minoritària, és clar que va a més de cada dia. Em referesc, naturalment, a l'agricultura biològica.

Què s'ha fet en aquesta Comunitat per potenciar els nostres productes? Què ha passat amb la campanya d'etiquetes de qualitat controlada? Al començament de la campanya se'n varen

veure algunes, però fa uns anys que pràcticament han desaparegut. Com pot saber el consumidor quan un producte és de qualitat i recomanat per la Conselleria? Estam completament convençuts que és un programa important que mereix ser impulsat de bell nou per la Conselleria. Quina és la postura de la Conselleria davant les denominacions d'origen? Si ens hem de fiar d'allò que es consigna en els pressuposts, és una postura absolutament fluixa, per no dir una altres coses.

Referent al sector càrnic, Sr Conseller, no recorda que dins el primer trimestre del 1992, s'han de presentar els projectes d'homologació dels escorxadors, amb la seva ampliació inclosa. Quina partida pressupostària hi destina? Referent a les cooperatives, aquestes entitats són la sortida de gestió empresarial arreu d'Espanya i de tot Europa. Per què no funcionen aquí? No és cert que té informació de primera mà, perquè cada any la Conselleria fa auditories de totes les cooperatives? Per què no s'actua en conseqüència?

En la política forestal s'ha fet poca cosa. Nosaltres creim que ni tan sols s'han repoblat els terrenys afectats pels incendis forestals. Fa pocs dies, es varen presentar en comissió un plans per a la lluita contra els incendis forestals i es va dir que faltava al nostre entendre per ventura el més important, el de la Serra de Tramuntana. Els diferents grups ja li vàrem remarcar en comissió les deficiències que hi trobàvem; una de les que li assenyalàvem era que mentre no s'obligui a la retirada de la rama que fan en la talla dels pins i en la neteja dels pinars sense fer destrosses del sotsbosc, però sí fent net i esporgant un poc els pins, seria molt difícil la lluita contra els incendis forestals. També haurien de preveure la impossibilitat de canviar l'ús de la terra en zones afectades per incendis forestals.

Hem de mantenir i augmentar, si és possible, els boscos de les Balears pel seu benefici immediat, pel manteniment del règim de pluges i pels seus efectes beneficiosos contra l'erosió del territori. Nosaltres trobam a faltar una política proteccionista dels nostres alzinars. L'alzinar, avui, al nostre entendre, si no es fa res per posar-hi remei, corre un gran risc. Pot ser que d'aquí a uns pocs anys notem greus conseqüències, perquè nosaltres creim que té diversos enemics. El pi envaeix els alzinars d'una manera alarmanant; si anam a fer una volta per un bosc d'alzinar, on fa pocs anys tot eren pràcticament alzines i arbocers veurem la quantitat de pins que s'hi han fet i quan s'hi fa un pi s'hi deixa de fer una alzina.

També hi ha la lluita contra les plagues, el banyarriquer de les alzines, la processonària del pi. Notam a faltar un pla integral contra aquestes dues plagues - lluita química, la menys possible - preferentment en boscos i amb productes el menys nocius possibles per al medi ambient; lluita orgànica, trampes, , tota aquesta feina que hauria de fer SEFOBASA i que fa, però al nostre entendre només ran de carretera i sense un seguiment de control; lluita mecànica, que també podrien fer les brigades de SEFOBASA.

La tala desmesurada que fa l'home de les alzines. Jo record que quan jo era petit dins cada bosc d'alzines hi havia una família de carboners que hi vivia molts d'anys. Es posaven a tallar a un cap i quan acabaven podien tornar a començar, perquè tallaven amb bastant de coneixement, sabien que s'hi havien de fer la vida, però avui, per culpa del preu de la llenya podem dir que la ganància més grossa que tenen moltes finques

de muntanya és a base de fer una tala desmesurada. És ver que es marquen les que es poden tallar, però també és ver que se'n tallen moltes sense permís i a tot això s'hi ha de posar remei.

Quant a política pesquera, notam que és com si fos la germana pobra de la Conselleria. Notam falta de mitjans d'inspecció, falta de formació, falta de política de comercialització, falta d'investigació de noves espècies i caladers. Per acabar i no cansar massa, Sr Conseller, què ha fet la Conselleria per donar suport a les empreses de cultius marins? Sap, Sr Conseller, quantes empreses de cultius marins han desaparegut els dos darrers anys? Vostès, fa alguns anys, varen crear una empresa pública per donar assessorament i serveis. Què ha fet SEAMASA?

Per tot el que he exposat anteriorment, notam a faltar una política d'informació, de mesures per rejuvenir el sector, de mesures perquè no s'abandonin més finques, de mesures de promoció a canals de comercialització, etiqueta verda, denominació d'origen, etc.; de mesures per adequar els habitatges dels pagesos; de mesures per crear escoles on els joves puguin aprendre les tècniques més sofisticades; d'una política forestal clara i precisa en repoblació, lluita contra incendis, una llei de boscos i una política pesquera més dotada on es donin més mitjans a la inspecció, formació, comercialització, investigació, etc., etc. Per tot això, Sr Conseller, li hem presentat aquesta esmena a la totalitat. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Ferrà. Té la paraula el Conseller, Sr Morey. Queda obert el torn incidental.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

El meu grup m'ha indicat molt clarament que procuri ser sintètic en la meva exposició, cosa que, en el meu cas, no és gens fàcil, però no obstant això, com a disciplina de grup, tractaré de fer-ho sense ser descortès amb el grup que ha presentat l'esmena.

Quan jo sentia el Sr Damià Ferrà Pons que deia a la meva companya de banc verd i de partit, la Consellera de Cultura: "Nosaltres ara li presentam un programa alternatiu no socialista, modern i europeu" - crec recordar aquestes paraules -, jo deia: "Estic salvat; quan arribi l'hora, em presentaran un programa agrícola alternatiu, modern i europeu", i no el m'han presentat, cosa que em sap greu, però si hagués esperat tal cosa seria un il·lúis, perquè vostès ho saben molt bé, independentment del rol que ens pertoca jugar dins el joc democràtic i parlamentari. No hi ha alternativa a la política agrícola de les Balears, com no n'hi ha a la política agrícola d'Espanya mentre existeixi la política agrícola comuna.

Això sí: Existeixen maneres i maneres de fer les coses. Em presenten una esmena a la totalitat en la qual l'única cosa que ha

mancat ha estat que m'acusassin perquè no plovia quan pertocava. Per què? S'ha arribat a greus problemes perquè l'oví, els preus; perquè l'ametla, els preus; perquè els preus, em volen dir, parlant seriosament, que vostès intervendrien de qualque manera en la fixació dels preus de mercat? No crec que em volguessin dir això perquè jo crec que representaria una tergiversació grossa. Ni jo, ni el Govern d'aquesta Comunitat, ni el Govern de Madrid ni cap govern de l'Europa democràtica actual tractarà d'intervenir en la fixació dels preus de les coses. Els preus de les coses els fixa el mercat. Que ens agradaria que les ametles anassin cares? Als pagesos sí i als senyors consumidors d'ametles, no.

Diuen que l'agricultura està malament i que és més difícil; ha dit: "És que tenim una mà d'obra envellida", una altra cosa que jo no puc arreglar. Hi ha un problema que per moltes voltes que li doni no li veig solució: Que les persones tenen un any més cada any que passa, a això no hi trobo solució, igual que no en trobo al problema dels preus. Diran: Facin vostès una política de rejuveniment de l'agricultura. Com? A closcades? Perquè la mà d'obra, com s'ha demostrat molt bé, també és un mercat i aquest mercat va on és més retribuït i menor l'esforç de la feina, és una veritat de Pero Grullo, però és així i malauradament la feina de l'agricultura continua essent pesadíssima i la retribució molt petita. Per consegüent, podem fer rogatives, podem demanar a la Mare de Déu de Lluc que il·lumini la gent i que es dediqui a anar al camp i guanyar manco doblers que rentant els plats a un hotel. Ara bé, que això passi és un altre assumpte.

Diu: Què ha fet, vostè, per a la comercialització dels nostres productes? Jo crec sincerament que hem entrat molt seriosament dins tot allò que representa millora de la comercialització, però en agricultura - probablement veuran vostès exemples molt clars en les hores que queden per portaveus molt qualificats d'altres grups polítics - existeix la tendència que les coses que corresponen a la iniciativa privada les ha de fer la iniciativa pública. I per què? Aquí, el que hem de fer és el que feim: Juntament amb grups i organitzacions polítiques de l'esquerra, clarificar els canals de comercialització, aquesta és la nostra feina, sí senyor, i en això estam.

El pagès es troba aïllat i sense serveis. Precisament en aquests pressuposts hi ha despeses importants fonamentalment a les zones 5B per millorar aquesta situació. Diu: Què farà per a l'agricultura biològica? Jo no sé si vostè ho sap, però jo sí: Hem fet diversos cursos d'agricultura biològica amb un èxit tan gros que els hem hagut de repetir i als pressuposts del 1992, que són el tema d'aquesta discussió, tenim prevists un, dos, tres, quatre, cinc cursos per a un total de 5.570.000 pessetes només d'agricultura biològica, només d'agricultura biològica.

Escoles d'agricultura. Si en aquests moments no hagués hagut de tancar l'escola de sa Pobla del Ministeri d'Educació i Ciència per manca d'alumnes, vostè dirà: És que aquí hi ha una demanda de formació i vostè no li donen sortida, però miri: A la gent que anava a l'escola de sa Pobla, la Conselleria li pagava el transport gratuït cada dia des de qualsevol indret de Mallorca i així tot no hi ha demanda. Per què hem de fer escoles, si estan buides? Què hem fet? Un programa i una planificació - com crec que s'ha de fer - de més de 50 cursos i seminaris concrets i definits on les organitzacions professionals han dit: Ens interessaria un curs de podadors, ens interessaria un curs d'apicultors, ens interessaria un curs sobre la vinya, ens

interessaria un curs sobre la taronja. Aquests són els cursos que realment tenen demanda, perquè són definits i concrets i van endavant.

No em digui allò de les etiquetes. L'etiqueta QC no és per a res, però és una cosa que no s'ha inventat aquest Govern, és copiada de la Generalitat de Catalunya, però posada en marxa per aquest Govern i en aquests moments tenim Reglament específic de QC de la sobrassada de porc negre, del meló erissó - en aquests moments no els recordo tots, n'hi ha molts més - però també, senyor meu, a un conjunt d'empresaris que els interessa un QC jo no els puc forçar a fer un reglament de QC si ells no volen. Hi ha d'haver un mínim d'iniciativa que em digui jo seguesc. Diu: les denominacions d'origen, una quantitat fluixa; molt més que l'any passat, molt més que l'any passat. En el cas concret de la denominació d'origen de Maó, els doblers que es varen donar per a un programa comunitari importantíssim s'han desapropiat. Si això no és ver, les persones de Menorca que coneixen aquest tema que diguin que es mentida; que s'han lliurat en mans de la denominació d'origen del formatge de Maó, que diguin que no és ver, 12 milions de pessetes.

Les cooperatives. Clar que tenim la informació, i encara li diré més: Quan aquí diuen: Què ha passat amb la CAP? Què ha passat amb la Cooperativa de Felanitx? Idò casualment ni la Cap ni la Cooperativa de Felanitx mai no varen entrar en el programa de reflatament de cooperatives del Govern, miri quina casualitat! En el programa - i jo em comprometo aquí que venguin els directius de la Unió de cooperatives de Balears a donar-los a vostès les dades generals de les diferents auditories i veuran que les cooperatives que han entrat dins el pla de reflatament de cooperatives han millorat substancialment la seva situació patrimonial i de tresoreria, substancialment. En aquests moments, si no hi hagués hagut aquest pla, plorariem per molt més cooperatives de les que ens fan plorar.

Quant a la política forestal, és ver i ho varem manifestar així: El programa comarcal de la Serra de Tramuntana no el tenim acabat; varem presentar la resta de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa. Diu: Han d'obligar els propietaris a fer nets els boscos. I si no ho volen fer net, jo què faig? Hi vaig amb una metraladora? Els tanc a la presó? Per favor! Diu: hem de fer créixer els boscos, i després diu: La quantitat de pins que hi ha de més i que es mengen les alzines! Com quedam? O creixen els boscos? És Una vella discussió en la qual no vull entrar, però una alzina no creix si no té un pi damunt. Quin preu té la llenya? Jo que sé! Quin preu tindrà la llenya? Jo que sé! Ni hi intervindrà per a res, Déu me n'alliberi.

La pesca és la germana pobra. Falta inspecció. Què ha fet en comercialització? No em diguin això! Em sap moltíssim de greu que avui no sigui en aquests escons una persona molt admirada per mi, el Sr Miquel Oliver. El Sr Oliver i nosaltres hem lluitat per OPEBAL, hem batallat per a la creació de la federació, hem donat 12 milions de pessetes perquè es muntin i després de tota aquesta lluita la setmana passada varen constituir la federació. No diguin que s'ha perdut per part nostra, el que passa és que no sempre hem d'estirar; qualque vegada el sector privat ha de fer qualque cosa.

Què ha fet vostè en investigació? Res. En investigació marítima hi ha l'Institut Oceanogràfic, per això està, per això hi tenim un conveni, per això fa les investigacions nos que nosaltres

li encarregam. S'imaginen vostès el que em dirien si ara els proposava de comprar un vaixell d'investigació? Seria gros, jo m'ho imagin, però no em diran que hem de fer investigacions amb un botet de remes. Què ha fet SEAMASA? Les empreses van malament. El Sr Ferrà m'ha fet una pregunta. Clar que van malament, però no em diran que es culpa meva. Això és com si diguessin "les empreses van malament perquè estan auditades"; no senyor, les empreses van malament perquè hi van. Per què? Perquè produeixen un producte que en aquests moments el mercat n'està saturat, o que no el venem bé o que no han fet bé els números, però no em diguin que és culpa meva.

El tema dels cultius marins, ho he dit moltes vegades, és absolutament clau en tots els aspectes. Un aspecte és la implantació a la pràctica de la tecnologia in vitro que té SEAMASA per a producció d'alevins d'espècies que siguin més comercialitzables, i un segon, tota la investigació d'ictiopatologia que no existia a les Balears fins que nosaltres la vàrem posar en marxa.

Hi ha una cosa que m'ha espantat - i amb això acab - perquè si es diu moltes vegades la gent acaba que s'ho creu i, si s'ho creuen, podem aplegar. És el següent: Prohibeixen el canvi d'ús de les terres on s'ha produït un incendi forestal. Vostès s'imaginen el fàcil que és fer mal a un propietari d'una finca, si una persona té aquesta mala intenció? Si li crema el bosc ja sap que mai no tindrà un ús edificatori, encara que, per altra part, m'agradaria saber quin bosc de les Illes Balears es pot edificar després de la Llei d'Àrees, però atenció amb aquest tema, perquè tal vegada podríem afavorir sistemes, però miri, si pel fet de prohibir caçar o cercar esclata-sangs a un senyor, a vegades es provoca un incendi, imagini si un senyor vol fer un "traje" a un altre el que ha de fer.

A mi em sap greu que no m'hagin tengut la consideració que s'ha tengut amb la meva companya d'escò, en el sentit que no m'hagin plantejat, com va fer el Sr Damià, un programa no socialista, europeu i modern. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Té la paraula el Sr Ferrà.

EL SR FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats. Sr Conseller.

Tal vegada quan arribi l'hora presentarem un programa, el que passa és que no és la meva obligació avui fer un programa. Jo som un diputat de l'oposició, vostè és el Conseller i és qui l'hauria de tenir, no som jo. Que existeixen maneres diferents? Naturalment que existeixen, jo crec que sí i tal vegada les nostres són diferents de les seves, però jo també l'he alabat, Sr Conseller, jo he dit que ha fet coses bones, no ho ha fet tot dolent, crec que n'ha fet bastants de bones, no sigui tan pessimista, no sigui així.

Jo he dit i torn a dir que l'any 1991 ha tengut problemes greus, que s'ha hagut d'enfrontar amb problemes molts greus: AGAMA, BLAI, llet, sobretot amb el sector lleter m'ha tengut de bon de veres i tal vegada n'ha sortit bé, no ho sé, veurem com acabarà, esper que sí. Ja li he dit altres vegades que l'únic que desig és sortir-ne bé tots, no vull dir que no, però també és

ver que allò que m'ha dit de les empreses privades, que hi ha coses que ha hagut d'assumir la Conselleria però que ho haurien de fer les empreses privades i tal, però clar, la Conselleria ha hagut d'actuar en les qüestions d'AGAMA, CAP, BLAI, etc., etc., i també eren empreses privades. No crític que hagin actuat, tal vegada no quedava més remei, però vostè m'ho ha dit per una altra banda i també han hagut d'actuar per aquesta.

Quant a l'escola de sa Pobla, que era del MEC i vostè diu que va haver de tancar per falta d'alumnes i tal i qual, vostè també en va muntar una, crec que amb na Miracles i companyia varen intentar muntar una cosa que no va funcionar massa bé, però el que jo sé es que hi ha gent que reclama una escola d'agricultura, gent de sa Pobla, gent que m'ho ha demanat a mi. Vostè sap que hi ha una esmena demanant una escola d'Agricultura i jo crec que tal vegada s'ha d'enfocar d'una altra manera, tal vegada s'ha de posar un altre tipus d'escola, les notícies que jo tenia de l'Escola d'Agricultura eren que tenia uns problemes interns, tal vegada no la muntarem així com pertocava o no teníem els monitors adequats. Jo crec que a la Conselleria hi ha personal suficient i tècnics molt bons per dur l'Escola d'Agricultura, jo crec que de la mateixa Conselleria poden sortir aquests tècnics, crec que n'hi ha de molt qualificats per dur l'Escola d'Agricultura.

El tema de les etiquetes. Pot ser que hi hagi la del porc negre i algunes altres, però jo not una falta de promoció. Tal vegada hi ha etiquetes, però falta que la gent ho conegui. Avui matí no hi he pensat, em sap greu, ja li vaig dir l'altre dia que havíem anat a Valladolid amb el Sr Orfila i tenien una sèrie d'impresos fets que li volia mostrar i no he pensat a dur-los-hi. Nosaltres també n'hem fet d'aquests impresos, n'hem fet d'incendis forestals, de llenya i de no sé què, però els que hem fet nosaltres tal vegada no han tengut atractiu, tal vegada en lloc de fer-ne quatre com els que hem fet nosaltres hauria convengut més fer-ne un amb molt més atractiu, repartir-lo i que la gent l'hagués dut. Si hi pens, dilluns, en haver acabat els pressupost, els hi duré a la Conselleria. Són molt més macos que els nostres, tenen molt més atractiu i crec que tenen un resultat final millor que el nostre.

Quant a les denominacions d'origen, Sr Conseller, potser que hi dediqui, però crec que poc, s'han de potenciar més. Jo no sé ben bé que va passar a Menorca, però crec que s'hauria de donar bastant més importància a la denominació d'origen, tant del vi com del formatge de Maó; que la gent ho conegués i demanàs productes amb denominació d'origen com el formatge de Maó i els vins que tenim.

Allò que vostè ha dit, Sr Conseller, no ho cregui que una alzina no neix si no té un pi, de cap manera. Jo som de poble d'alzinar, fa 44 anys que em passeig per dins boscs d'alzines i el que veig, tant al Pla del Bosc, la mola de Sobremunt, de Son Noguera, de Planici, totes aquestes moles que fa 20 anys no hi havia un punyetero pi, ni un, avui estan completament envaïdes per pins, totes estan envaïdes per pins. Fa 20 anys no n'hi havia ni un i avui són pins més gruixats que el seu cos, i on hi ha pins desapareixen les alzines i hi ha incendis forestals; on hi alzines, no n'hi ha. No es fiï, Sr Conseller: On hi ha pins, no hi ha alzines i on hi ha alzines no hi ha pins.

Quant a pesca, falta inspecció, vostè ho sap ben cert. Aquests inspectors que tenim fan més del que poden fer, no sé

com s'atreveixen a fer cap actuació, perquè qualche dia ens trobarem que els hauran fotut a la mar amb una pedra al coll, i perdoni l'expressió, perquè no tenim mitjans, s'enfronten "solos ante el peligro", jo els vist fer actuacions tan valentes com ses valentes dones de Sóller, són d'admirar. Anar a un lloc i trobar una barca. Vostè sap quantes infraccions de pesca es fan cada setmana, d'Andratx a Sóller, durant els mesos de maig a setembre? Vol que jo li digui, aproximadament? La tira: més de 500 cada setmana, més de 300 setmanals, li ho puc afirmar. Si no ho creu, passat demà, en haver acabat això, hi anirem i li mostraré totes les barques d'aficionats que tiren xarxes, palangres, totes, perquè és un tema que jo conec, basta que estiguin amarrades i jo li diré quines són, i tenim dues inspectores de pesca, dues al·lotes que s'enfronten amb aquesta gent, que quan arriben a la platja tornen a tirar la barca a la mar, fugen i elles no tenen cap defensa ni una, això si no els fan ofertes de llenya. Amb aquesta inspecció no anam enlloc, Sr Conseller, i vostè ho sap ben cert.

Guardes forestals. Ja li ho vaig dir l'altre dia; Falten guardes forestals. Vostè dirà si Capítol I, que no pot posar més gent, tal i qual, però és que tal vegada ens sobren auxiliars administratius o tècnics o una altra cosa, però ens falten guardes forestals i vostè ho sap, i vostè sap que un guarda forestal va a marcar un bosc d'alzines, en marca 500 perquè es puguin tallar - les tortes, les banyarriquerades, etc. - i si no ho creu, demà pot venir amb mi i li mostraré set o vuit boscs, no un, i veurà que en lloc de 500 n'han tallat 600, 700 o 800, les grosses, les bones i les bones de tallar, i que han quedat les tortes, banyarriquerades i etc., perquè no tenen temps de fer les inspeccions que pertoqueu i fan més del que poden. Jo trob guardes forestals, els dissabtes matins o els diumenges. Els dissabtes i els diumenges jo acab la son molt prest, Sr Conseller; m'aixec a les cinc, cinc i mitja del matí i me'n vaig a fer voltes pel món, cada dissabte i cada diumenge, i trob en Cuenca i l'altre, en trop per tot de guardes forestals. Fan feina els dissabtes i els diumenges, molt correctes, tal vegada no els tocaria, no és que vagi contra ells, però no tenen temps, Sr Conseller, és així. Quant a política forestal, fa falta treure una llei de boscos, fa falta posar més guardes forestals, fa falta prestar-hi més atenció.

Per acabar, Sr Conseller, ja només li vull dir que cregui que aquest diputat no té cap intenció de dir-li que ho ha fet tot malament o que és molt dolent. Jo crec que en coses s'ha equivocat, que n'ha fet que no havia d'haver de fet i que n'ha deixat de fer que hauria d'haver fet, però almanco li vull dir una cosa i és que ha demostrat que té bastant capacitat de feina. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Ferrà. Per tancar el tor incidental, té la paraula el Sr Conseller.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr President. Gràcies, Sr Diputat.

No vull que m'interpreti malament. A vegades, la meua vehemència verbal després de tantes hores de silenci, li pot haver fet l'efecte que hi pos més cor del que hi hauria de posar.

En cap moment no he volgut considerar que la seva interpretació no ha estat completament correcta.

Quatre punts amb els quals li vull dir que estic d'acord: Estic d'acord amb vostè que ens falta inspecció de pesca, estic d'acord amb vostè que ens falten guardes forestals. Crec recordar que a la darrera compareixença ho vaig manifestar i que vaig dir que, a més, que ens faltaven guardes forestals preparats per cobrir aspectes de vigilància de la natura que no tenen una relació directa amb els incendis o en la protecció del bosc, sinó que la tenen amb la vigilància del compliment de la Llei d'Àrees Naturals. Si, reconec que hem de fer tot això i també reconec que tenc el Capítol I bloquejat. Per consegüent, tal vegada haurem de fer una repassada del catàleg dels llocs de feina i veure si sobre qualche cosa per aquests dos temes que jo som conscient que són molt importants.

No estic tant d'acord amb el tema de la vigilància de la tala. Des que vostès, l'oposició - i és un per que hem d'alabar a la democràcia - des de la seva postura fa que el Govern o l'Executiu vigili mols més el que ha de fer o bé prioritzi millor les seves coses en funció del que diu l'oposició, li puc assegurar que amb la branca que em dona l'oposició cada vegada que hi una tala, els guardes forestals compten un per un els arbres que es tallen i quan s'han passat li asseguro que s'aixequen les actes, com també li puc assegurar - vostè o pot creure o no - que jo personalment mai no he tret una multa fos qui fos la persona multada.

Sobre el tema de les empreses privades, podria aclarir una cosa perquè és molt fàcil confondre l'opinió pública. Nosaltres no vàrem actuar mai sobre la CAP, mai. Nosaltres vàrem actuar per salvar dues campanyes d'exportació de la patata, vàrem actuar per salvar els pagesos, suplint una cosa que s'havia enfonsat. Com a tal, no hem posat un duro dins la Cooperativa Agrícola de sa Pobla. Hem actuat sobre AGAMA i vostè diu que probablement no tenien altre remei. No és que no tenguéssim altre remei, l'alternativa era això o la desaparició de la ramaderia, però també hem de dir que des del primer moment hem manifestat: Punt primer, que eren conscients que no era el nostre paper; que actuàvem en última instància, perquè no quedava més remei, i que en sortiríem tot d'una que poguéssim, quan una empresa privada - a la qual pertoca fer aquest paper pogués assumir aquest rol. Per consegüent, nosaltres creim de manera ben clara que una Administració pública, qualsevol Administració pública, és una mala administradora d'empreses privades, n'estam ben convençuts.

Escola d'Agricultura. També concordo amb vostè - no hi ha el Sr Forcades - que tal vegada ens vàrem equivocar en l'enfocament de l'escola i també estic d'acord amb vostè que és necessari que hi hagi una escola a Mallorca, perquè a Menorca ja hi és i encara li diré més: En aquests moments estam en negociacions amb la Mancomunitat del Pla per aprofitar una escola d'un poble del Pla de Mallorca que ara quedarà buida, per veure com i de quina manera muntam aquesta Escola d'Agricultura al Pla de Mallorca.

La falta de promoció, els fulletons. Els tenc tots, vaig enviar una persona a fer un recollida de tots els fulletons i els puc avançar que en aquests moments tendrem per primera vegada a impremta un fulletó en el qual es reuniran totes les empreses de productes alimentaris de les Illes Balears amb la denominació

de l'empresa, l'adreça, qui és el gerent, el número de fax, tot per servir com a objecte de comercialització a qualsevol lloc, fires i tot això, o sigui que ens trobam en la línia que vostè m'assenyalava.

Pel que fa a les alzines, per acabar la discussió, jo el repto en presència de qui vulgui que vostè pren una alzina sola en un lloc on no hi hagi un pi i jo sembraré una alzina davall un pi. Jo li asseguro que la seva alzina no creixerà ni regant-la i la meva sí. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. Llàstima que el Sr President surti, perquè li podria dedicar una part de la meua intervenció. No teníem previst intervenir, però la intervenció del Conseller, que ha reconegut que tenia el gavatx ben ple i que no podia resistir-se a intervenir ens també ens obligar a comentar alguns dels comentaris que ell ha fet aquí. No teníem previst intervenir, entre altres coses perquè no hem presentat una esmena a la totalitat d'aquesta secció i no ho hem fet per dues qüestions. Primer, perquè nosaltres reconeixem i ho deim quasi cada any - la capacitat increïble del Conseller de fagocitar les esmenes i les propostes que fa l'oposició i que després aquestes apareguin com de la seva collita en els pressuposts de l'any que ve, té aquesta rara habilitat. Ens va alabant, creim que açò és una cosa positiva, demostra que té un demble obert en aquest sentit. Creim que la política amb la qual s'impulsa l'agricultura a les Illes o la que es declara és feta en part per l'oposició i nosaltres creim que açò és interessant.

No hem presentat aquesta esmena a la totalitat perquè estarem molt atents, com hi estam cada any, a com es desenvolupa aquest debat, perquè les nostres esmenes - la vintena que hem presentat i les que ha presentat el Grup SOCIALISTA, també de l'oposició - poden canviar de forma substancial el contingut de la Secció 15 i, si s'acceptem les suficients, nosaltres creurem que no serà necessari votar aquesta esmena a la totalitat de la secció que ha presentat el PSOE.

No obstant açò, volia fer un comentari a la intervenció primera que ha fet el Conseller, que ha sortit tan disparat amb tantes coses per dir que jo crec que val la pena fer algunes reflexions. Quan el Conseller fa aquestes intervencions es presenta com el Don Quixot del liberalisme econòmic i del lliure mercat. Té gràcia, perquè en matèria d'agricultura tal vegada és en l'única qüestió que no haurien de dir res del lliure mercat, perquè resulta que limitam la producció als ramaders que fan llet, els deim aquesta és la quantitat que vostè pot fer, li gravam cada litre de llet que fa amb una cosa que s'inventen que li diuen taxa de corresponsabilitat, perquè després açò permeti a l'Administració comprar tota la llet que sobra al que no la poden vendre i després vendre-la per alimentació animal a la URSS, que al final acaba per vendre-la per alimentació humana a Alemanya i, finalment, gravar els litres de llet que passen de la quota que tenim fixada amb una supertaxa tan elevada que arriba a ser similar al mateix preu de venda del litre de llet en el lliure mercat.

Açò és el lliure mercat que tenim a Europa? Açò és aquesta societat de liberalisme que predica el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma? De tot, manco açò. La Comunitat Econòmica Europea és una administració, és una societat d'intervenció constant en l'economia i molt especialment en el sector agrari. És cert, una de les coses que ha dit el Conseller, no podem intervenir els preus, però hi ha una cosa que podem fer: Podem orientar la pagesia perquè millorin, primer, les tècniques de producció i, segon, perquè aprenguin de forma associada a afrontar seriosament els processos de transformació i de comercialització amb participació d'ells mateixos, de tal manera que finalment es pugui assegurar la rendibilitat dels productes.

Clar que es va vell, el camp! I el Conseller diu: Què vol que hi fem si els joves no vénen? Si fessin rendible el camp, si també fessin més atractiva la vida en el camp, si milloressin la qualitat de vida dels pagesos, evidentment els joves s'hi atracarien, i aquest és un dels objectius que nosaltres ens plantejam. Diu el Conseller: Hem de fer rogatives? No, per l'amor de Déu, nosaltres no hi creim en aquestes coses. Hem de tornar la dignitat als homes i dones que fan feina en el camp, la proposta o la solució és així de senzilla i així de complexa. Què vol dir, açò? Per una banda, introduir una política de rendes, fer efectiu allò que diu el mercat comú i el Conseller està rebentat de predicar-nos, que és entendre que el ramader, que l'agricultor no es pot entendre, no es pot contemplar només com un productor d'aliments, sinó també com un gestor, com un conservador del medi natural i per fer açò en una societat més o manco opulenta com la nostra no tenim més solució que pagar-lo, compensar-lo perquè faci aquesta feina i deixi de produir uns aliments dels quals tenim uns excedents tan grans que la seva retirada obliga a gastar una quantitat importantíssima de la despesa de la Comunitat Econòmica Europea.

Què més podem fer? Introduir aquesta política de rendes compensatòria i aquesta feina que li deia abans: Orientar perquè augmenti la productivitat, no la producció en el camp, i, per tant, augmenti la rendibilitat de les explotacions, una qüestió que va perfectament lligada amb la formació. Quatre alumnes es matriculen a l'Escola d'Agricultura, a Mallorca. Com vol que s'hi matriculin? ¿Quin jove té ganes d'anar a fer feina al camp, si quan viu a la finca es troba que no té llum, a finals del segle XX, o que el telèfon li costa 750.000 pessetes quan a un ciutadà que viu dins el municipi n'hi costa 20.000, o que per arribar a la finca ha de recórrer cada dia un camí que es troba sempre en males condicions, a pesar dels esforços que l'Administració intenta fer per millorar totes aquestes infraestructures?

Aquesta és una qüestió vital. Nosaltres continuam pensant que el Govern de la nostra Comunitat dedica un esforç insuficient a la millora de les infraestructures i a posta, entre les nostres propostes, entre aquestes 20 esmenes que presentam, n'hi ha algunes que proposen dedicar un esforç definitiu, important, puntual, però immediat, perquè si no, arribarem tard i quan vulguem actuar sobre el camp per fer-lo més atractiu pot ser que ja no hi hagi pagesos o que ja no hi hagi camp.

S'ha parlat de les denominacions d'origen i em sembla trist que sempre que se'n parla aquí se'n parli com d'un dels grans dèficits que té la nostra Comunitat Autònoma. Nosaltres creim que la producció d'elements de qualitat és fonamental, absolutament vital. Si volem conquerir mercats, si volem fer una

agricultura rendible, no tenim més remei que produir d'acord amb la demanda del mercat - açò el Conseller també està rebotat de dir-ho, és la base del seu Llibre Verd - i açò exigeix un control de qualitat, i allò que més controlar la qualitat dels productes i a més afegir-los una etiqueta que garanteixi l'origen, la zona on s'ha produït, de tal manera que açò impliqui que no se li podrà fer cap competència, és la denominació d'origen.

Tenim dos consells reguladors de les denominacions d'origen de vi i de formatge de les Illes, són insuficients, se'n podrien fer més, se n'haurien de fer més, la Comunitat Autònoma hauria de promoure que fos així i cercar la fórmula com sigui, dedicar-hi un esforç econòmic i humà perquè funcionin millor els consells reguladors. El seu paper pot anar molt més enllà del simple control de la producció, de la simple garantia que, per una banda, ningú no podrà emprar aquell nom que garanteix l'origen i, d'altra banda, la garantia absoluta de la qualitat i del compliment estricte de les normes sanitàries o que faran un producte desitjat pels consumidors. La Comunitat Autònoma hauria d'esforçar-se perquè açò funcionés.

Cooperatives. No funcionen, van malament. "E pur si muove", no tenim més remei que cercar la fórmula perquè es creïn noves cooperatives de transformació, cooperatives de producció, és absolutament vital que açò es faci així i intentar que funcionin les de compra en comú de productes. Aquesta és la clau: O es fan compres en comú o els preus continuaran menjant-nos; o som capaços de cercar que els pagesos participin en aquests processos de transformació i també de comercialització o mai no farem res.

Ho diré quan parli de la política que el Govern hauria de tenir d'adquisició de capital social o de participació del capital social de les cooperatives, en un esmena parcial que present, però em permetin que ho avançi: El 70% dels aliments que es consumeixen a Europa occidental són transformats, i a Estats Units, que d'alguna manera marca les tendències o les modes del consum, un 90%, i és precisament en aquest procés de transformació i en el procés de comercialització on hi es produeix més valor afegit damunt el valor final del producte. O aconseguim que els pagesos participin de forma directa en aquests processos de transformació i en la comercialització dels seus productes o sempre hi haurà qui es beneficiarà damunt ells i els pagesos continuaran essent els qui pateixen, els qui fan més feina, els qui guanyen manco i, per tant, el darrer lloc on volen anar a parar els nostres joves.

El Govern és massa tímid en la feina de potenciamnt de les cooperatives. Quan el veig que es du les mans al cap, Sr Conseller, em permeti que li faci un comentari i reconegui que segurament vostè ha fet molt més per potenciar les cooperatives del que hauria fet el Govern conservador que quan li parlen de cooperativisme o de política comunitària tremola. Segurament que ha fet molt més, però no hem fet prou i hem de lluitar amb molt més esforç.

Un comentari respecte de la política forestal: Podem obligar els propietaris, pregunta el Conseller, que facin net el bosc amb una metrallera darrera? Sé cert que quan acabi em dirà: Sr Orfila, vostè sempre diu el mateix; vostè "correria a borrajós", com diuen en castellà, els qui no fessin la política que vostè creu que s'ha d'impulsar. Jo crec que no; que hi ha la llei i que, quan volem, la llei pot ser suficientment coercitiva per obligar que es

facin determinades coses, perquè hi ha un bé superior al dret de la propietat individual i és el bé comú.

Quan parlem de medi natural, de la seva conservació i de qualitat de vida, aquesta és molt per damunt del dret a la propietat privada, això ho hem d'entendre, i la nostra Comunitat Autònoma continua pensant i defensant cada vegada que el nostre grup presenta, legislatura darrera legislatura, una proposició no de llei demanant que el Govern presenti en aquest Parlament una llei de boscs que reguli la seva utilització, perquè entenem que la Ley de montes de l'any 1956 - crec recordar, o del 1958 - està absolutament desfasada i té un concepte del bosc entès com a una explotació lenyatera que no té res a veure amb l'ús que se'n fa a les Illes, necessita regular-se a partir d'una llei pròpia que tenguí en compte que ens trobam en el Mediterrani, en una zona superpoblada en la qual el bosc rep més agressions per l'excessiva humanització, per les tendències urbanitzadores de terciarització del seu sòl, perquè la nostra societat és així i es mou més per aquests incentius que per una excessiva explotació en matèria lenyatera, i parlem de tales que es poden produir.

El Govern ho ha fet sense adonar-se'n, des de la imposició de l'oposició que en un moment determinat - acab, Sr President - va aconseguir colar una cosa importantíssima. Quan fèiem el catàleg famós d'àrees naturals, va acabar clarament establert en un moment precís que els alzinars es considerarien una àrea natural d'especial interès i que com a tals serien delimitats, i el Govern - és una llei - haurà de fer un pla d'usos que establirà que es pot fer i que no es pot fer en aquests alzinars. Per tant, obligarà els propietaris, perquè el Govern pot fer-ho i nosaltres creim que ho ha de fer, i la garantia que els alzinars, que és una espècie a protegir de les nostres illes, no es degradin és aquesta.

Açò ja s'ha fet, podem fer moltes més coses i el Conseller ho reconeixia el dia que compareixia per parlar dels plans de prevenció d'incendis forestals: Que hi ha una relació ben directa entre propietat dels boscs i incendis forestals. Clar que a les Illes tenim molt poques coses per poder comparar, perquè pràcticament no hi ha sòl forestal de propietat pública. N'hi ha un poc a Mallorca, a Menorca i a Eivissa no n'hi ha, nosaltres proposam que se'n compri, però és un fet: Realment hi ha pocs boscs propietat pública i els de propietat privada es cremen més.

Pesca. Ho hem dit cada vegada: La pesca és la germana pobre de l'agricultura, és la ventafocs de la Conselleria. Sempre dèiem: Conselleria d'Agricultura, Ramaderia, pesca amb lletra minúscula i potser Turisme Rural amb majúscula, després. Per tant pobre en matèria de pesca i especialment en cultius marins. Què s'ha fet d'aquella revolució del neolític que ens anunciava? Allò de passar dels caçadors als ramaders i que ara deixarem d'esprémer la mar perquè ensenyarem els pescadors a cultivar i tindran una granja de peix i haurem reconvertit el sector de la pesca. Està pendent, i accepto que és difícilíssim reconvertir el sector pesquer, i consider que és difícilíssim muntar empreses de cultius marins amb participació dels pescadors i que aquestes arribin a ser rendibles, però és un repte, és un desafiament que el Govern hauria d'afagar i dedicar-hi un esforç importantíssim.

Últimament s'ha parlat massa del fracàs - i pas un interrogant darrera - d'una empresa amb participació d'una institució pública de les Illes ubicada a l'illa de Menorca. Se n'ha parlat de més - no l'he assenyalat a vostè Sr Conseller, hauria dit el seu nom, sap que som així de clar, crec que vostè

precisament ha predicat el contrari - i hi ha una cosa ben clara a dir: Els doblers que aquesta institució que ha creat una empresa pública amb participació del sector per engreixar peix i per reconvertir una part del sector, per demostrar que açò era rendible, que es podia fer explotació industrial de peix a les Illes, l'esforç que ha fet, la quantitat de doblers que hi ha pogut dedicar és molt menor, moltíssim menor que la que hi dedicat el Govern i no li hem criticat mai que així ho fes - a SEAMASA, a investigació de cultius marins - i la investigació per si mateixa no serveix per a res i manco a la nostra Comunitat, on tenim un pobresa de mitjans.

Hem de fer investigació i experimentació perquè aquesta serveixi per fer coses després. I quines coses? Per fer indústries. Per fer indústries de cultius de peix i, si és possible, que hi participin els pescadors, el que s'ha fet a una empresa que repetesc perquè és una institució, el Consell Insular de Menorca en concret, i ha fet un préstec, un aval de 18 milions de pessetes i ha semblat que s'ensorrava el món sencer. Açò no és així; hi ha qüestions que són prioritàries, que tenen una importància estratègica i els cultius marins tenen una importància estratègica a Europa, a l'Estat espanyol i també hauria de ser així - i així ho considera el Llibre Blau - a la nostra Comunitat Autònoma.

Nosaltres, en tot cas, Sr Conseller, mai no li hem fet una esmena, crec que l'oposició no li ha fet mai, de llevar-li doblers dedicats a potenciar els cultius marins. Al contrari, a augmentar-los, és una qüestió vital. Segurament passarem uns anys difícils per potenciar-ho, però el futur va per aquí i aquesta revolució del neolític s'ha d'impulsar des de l'Administració, nosaltres n'estam convençuts.

Prohibir el canvi d'ús de les terres incendiades - és el darrer comentari, Sr President; perdoni que m'hagi allargat massa -, açò és la proposta que va fer el Sr Aznar i que ara presentaran al Congrés de Diputats. Tal vegada s'equivoca, però hi ha una cosa real. La mateixa Ley de montes ja preveu que es dificultarà el canvi d'ús perquè sap una cosa molt clara: Que a moltes Comunitats, a moltes zones de l'Estat espanyol es cremen boscs per a després transformar-los en pastures, en terres de cultiu o simplement en sòl per urbanitzar, i d'açò en tenim exemples a les Illes, també ha succeït, també s'ha intentat fer, i ho hem d'impedir sigui com sigui.

Per tant, si una dia feim una llei de boscs, quedarà clar, haurà de quedar clar, jo crec que a açò no s'hi oposarà ningú, que l'ús forestal del sòl forestal és l'únic possible, l'altre és una perversió de l'urbanisme, de la idea d'ordenació del territori. L'urbanisme, la construcció s'ha de fer en el sol urbà; el sòl rústic s'ha de conrear o simplement s'ha de mantenir com a protector, com mantenidor, com a preservador del medi natural i el bosc ha de tenir una utilització forestal. A les illes, repetesc, no l'hem de veure com unes zones susceptibles de ser explotades llenyaterament, sinó com a protector del medi natural i així se li ha de donar el suport i la cobertura legal necessària. Gràcies, Sr President.

(El Molt Honorable Sr. President, reprèn la direcció del debat)

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Orfila. Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Jo sí que seré molt breu; no vull caure en la temptació de dir que no havia pensat parlar. Manco mal, Sr Orfila, que no havia pensat parlar, perquè Déu n'hi do! Crec que tots sabem que seria un perfecte director general en actiu, i si no, jo l'anim perquè continuï essent un perfecte director general a l'ombra, donant consells i col·laboracions.

Sr Conseller, crec que en aquest moment el nostre grup ha de resumir la seva política en dues paraules: Dedicació, capacitat de feina i saber què du entre mans. Tant és així que particularment he de dir que una frase en concret ennobleix la intervenció del representant del Grup SOCIALISTA: "Reconec que ha fet moltes coses i moltes coses ben fetes, però no basta". És cert que no basta, perquè si bastés podríem apagar el llum i anar-nos-en. Encara queda molt de camí per fer, molt, i en aquestes es troba el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i Pesca, no el lluç que pintava l'al·lot que explicava molt gràficament no sé si era el Sr López, em pareix que sí, sinó pesca viva, una volta pescat ja no es viu.

Però encara hi ha més: No hi ha una esmena a la totalitat per contradir la política duta a terme per part de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sinó que hi ha el fet de posar en solfa aquí damunt - cosa que em sembla correcta, perquè el debat pressupostari és el debat de més profunditat -, de tenir l'oportunitat que el Conseller, mitjançant aquesta motivació d'una esmena a la totalitat ens continuï recreant amb la seva preparació i programació de tot el que té pensat fer en agricultura, ramaderia i pesca. Allargar la meua intervenció fent un resum de tot quant ha dit el Conseller des d'aquesta tribuna seria reiteratiu.

A més d'açò, en aquest debat es produeix una cosa encara més curiosa i és un anar i venir de flors i humilitats; de flors per part de l'oposició vers el Conseller i humilitat per part del Conseller, que diu gràcies. En un moment determinat ha estat molt incisiu en la defensa de la política, però humil quan ell mateix admet que s'ha equivocat. És clar que sí, Sr Conseller, per qualque cosa som humans. Sap per què és que s'ha equivocat? Perquè ha fet moltes coses, els qui no s'equivoquen son els qui no fan res mai. Continui tenint qualque equivocació en benefici de la nostra Comunitat, perquè açò voldrà dir que ha fet moltes coses ben fetes. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr Ferrà i Capllonch.

EL SR FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr President. No ho ha dit, Sr Orfila, però crec que de la seva intervenció he de deduir que donarà suport a l'esmena a la totalitat. No ho entès molt bé, però de totes formes li don les gràcies ha estat una intervenció en la qual pràcticament ha ratificat tot el que jo havia dit al Conseller.

Sr Huguet, no esperava una altra cosa de vostè, naturalment vostè ha de donar suport al seu Conseller, només faltaria que no ho fes, i és ver que jo he dit al Conseller que havia coses ben fetes, naturalment que ho he dit, perquè - n'ha fet, però també li he dit que n'havia fet moltes de mal fetes o de no tan ben fetes.

Quant a si hi havia motius per a l'esmena a la totalitat, jo els he remarcat claríssimament: Falta de política d'informació, de mesures per rejuvenir el sector, de mesures perquè no s'abandonin més finques, de mesures de promoció de canals de comercialització, etiqueta verda, denominació d'origen, etc., etc.; de mesures per adequar els habitatges dels pagesos, de mesures per crear escoles on els joves puguin aprendre, de política d'escorxadors, de política forestal, de política pesquera, etc., etc. Sr Huguet, he anomenades una sèrie de coses en les quals no estava d'acord amb la política del Conseller. Jo no cauré en la temptació de pretendre que en quatre anys el Conseller no ha fet res bé. Fa quatre anys que faig feina amb ell, quasi cinc, i sé les coses que ha fet bé, naturalment, però també hi ha les que no - m'han agradat tant. Jo no vull dir que estiguin molt mal fetes, tal vegada no, però des del meu punt de vista no són les que hauria fet el nostre grup i per això hem presentat l'esmena a la totalitat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Torn de contrarèplica; té la paraula el Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr President. Simplement per dir al portaveu del Grup SOCIALISTA que una de les virtuts d'aquest Conseller és que s'ha arriscat dins aquesta àrea i molt, que ha apostat per al futur del camp d'una manera decidida. El que passa és que tal vegada també ha faltat una preparació del sector per seguir les passes marcades per la mateixa Conselleria, que no sempre s'han entès prou bé, per molt que riguin certs membres del seu grup, cosa que vostè no fa perquè sap cert que açò és així.

Però encara hi ha més: L'abandonament de finques, que també és un problema culpa del Govern Balear? Que no hi hagi pagesos joves, que també és un problema culpa del Govern Balear? Estic segur que açò, ni tan sols vostès ho creuem. Vostè que no sap que la política agrícola-ramadera té una vinculació directa amb les polítiques comunitàries? Que precisament el que s'ha reclamat sempre des d'aquesta Comunitat Autònoma és que si no s'entenia el caràcter singular de la nostra agricultura, hi havia aquests perills? Que no podien fer taula rasa i veure'n tots iguals? Aquest és un dels problemes que hi ha hagut a la nostra Comunitat Autònoma i un dels problemes més seriosos que el Conseller ha defensat amb més vehemència any darrera any, quan ha fet les negociacions amb el Ministeri d'Agricultura

de Madrid i han plantejat aquestes propostes perquè també es duguessin a la Comunitat Econòmica Europea.

Jo he vingut a dir que jo entenia aquesta esmena a la totalitat, que l'entenia per acceptar i promoure un debat sobre la política agrària, però que una esmena a la totalitat en el seu cas, tal com vostè l'ha presentada - i per açò crec que he dit clarament que l'ennoblia la manera com l'ha presentada - era per poder tenir el debat sobre política agrícola; no és un rebuig total a la política agrícola que faria fer tenir un programa alternatiu, perquè l'únic que fa vostè és fer un apunt d'aquests temes que creu que són preocupants en la nostra Comunitat, apunt que també ha fet el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el mateix, i és per aquí que hem de fer feina, però no hi ha programa alternatiu.

No hi ha programa alternatiu perquè no n'hi pot haver, perquè la política agrària és la possible, no la ideal, perquè en aquest cas concret la vinculació amb altres decisions és tan forta que és impossible treure altres tipus d'iniciatives que no siguin el fet d'adaptar a les nostres circumstàncies tot una política agrària específica per a aquesta Comunitat Autònoma, i açò és el que ha intentat i intenta fer el nostre Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2332 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. No, Sres i Srs Diputats, no actuo de director General. Un dia seré el Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i segurament que d'Alimentació d'aquesta Comunitat Autònoma.

EL SR PRESIDENT:

Sr Orfila, aquest torn és per fer la defensa de l'Esmena 2332, no per fer una contrarèplica o una rèplica dels anteriors debats.

EL SR ORFILA I PONS:

Sr President, va perfectament lligat amb el que vull defensar, perquè és la política que nosaltres impulsarem quan governem en aquesta Comunitat Autònoma.

(Rialles)

En aquesta esmena proposam dedicar 100 milions de pessetes a cobrir un dels dèficits de la política d'aquest Govern de la Comunitat Autònoma, l'adquisició de sòl forestal a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. Quan ara fa un any discutíem els pressuposts de la Comunitat per al 1991, el nostre grup parlamentari ja defensava una esmena com aquesta. Clar que llavors la discussió dels pressuposts tenia una especial intriga, tenia morbo que diuen els joves, gràcies a la presència de l'inefable, inimitable, inqualificable, inestimable i jo quasi diria increïble Sr Ricci. Del seu humor, esdevenien coses tan inversemblants com la partida destinada a la construcció d'un carmí rural de vocació no agrícola que unia dues urbanitzacions

de la costa sud de Menorca i protectors, no afavoria cap lloc, cap finca d'aquella zona. Per cert, Sr Conseller: Què s'ha fet d'aquell camí que va aprovar construir el seu grup, juntament amb el Sr Ricci? Però tornem a l'esmena, que el President ja m'ha cridat l'atenció una vegada, em malmira i voldria arribar al final del debat amb salvament.

Comentàvem l'any passat, amb ironia, com difícilment s'arribaria a conèixer el Sr Morey a Menorca i a Eivissa com Morey de los bosques, parodiant un simpàtic comentari periodístic que havia sortit feia pocs dies a la premsa mallorquina, i es feia així perquè els boscs, els terrenys forestals de propietat pública a les illes menors tenien 0 hectàrees, eren inexistentes. El Sr Moragues, que en aquell debat s'estrenava parlamentàriament, em va corregir immediatament afirmant que se'l coneixeria com a Morey sin tierra, a la qual cosa jo vaig dir que pitjor seria que fos conegut únicament com l'amo del Torretó, fent referència al trist episodi també d'influència ricciana de la compra de l'única finca a l'illa de Menorca, es Torretó, de la qual, per cert, no - n'hem sentit parlar mai més. Zero hectàrees de sòl forestal públic l'any 1990; zero, l'any 1991; zero, l'any 1992. Zero és la qualificació que en aquesta matèria podem donar al Govern.

Històricament parlant, tot l'esforç de les administracions per adquirir patrimoni en forma de sòl rústec o de sòl forestal s'ha concentrat a l'illa de Mallorca. Així, qualsevol actuació de política forestal a les illes menors s'ha reduït a repartir ajuts per si alguns propietaris - i creguin que són ben pocs - volien actuar en matèria de repoblació forestal o, encara molt més difícil, en matèria de prevenció d'incendis. Ho poden ben creure, Sres i Srs Diputats: No pretenc fer rebentisme insularista, però els fets són incontestables. Es podem comptar les hectàrees de sòl forestal propietat de la CAIB amb els dits del colze. Gràcies.

EL SR PRESIDENT;

Moltes gràcies, Sr Orfila. Fixació de posicions? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Sí; gràcies, Sr President. En contestació a aquesta esmena, en primer lloc volem fixar la nostra postura dient que el Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA no l'acceptarà perquè a pesar que creim que és important l'adquisició de sòl forestal, també és una esmena d'afectació a la Secció 17 i creim que el programa del qual s'intenta rebaixar aquesta quantitat és un programa prioritari i que creim necessari dur endavant. Solament dir al Sr Orfila, quan fa referència que a cada una de les illes hi ha 0 hectàrees de sòl forestal, que a Eivissa hi ha una finca que va adquirir el Govern Balear fa tres o quatre anys, concretament la Conselleria d'Agricultura, que es denomina s'Argentera i té 15 hectàrees. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'esmena 2330, també del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat, Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

L'alt grau d'infestació de plagues com és ara la processionària del pi requereix un estudi molt seriós a l'hora de decidir quins mitjans s'utilitzen per al seu tractament i control, atès que la mateixa massivitat comporta una actuació molt general que, com a tal, pot afectar un territori també molt ampli. El problema d'un tractament massiu consisteix, per tant, a trobar el producte que sols tenguí efectes adversos sobre la plaga a combatre sense tenir en camp moment açò és l'ideal - conseqüències negatives sobre l'entorn i sobre altres espècies.

Contra la processionària del pi s'ha autoritzat normalment un producte conegut com a Dimilin, el component actiu del qual és el Difluobenzuron, un compost que inhibeix la formació de la quitina en artròpodes i és altament eficaç contra la processionària. El fet que el temps de permanència d'aquest producte sigui superior a un any i que afecti de forma no selectiva tots els artròpodes ha provocat que la seva utilització fos fortament contestada per les organitzacions proteccionistes del medi natural que, en canvi, han promogut la utilització de fórmules alternatives de lluita contra la processionària.

Així, la lluita biològica a través de les trampes de feromones, que atreuen les pepones mascles a uns recipients dels quals ja no en poden tornar a sortir, s'ha demostrat com la forma més neta, ecològicament parlant, de lluita contra la processionària. L'efectivitat limitada de la lluita amb aquestes gàbies o trampes sexuals obliguen, però, a procurar altres sistemes més adequats a la incidència de les plagues, és el cas del bacillus turiginensis que, provocant la mort per alcalinització de l'hemofilia de les larves d'insectes que tenen el intestinal de tipus alcalí, actua de forma molt més selectiva i és, per tant, més recomanable des del punt de vista ecològic.

L'esmena que presenta avui el PSM-EEM pretén augmentar la dotació pressupostària destinada a la lluita contra la processionària del pi amb 20 milions destinats a fer front a l'encariment - és així - que representarà la utilització d'aquest producte alternatiu. Les experiències d'utilització indiscriminada i massiva dins d'insecticides en la història recent - el DDT, que tots recordam - fa que necessàriament haguem de ser prudents en el seu ús i, en cas de dubte, com és el d'aquest producte controvertit, conegut com a Dimilin, no permetre la seva utilització pels particulars i, en qualsevol cas, no fer-ho mai des de les institucions públiques, que haurien de ser les més interessades a potenciar la utilització dels mitjans nets, no contaminants, de lluita contra les plagues. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions dels altres grups? Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Ens troba davant una altra esmena que concretament és d'afectació a la Secció 20. Per tant, nosaltres no li podem donar suport i a la vegada també volem informar que la Conselleria d'Agricultura, en aquests moments, ja té un

programa en marxa, que era una inversió plurianual de 200 milions de pessetes que acaba aquestes actuacions.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Palau. Passam a l'Esmena 2331. Únicament era un torn de fixació de posicions, Sr Orfila, no s'ha entrat en debat. Passam, com deia, a l'Esmena 2331, també del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Una intervenció molt breu des de l'escó. Es tracta d'una esmena que proposa afegir 15 milions de pessetes per subvencionar les organitzacions proteccionistes de la natura sense finalitat de lucre de la nostra Comunitat. El paper de consciència crítica que juguen en la nostra societat les organitzacions ecologistes fa que massa vegades es vegin des de l'Administració pública, que sol rebre les seves crítiques molt sovint, únicament en la seva vessant d'incòrdia constant. La seva feina, la seva labor de conscienciació que han assumit i crec que compleixen mereixeria ja per si sola el suport més decidit de les institucions, però ai!, moltes vegades l'Administració s'estima més subvencionar activitats ben contràries a aquest esperit.

Per açò nosaltres proposam afegir aquests 15 milions per dotar-les de forma suficient. Vull recordar que algunes d'aquestes organitzacions han estat declarades d'utilitat pública i açò hauria de permetre, fins i tot hauria d'obligar l'Administració a consultar-les en cada decisió que pren que pugui afectar la conservació del medi natural. Per aquest fet s'ha produït aquesta declaració que fa el mateix Consell de Ministres i obliga o hauria d'obligar totes les administracions, però, a més, compleixen una funció que l'Administració, massa condicionada per la necessitat de donar sortides als problemes immediats, de vegades perd aquesta visió de conjunt que tenen aquestes organitzacions i que crec que poden ajudar.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Orfila. Fixació de posicions. Pel Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Només per anunciar que donarem suport a aquesta esmena i dir que ens sembla bé aquesta aquesta quantitat sempre que no es donin quantitats similars a altres institucions per a actuacions del mateix tipus. Dit açò, ens sembla que el sentit de l'esmena és perfectament correcte i, per tant, li donarem suport. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Peralta. Grup SOCIALISTA; té la paraula el Sr Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. El nostre grup també donarà suport a aquesta esmena pel que ha dit el Sr Orfila. Efectivament

aquestes organitzacions proteccionistes de la natura fan un paper important de consciència crítica que no només incideix en la població, sinó que fomenta directament que el nostre medi natural sigui de cada vegada més ben preservat. En aquest sentit també volem dir que, consegüent amb l'alta, hi ha una baixa justificadíssima d'una Conselleria que de 7.800 milions de pessetes només aconsegueix tenir un crèdit ordenat de 6.500 i n'hi sobren 1.300. Efectivament, com que no ho executaran tot, hi poden dedicar perfectament aquests 15 milions. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLOQUINA; té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. En primer lloc, vull dir que el nostre Grup també està a favor de la protecció de la natura, però a la vegada, en aquest cas concret, també és una esmena d'afectació a la Secció 17 i nosaltres creim que la infraestructura que necessiten les nostres illes també té prioritat i estam segurs que esgotarem el pressupost. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Ara passarem a les esmenes agrupades nùms. 2707, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 531.101; 2709, 2708, 2725, 2712, 2711, 2713, 2723, 2717, 2730, 2731 2720, 2714, 2722, 2726, 2727, 2735, 2718, 2737, 2710, 2736, 2728, 2746, 2732, 2742, 2734, 2707 i 2729, 2719, 2749, 2748, 2744, 2743, 2754, 2756, 2738, 2745, 2757, 2741, 2753, 2751, 2740, 2750, 2747, 2755 i 2752 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President, li indicariem que l'Esmena nùms. 2747 quedaria retirada, tota vegada que és una duplicitat amb l'Esmena 2710. La 2747 queda retirada.

EL SR PRESIDENT:

D'acord, Sr Diputat.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Anava a dir Sr Conseller, però veig que una vegada feta l'exposició i dites les generalitats de rigor, ja ha aplegat veles i ha abandonat la sala, però continuarem actuant i parlant igual que si fos present.

Aquestes esmenes se centren sobre un tema que pressupostàriament, quant a necessitats, pràcticament no tendria fi, que és el tema de la millora dels camins rurals. En aquest cas concret, els camins rurals de Mallorca. Per una part es plantegen esmenes d'afectació i alguna de caire general, com la 2746, en relació a la millora d'aquests camins.

Tenim el camí des Pou d'en Tarí, en el terme d'Inca, que és un pou situat entre les carreteres de Sineu i Sencelles, prop de la possessió de Son Gat i tenim el camí rural de Son Fanals, de Maria de la Salut; el camí rural de Can Cabrit, a Binissalem, ja

n'hem parlat, es troba a la zona del petit nucli de Cas Capità Maranta; tenim el camí rural de S'Ermita d'Andratx; el camí rural de sa Duaia - no de sa Duvalla, és un error - que uneix la possessió de sa Duaia - situada dins les muntanyes d'Artà, al peu del Puig Figuer - amb la vila d'Artà, a través del camí de Betlem; el camí rural de sa Tudossa, a Artà; el camí rural de Can Canals, d'Artà; el camí rural de Son Niell, de Maria de la Salut - Son Niell, si no ho saben, és una possessió d'aquest terme situada vora la partió dels termes de Maria i Llubí, una zona ja establerta -; el camí rural de Son Puça, a la zona d'Artà; el camí rural de Son Catiu, a Artà; el camí rural de Caubet, a Son Serra - parlem del terme de Bunyola - és un camí que va des de Son Serra, una possessió de Bunyola situada al sud de la vila, fins prop del cementeri de Caubet; el camí rural de sa Corballa, d'Artà.

El camí rural de Banderola, possessió que ja he anomenat abans, és el camí que passa per davant del cementeri de Maria i arriba fins a la possessió de Banderola, ja dins el terme de Sineu, passant entre els horts de Banderola i d'en Pere Ribes; el camí rural de la Trapa, d'Andratx, zona molt coneguda, és el camí que va des de la Palomera fins a la Trapa de l'anomenada vall de Sant Josep; el camí rural de na Pineda; d'Artà; el camí rural des Pujol, dins el terme de Maria de Salut; el camí rural des Polls, terme de Binissalem, que és el camí que se situa en paral·lel al nord de la via del tren de Palma-Inca i travessa les terres dites es - Polls, que li donen el nom: el camí rural de s'Argela, terme de Binissalem - s'Argela és una finca situada entre la Font Ufana i sa Cabana de Son Espanya, prop de l'actual Foro de Mallorca.

El camí de muntanya de Marratxí, un camí d'una denominació curiosa, és el camí que va des de sa Pleta des Balaguers, passa per Son Daviu Nou i Son Canals fins a la carretera de Palma i Bunyola; el camí rural des Reboster, de Maria de la Salut, que parteix del creuer de la carretera de Maria i la de Santa Margalida a Petra i va paral·lel a la línia de partió dels termes de Santa Margalida i Maria; el camí rural des Rafal Nou, de Maria de la Salut, situat dins el terme que ja he esmentat, uneix les carreteres de Sineu i Maria i passa per les cases de la possessió dita Es Rafal Nou, que li dona el nom; el camí rural de sa Font Ufana - no ses Fonts Ufanes, que són les de Campanet; la Font Ufana és a Binissalem - situat també prop del Foro de Mallorca i va des de la carretera de Palma a Alcúdia, passa per sa Font Ufana i arriba al pou Rebec.

Després hi ha el camí rural d'Artà, del terme de Maria de La Salut, el camí rural de Murtó, el camí rural de Can Arabí, possessió que ja he anomenat en una altra ocasió, dins el terme de Binissalem; el camí rural de na Maians, dins el terme d'Artà; camí rural de s'Ermita, dins el terme d'Artà, que va d'Artà fins a l'ermita de Betlem; el camí de Puntiró, que surt del nucli de Pòrtol i va cap al sud, fins a Puntiró, possessió ja situada dins el terme de Palma; camí rural de Benifela, terme de Capdepera, una possessió situada al nord de la vila; camí rural de na Gambulina, Capdepera; camí rural des Canyeret, Capdepera, que és una possessió del nord-est de la vila, és el camí que va des de la vila fins a Lloseta i sa Tafona; camí rural de sa Torre de Canyamel de Capdepera, que va des de la possessió de sa Torre de Canyamel cap a la mar, cap a Artà o Capdepera; el camí d'Escorca, del terme d'Inca; el camí vell de Pollença, dins el terme d'Inca, que va d'Inca cap a Campanet i és l'antiga via

de comunicació que trobam grafiada, per exemple, al mapa del cardenal Despuig.

El camí rural de s'Alqueria Blanca, possessió del terme de Maria de la Salut (n'hi ha unes altres d'Alqueries Blanques), és un camí d'establidors que va des de la carretera de Maria a Santa Margalida i prop de la Ríquia Reial; el camí rural d'Enmig, de Maria de la Salut; el camí dels Horts, terme d'Inca - els Horts, per si no ho saben, és la zona dedicada a horticultura pròxima a la fàbrica de calçats Yanko, que vostès coneixen -; el camí rural des Rafal Roig, de Maria de la Salut, que és una possessió situada al sud de la carretera Maria-Santa Margalida-Artà; el camí de Can Boqueta, d'Inca, que va de Jornets a Inca, situat prop del lloc anomenat Camp de sa Batalla - la batalla famosa de Rafalgarcés; el camí des Rasquell, d'Inca, que passa pes pou des Rasquell, situat entre les carreteres de Llubí i el Puig de Santa Magdalena o d'Inca, -com li vulguin dir; el camí rural de ses Sorts, de Maria de la Salut; el camí rural de Baix des Puig, de Maria de la Salut; el camí de Son Fiol, d'Inca, que va des de Can Pobles fins a Llubí, passant per Son Fiol, que és la zona de subministrament d'aigua a Inca.

Em perdonaran aquesta petita lliçó de geografia de camins rurals, però si no hagués anomenat els camins i les seves ubicacions, realment no haurien sabut de què parlava. Ara que veig que és aquí, Sr Conseller, estic content que m'escolti perquè crec que vostè fa un moment s'ha referit a aquest diputat, portaveu en matèries culturals del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i ha manifestat la seva satisfacció perquè no propugnava unes solucions conservadores o socialistes - i és així-, sinó que propugnava unes solucions modernes i europees, en matèria d'agricultura, i voldria que també estàssem d'acord en matèria de camins rurals.

Vostès arreglen camins rurals, però no apliquen els criteris de respecte al patrimoni situat prop d'aquests camins, sigui una modesta paret, una canalització, un molí d'aigua o el que sigui. La seva labor de millora - entre cometes dels camins rurals té, lògicament, uns efectes positius, perquè el camí queda asfaltat, s'hi pot circular millor, etc., etc., però aquesta millora va acompanyada - li ho vaig denunciar i ho torn a fer - de destruccions que, sense sortir, no diré de la comarca d'Inca, del petit redol d'Inca, Selva i Campanet en vaig veure a balquena.

Varen actuar damunt el camí de Son Vivot, varen destruir la canaleta de l'alzinar; un poc més envant de la possessió varen destruir sa canaleta que anava des de les cases de Son Vivot cap a l'hort de Son Vivot. No estic parlant de canaletes d'uralita, parlo de canaletes dels segles XIV, XV, XVI o XVII, elements patrimonials que dins l'Europa comunitària són objecte d'un gran respecte. Seguint una desviació d'aquest camí pel Molí de Búger, una de les zones de molins d'aigua més belles de Mallorca, voltada d'uns alzinars molt importants, veurà com la destrossa que s'ha fet amb aquesta millora dels camins rurals també és realment considerable. Dins el terme de Campanet, si va pel camí de sa Cova, el camí que va des del Pont Gros cap a les coves de Campanet i continua cap als molins d'aigua, veurà com l'actuació sobre aquest camí també va provocar destruccions de les antigues conduccions d'aigua dels molins de sa Cova.

Això és realment preocupant. S'han de millorar tots aquests camins que he anomenat i molts d'altres, però la seva actitud, Sr

Conseller, sobretot quan aquest diputat, en nom del Grup Parlamentari SOCIALISTA, va plantejar d'una manera molt clara, a través d'una proposició no de llei, que s'havia d'actuar sobre els camins rurals amb una actitud de respecte per l'entorn, no va ser gaire exemplar. Aquesta proposició no de llei, que proposava una cosa tan simple com era que abans d'actuar en aquests camins es contemplàs bé el respecte a aquests elements o bé, si hi ha d'haver una destrucció inevitable - de vegades s'ha de produir, perquè hi ha moments que un camí no pot passar més que per un lloc determinat, i hi ha de passar - s'han de traslladar, si tenen un gran valor, o bé han de ser degudament recollits de forma gràfica ja sigui en vídeos, en planimetries, etc., etc., i hi va haver una votació negativa dins aquest Parlament absolutament impresentable.

Vostè creu que als països europeus - França, Alemanya, Holanda, Regne Unit - els camins es fan a base de destruir els elements que els envolten? Vostè coneix Europa, vostè no pot al·legar ignorància. Aquest diputat ha recorregut moltíssims camins rurals de França i d'Alemanya; a les landes, una zona de sorres; al Macís Central, a Suàbia, pràcticament tots aquests països i, francament, he quedat realment impressionat de veure com la presència d'uns elements culturals - i no parlo de palaus, parlo d'elements de cultura popular com els que he anomenat: unes parets construïdes d'una manera determinada, una canalització, un molí, simplement una casa de 200 anys d'antiguitat, etc., etc. - són objecte d'un respecte màxim.

Crec que l'altre dia ja vaig treure el cas d'una simple caseta d'abastos a l'entrada de la ciutat de Montpel·lier, una zona feta per l'arquitecte Botin, que en lloc de destruir aquesta simple caseta d'abastos, no era més que això, es va traslladar pedra per pedra, fins i tot es va fer un turonet ajardinat i la varen reubicar. Això, Sr Conseller, és Europa; això és una actitud de modernització de zones, de modernització de camins, de creació de zones verdes, de modernitat. Als alemanys i als francesos realment no els hem d'ensenyar res, som nosaltres que hem d'aprendre molt d'ells.

Vostè no té una actitud de respecte en aquesta matèria. Jo veig que no donaran suport a aquesta esmena, perquè mantenen una actitud bastant tancada en relació amb l'oposició, però m'agradaria que agafàs un compromís, perquè si no, Sr Conseller, li vull recordar que tenc un defecte que al mateix temps és una virtut, i és l'obstinació, la caparrudesa en la defensa dels elements del patrimoni cultural, si no canvien aquesta actitud li asseguro que tenc moltíssims debats, que exercirem una vigilància molt estricta sobre les seves actuacions de camins rurals i que es pot anar preparant perquè haurà de defensar el que és indefensable una i altra vegada. Val més que vagi una altra vegada per Europa - hi ha anat, però hi torni - que en prengui mostra, s'informi i aprengui a respectar els elements patrimonials al mateix temps que milloram la xarxa dels nostres camins que li proposen aquestes esmenes. És una suggerència, perquè l'altra actitud, l'actitud d'enviar davant excavadores, d'actuar sense cap respecte, és realment insostenible i, si la manteníem, seríem la vergonya d'Europa. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Conseller, Sr Morey.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Abans de l'octubre del 1989, la Conselleria d'Agricultura mai no havia fet un camí rural. Molt bé, dirà. Per què els varen fer? La immensa majoria dels arranjaments els vàrem fer amb motiu de les pluges torrencials del 1989, del 1990 i part del 1991 i en la majoria d'aquests camins vàrem haver d'actuar per la via d'excepció que preveu la Llei de contractes de l'Estat quan hi ha danys catastròfics, i per aquestes raons vàrem haver d'actuar sense projecte. Jo estic en contra de fer camins rurals sense projecte. En un camí rural que es faci com Déu mana i amb projecte, evidentment, no es cometran alguns errors que jo puc acceptar - que jo puc acceptar - que ha comès l'empresa constructora o l'enginyer director de l'obra.

Ara bé, d'això a acceptar que dels 194 camins que hem fet en aquests dos anys, en els quals hem fet una despesa que no haguéssim pogut fer mai i que no podrem fer mai més si no torna a ploure, i Déu vulgui que no ploqui - torrencialment, vull dir - de 2484 milions de pessetes. Diu: Vostè hauria de tenir respecte. En tenc de respecte, el que no tenc són doblers. No tenc doblers ni en tindrè. Sap què costa, de mitjana, un camí de pedra seca ben fet, a Menorca. El Sr Orfila o el Sr Moragues li poden dir. Un amb l'altre costen 25 milions i mig de pessetes. Vostè m'ha pogut llegir tota aquesta tirallonga fent un pla nou de camins, perquè el que vostè ha llegit no té res a veure amb el Pla plurianual de camins del Govern. És una carta als reis mags que diu: Alta, 0 pessetes; baixa, 0 pessetes. Ja em dirà vostè d'on treu els 3.000 milions de pessetes que val això! Escolti, que s'ha equivocat de conselleria, eh? Jo no som la Conselleria d'Obres Públiques!

Jo no tenc cap actitud tancada. En absolut. M'ha estranyat moltíssim que una persona culta com vostè, que fins ara m'havia merescut el màxim respecte, perquè en cap moment jo no he intentat mai ofendre'l, m'arribi a l'amenaça. A mi no em pot amenaçar, entre altres coses perquè, desgraciadament, el pressupost que tenc i avui discutim aquí per a camins rurals és una misèria, i vostè em planteja un pressupost que quasi no basta el de tota la conselleria. Vostè comprendrà que, desgraciadament, tindrà poques ocasions d'amenaçar-me perquè, desgraciadament, farem pocs camins rurals. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Fins i tot els humils camins rurals per on circulaven tranquil·lament els pagesos resultaran polèmics en aquesta Comunitat Autònoma. Sr Conseller, aquest diputat no ha amenaçat ningú, això no és cert; senzillament li he recordat que hi ha unes actuacions desafortunades i vostè mateix ho ha reconegut. Per què? Miri per on: Perquè varen ser els propietaris d'aquesta gran possessió de Son Vivot que ens varen advertir. Per cert que un d'ells va ser Director General de la Conselleria

de Cultura, Educació i Esports; no parlem de persones de la nostra àrea ideològica, sinó precisament de la seva, però persones que quan veuen un actuació salvatge on compareixen màquines que entren dins les seves terres i destrueixen elements patrimonials de 4 o 5 segles d'antiguitat i que els senyors feudals - perquè pràcticament era una possessió vertaderament feudal d'aquella zona, que movia centenars de treballadors - havien respectat.

Com és possible que quan arribi l'hora de la modernitat ho faci en mans d'una actuació totalment irresponsable? No parli d'urgències, per favor! Vostè sap tan bé com jo que aquestes màquines, quan varen anar allà, no hi havia ni fang; hi varen anar i varen actuar quan ja feia molts de dies que no havia plogut, les terres eren bastant eixutes, jo ja hi havia passat bastants de vegades per aquests camins. Després varen venir les màquines i varen fer net, això és una actuació que es va produir dins la seva Conselleria i vostè sap que hi va posar la bandereta: Camí de Tal, Conselleria de Tal, la seva, perquè la gent que passàs per allà sabés qui era que feia allò, qui ho pagava, amb la finalitat de recollir els rèdits electorals pertinents, cosa que no discuteixo, però això no els dóna dret a actuar destruint elements patrimonials.

El que jo li deman, Sr Conseller, és que actuïn en els camins rurals. Als ciutadans - i jo em consider un ciutadà normal i corrent - ens és absolutament igual que posi en condicions els camins rurals un Consell Insular, la Conselleria d'Agricultura, d'Obres Públiques, Madrid o Estrasburg, ens és absolutament igual. El que no podem acceptar els ciutadans que tenim una sensibilitat compatible amb les bones vies de circulació són aquestes actuacions salvatges que vostè va fer. Sense sortir de dos o tres municipis es va carregar una sèrie d'elements patrimonials; francament, no vaig tenir moral per anar a veure més desastres i fer més voltes per dins Mallorca, cosa a la qual som bastant afeccionat, perquè m'agrada molt el nostre camp.

Per tant, Sr Conseller, li demanam que actuï en tots aquests camins com ho faria una persona moderna i europea. Sé perfectament que això no es pot fer en un any ni en dos, però comenci a actuar, perquè molts d'aquests camins demanen una actuació. No es pot circular per vies rurals completament deixades de la mà de Déu. Li diré una cosa que, a més, vostè sap perfectament: En temps passats, aquests camins eren objecte d'atenció pels mateixos pagesos que els utilitzaven; quan queia una paret, quan sobraven quatre trossos de teules els duïen allà, els mateixos carros capolaven les pedres i les teules, i feien aquesta labor per mantenir els camins per a la gent. Avui pràcticament no hi ha pagesos, vostè és el Conseller d'Agricultura, esper que no arribi a ser l'enterrador de l'agricultura, tots ho voldriem, i una de les coses que ha d'aconseguir per millorar la qualitat de vida a les zones rurals - que moltes vegades són rurals simplement perquè hi ha terres, no perquè hi hagi pagesos - és la millora d'aquests camins. És una àrea que ha de tenir una atenció preferent, però que ha d'anar combinada amb el màxim respecte a aquests elements patrimonials. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Pons. Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr Morey.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr President. Jo estic d'acord amb vostè que a Son Vivot hi va haver, sempre que vostè estigui d'acord que en els 193 camins restants ... Home! És que és molt fàcil dir aquí hi ha una ... En contra d'això que vostè diu, que jo li dic que va ser una actuació equivocada, que és un tipus d'actuació que, en cas de saber-ho, jo no ho hagués permès mai i que per descomptat no tenc interès que això es pugui tornar a repetir mai més, enfront d'això jo li puc mostrar 80 cartes d'ajuntaments que diuen que estan agraïts, que ara tenen el problema que han de mantenir els camins que s'han fet i que els hem fet massa bé. Li podria dir exemples concrets de Menorca, de Mallorca i d'Eivissa, i també li podria dir que si tan malament, tan desastrós ho haguéssim fet, en aquest moment no tendríem una llista d'espera tan llarga o més com la que vostè ha llegit de camins que volen que arreglem, i estic d'acord - i vostè també hi ha d'estar - que una flor no fa estiu, que hi pot haver hagut un error, però que això no pot desqualificar una tasca que s'ha fet, jo crec que, en línies generals, bastant profitosa per a la pagesia. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Sí, té la paraula el Sr Palau per fixar la posició del Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Molt breument, perquè crec que el Conseller ja explicat quelcom referent als camins, però vull dir que el Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA s'oposarà a qualsevol intent d'obligar el Govern perquè es decideixi per uns camins o per un altres. Ho dic, senzillament, perquè el Govern té un pla de camins rurals pensat fa molt de temps, fet i consensuat tant amb els ajuntaments com amb els consells insulars i creim que no és funció del legislatiu - o sigui d'aquest Parlament - dir quins camins ha de fer el Govern i quins ha de posar dins la planificació. El Govern té una planificació plurianual i aquests es poden improvisar, però li vull dir més coses: El Conseller ha dit de passada unes xifres que era la quantitat global que més o manco hi havia prevista per a camins, 2.484 milions de pessetes. D'aquests 2.484 milions de pessetes, n'hi ha 699 milions en camins completament acabats; en camins iniciats i encara no acabats, 686 milions, i en camins que encara figuren dins aquest pla que he dit que té el govern, que no s'han iniciat però s'iniciaran, 1.097 milions de pessetes. Creim que és una bona previsió de camins dins aquest pressupost i futurs. Per tot això votarem en contra. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Palau. Passarem ara a les esmenes 2724, 2715, 2721, 2739, 2758, 2760 i 2759 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Moragues i Gomila.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Presentam ara un conjunt d'esmenes, set concretament, que tenen per objecte ajudar a definir una partida pressupostària àmplia i, al nostre entendre, inconcreta. Es tracta de la partida 53.11.01, inversions reals, protecció i defensa del medi natural, que té un import global de 78 milions de pessetes. En la seva compareixença, el Conseller va anunciar les intencions de distribució d'aquesta partida, però que no es reflecteixen, com he dit, en el pressupost, i va anunciar també que dedicaria 26 milions de pessetes d'aquesta partida més àmplia a repoblació de monts públics i finques conveniades.

Certament, a nosaltres ens va causar sorpresa, perquè teníem coneixement, precisament per publicacions molt ben fetes del Govern Balear, en aquest cas el núm. 2 de Quaderns de natura, Els incendis forestals a Les Illes Balears, on donaven compte d'una estadística de superfícies afectades per incendis des de l'any 1974 fins al 1990. Aquesta estadística deixa clar - només he fet els comptes dels cinc darrers anys - que durant aquests cinc darrers anys que dic a les Illes Balears s'han cremat més de 1.400 hectàrees de terreny (superfície arbrada, no tota l'afectada per incendis), i les actuacions que ha fet el Govern Balear en relació a la necessària repoblació o reforestació d'aquestes zones han estat comptadíssimes, s'hi han dedicat poquíssims esforços i, per tant, nosaltres enteníem que valdria la pena refrescar la memòria d'aquest Govern quant a les zones susceptibles de poder-hi fer actuacions - actuacions prioritàries, al nostre entendre - per tal de possibilitar la reforestació o la repoblació d'algunes d'aquestes zones.

Per tant, la reforestació del puig de Sant Salvador, del terme municipal de Felanitx; la reforestació de la comarca d'Artà; la reforestació - no reforma, com diu la motivació de l'esmena - de sa Muleta, del terme municipal de Sóller; la repoblació de les muntanyes de ses Sastres i el puig Celler de Capdepera; la reforestació des Pujol, de Marratxí; la reforestació del puig de Cura, d'Algaida, i la reforestació del puig de Randa, també d'Algaida. Naturalment que aquesta relació no tenia l'objecte de ser exhaustiva, sinó, com dic, de refrescar la memòria i de posar damunt la taula algunes d'aquestes zones que entenem susceptibles de ser intervingudes. Nosaltres agrairíem profundament al grup conservador, al Govern, que ho acceptassin com una suggerència per actuar en aquest respecte.

També vull aprofitar l'ocasió, Srs Consellers i Srs Diputats, per recordar-los quins són els beneficis que es desprenen d'uns boscos sans, d'uns boscos que la gent pugui fruir. S'ha de dir que el bosc fa un paper fonamental dins el rol del cicle de l'aigua: Augmenta la infiltració en detriment de les correnties i, per tant, recarrega els aquífers; té una funció bàsica de protecció dels sòls contra l'erosió; actua de protecció i d'abric contra els vents i a Menorca, concretament, sabem quina és la importància que té comptar amb aquestes pantalles de protecció. És un component essencial del paisatge, és hàbitat de nombroses espècies d'interès zoològic i botànic, és un component essencial en el cicle de l'oxigen i de l'anhidrid carbònic i, a més, desenvolupa una funció social d'esbarjo i de recreació per a tota la gent que pot o vol fer aquestes activitats els finals de setmana.

Nosaltres recomanaríem al Govern que no agafessin aquesta curta relació que hem fet com una obligació, sinó com una suggerència. Com no coneixem els plans de repoblació que pot tenir el Govern, hem suggerit aquestes esmenes amb la creença

que algunes podrien ser incloses en aquests plans de reforestació que nosaltres desconexim, però que suposam que el Conseller d'Agricultura tindrà guardat dins algun calaix. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Grup PSM-EEM; té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Per dir que donarem suport a aquestes esmenes. Vam dir al principi d'aquest debat que difícilment donaríem suport a esmenes amb noms i llinatges que anessin destinades a actuacions molt concretes o també destinades a municipis determinats, perquè necessitàvem conèixer molt millor si era aquella la prioritat que volíem impulsar o no, però en aquest cas és claríssim: A les nostres illes hi ha una necessitat de reforestar les zones que, per erosió o per incendis forestals, s'han deforestat, i és el cas d'aquestes 1.400 hectàrees de superfície arbrada de les quals parlava el Sr Moragues, que s'han cremat en 5 anys.

En tot cas, lamentar que aquestes actuacions, que evidentment s'han de fer a monts de propietat pública o finques conveniades es redueixin i ceneixin únicament a l'illa de Mallorca. Açò es relaciona perfectament amb la intervenció que fèiem abans quan denunciàvem, com fèiem de forma habitual en el debat pressupostari, la inexistència de monts, de boscs de propietat pública a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera i les poques finques conveniades que hi ha en aquestes dues illes. Nosaltres entenem que el dia el Govern es decideixi a fer aquesta llei de boscs que obligui els seus propietaris a mantenir determinades actituds cautelars quan es procedeix a una tala o un aprofitament llenyater d'aquell bosc per tal que aquests propietaris no tinguin més remei que consorciar la gestió del bosc amb la Comunitat Autònoma, amb l'Administració, i açò farà el mateix efecte o molt semblant que si aquests monts o aquests boscs fossin propietat pública. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Igual que amb els camins, el nostre grup, pensa que també s'ha de fer un pla d'actuació precedit d'un estudi per part de la Conselleria, -cosa que crec que en aquests moments ja pensar fer en la mesura de les seves possibilitats econòmiques i pressupostàries. Per tant, no pensam que s'hagin de fer actuacions aïllades com les que plantegen aquí. Per acabar, a part que votarem en contra d'aquestes esmenes, dir també que no s'ha donat tota la informació exacta quant al que s'ha gastat en reforestació. S'ha parlat de 26 milions i aquesta quantitat és la que és fora de 5-B, però dins el 5-B hi ha 111 milions més de pessetes, i això fa un total de quasi 140 milions. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passarem ara a les esmenes 3020 i 3021, del Grup Parlamentari MIXT, que estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Peralta.

EL SR PERALTA I AP ARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Anunciar o demanar que podríem debatre conjuntament, a part d'aquestes esmenes 3021 i 3021, també les 3023, 3022 i 3024, perquè tenen un caràcter genèric molt semblant.

Fonamentalment, aquestes esmenes tenen com a objectiu ajustar al control parlamentari aquest subconcepte ja conegut, que és el 64.000, que són les animetes del Govern, és a dir les inversions immaterials, que serveixen per qualsevol cosa i fonamentalment tenen com a objectiu fugir del control parlamentari d'aquestes inversions. Realment després es fa molt difícil poder arribar al fons de com s'inverteixen aquests doblers.

La 3020 i la 3021, concretament, tracten de la conveniència de dedicar més en inversions en noves infraestructures, que creim que és necessari concretar més en aquest sentit; la 3023 tracta de concretar més i dedicar una partida més important a la conservació del medi natural; igualment la 3022 en reposició d'infraestructures i, per últim, la 3024, que aniria a llevar d'aquesta part immaterial i concretar més quant a la diversificació de l'activitat econòmica. Aquest tema de la necessitat de cercar alternatives dins el sector agrari ja ha sortit durant el debat, perquè realment la situació és molt difícil, és una situació delicada i que en alguns casos fins i tot podria arribar a ser irreversible, com ja s'ha parlat. Creim que tot el que es dediqui de forma concreta a aquest objectiu és importantíssim.

Atesos l'hora avançada i el punt del debat, crec que amb aquesta explicació queda presentat aquest grup d'esmenes; si fos necessari ja faríem una altra intervenció. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Peralta. Fixació de posicions? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Molt breument i segurament aquesta intervenció valdrà fins i tot per algunes altres esmenes que no s'han tractat en aquest moment, però que es debatran al llarg de tota aquesta sessió. Dic això, perquè totes tenen més o manco una afectació de baixa a un mateix programa.

El nostre grup s'oposarà a qualsevol modificació, bé sigui d'alta o de baixa, que afecti o modifiqui el programa 53.12, que és el del 5-B, i diré per què. El programa 5-B és un programa multifons i plurianual que va ser aprovat en conjunt per la CEE dia 6 de juliol del 1991, i aquests programes estan aprovats en aquest sentit i no es pot modificar cap partida sense una negociació següent. Per tant, qualsevol partida que pogués

modificar aquest programa reconduiria a una nova negociació del mateix i creim que faríem un flac favor a la Conselleria d'Agricultura, en aquest cas. Per tant, el nostre vot serà en aquest sentit. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passarem ara a l'Esmena 2333, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Si m'ho permet, també defensarem la 2339/91. Totes dues fan referència a la mateixa actuació, que és la creació d'una xarxa de telefonia rural, una dins les zones afectades o beneficiades pel 5-B, i l'altra a les zones que són fora d'aquestes zones d'actuació del 5-B.

La reivindicació de poder comptar amb una xarxa de telefonia rural és una qüestió tan debatuda en aquest Parlament que quasi em fa una mica de vergonya tornar-hi insistir un altre any, però enguany no hi poden haver excuses. L'any passat el Conseller ens deia que estaven pendents que Telefònica instal·lés l'antena al Toro per cobrir Menorca, parlam d'una zona afectada pel 5-B. Ara ja tenim antena. Telefònica està disposada a fer un doble pla, ja fa els plans per poder desenvolupar la xarxa per ràdio i amb fils, en doble vessant, però és ben clar que tant per un sistema de telefonia com per l'altre la quantitat de finques que ho demanin condiciona el preu final i que si no hi ha un pressupost suficient per a la demanda serà més clar, i açò desincentiva la demanda, és el peix que es mossega la coa.

Aquests dies passen una enquesta entre els pagesos de Menorca, que sembla la zona on primer es podrà afrontar aquesta actuació, que és indicativa del despistament i de com es pot arribar a fer de malament la cosa. Interessats a tenir telèfon? Nom del pagès, de la finca i coordenades de la situació en el mapa militar de Menorca, i ja tenim els pagesos desorientats. Són almanco una dotzena els que m'han vingut a mostrar aquest paper, i mirin que avui en dia som mal de trobar. "Com sé jo que vull un telèfon, si no sé el preu que tindrà?", em deia un. "Si és al preu del poble, tot d'una". "Què em costarà?". "Em compromet a res, aquest paper?". Vostè sap perfectament el destret que representa a un pagès firmar un paper. "A què em compromet, si firm aquest paper?". "I això del mapa militar? Pot ser aquesta gent es creu que en tenim un a cada lloc de Menorca, de mapa militar, per dir ses coordenades?".

El pla de telefonia, Sr Conseller, Sres i Srs Diputats, s'ha d'impulsar amb força i en el període més curt de temps possible, no sigui que facem com l'electrificació de la tramuntana des Mercadal i Ferreries, a l'illa de Menorca, que ha durat sis o set anys pel cap prim i que l'any 1987 l'anterior Conseller d'Indústria ja volia venir a inaugurar la conducció d'alta tensió i sortosament es va aturar. L'electrificació s'ha inaugurat, s'han fet rodes de premsa i s'han firmat els contractes davant els mitjans de comunicació, en el Consell Insular, però la setmana passada encara hi havia tres finques - almanco, que jo conegui - sense llum.

Els pagesos desconfien de l'Administració i no ho trobaré rar. Dotar amb 50 milions - 25 per a les zones de dins el 5-B i 25 per les que són fora - farà possible una actuació molt més definitiva per fer aquest pla tan necessari, però així com imagin que em raonarà el Ponent, que enguany les zones 5-B, a les que l'any passat havien de dedicar 30 i tants de milions que no s'hi van dedicar i que s'acumularan al d'enguany, tal vegada això permetrà de dedicar-n'hi 60, podria arribar a entendre, crec que no, que els grups que donen suport al Govern haurien de donar suport a la nostra esmena perquè fessim una empena definitiva en la dotació d'aquesta xarxa de telefonia rural, però almanco, si dins les zones del 5-B consideren que és fer una esforç massa gros, per la importància que vostès donen a aquest tema, almanco donin suport a l'esmena 2339, que beneficia, que va destinada essencialment a les zones de fora del 5-B, ja que aquestes no estaran dotades i o hi actuam en la forma més definitiva i urgent possible o ens trobarem que quan ho facem no hi haurà pagesos. Gràcies.

(L 'Honorable Sra Vice-presidenta substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

La nostra fixació de postura sobre aquestes dues esmenes que ha defensat conjuntament, la 2333 i la 2339, també la farem conjuntament amb la de l'Esmena 2348 que vendrà seguidament; tracten d'electrificació rural, a més de la telefonia rural.

Ambdues esmenes solen aparèixer cada any durant la discussió pressupostària i esperam que un o altre grup de l'oposició les mantindrà fins que s'hagin aconseguit els seus objectius. Avui, però volem fer la nostra intervenció no per expressar el nostre estaló al grup proposant, que sap que hi pot comptar, sinó per posar en evidència la contradicció que significa discutir aquestes esmenes o les mateixes accions que realitzen la Conselleria o altres institucions que van en la mateixa direcció amb el mal anomenat impost ecològic. És ben cert que són molt necessàries aquestes infraestructures per al medi natural per poder desenvolupar les tasques derivades del quefer agrari o per possibilitar la diversificació de les rendes agràries.

Com podem parlar de reordenar el sector lleter, si moltes de les nostres explotacions no tenen electricitat? Com podem condemnar a viure sense electricitat moltes famílies que mantenen les tasques agrícoles a la nostra Comunitat? Com podem pensar a estendre els beneficis del programa Leader a les nostres zones rurals, si no comptam amb coses tan elementals com l'electricitat o la telefonia? Com podem parlar d'agroturisme sense aquestes dues coses bàsiques? Certament no en podem parlar, almanco amb un mínim de garanties, però, com deia abans, açò s'ha agreujat. Ara resulta que les empreses que fan o faran possible l'extensió d'aquestes infraestructures bàsiques hauran de sofrir els efectes d'un impost intítulat "sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient".

Ara no és el moment de discutir la bondat o perversitat d'aquest impost, ja varem tenir oportunitat de fer-ho ahir i podren acabar-ho dia 20, però valdria la pena, Srs Diputats, que començassin a pensar en la possibilitat que els plans que són instats per les institucions siguin contemplats com a possibles exempcions. Si no, el futur de l'extensió de l'electricitat o de la telefonia serà més incert de cada dia; a més de lluitar pel pressupost del Govern, haurem de lluitar també amb els interessos de les empreses que es veuran enganxades entre els mandats parlamentaris, l'acció de govern i la incoherència fiscal d'aquesta Comunitat. Moltes gràcies, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr Pere Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats. En relació amb aquestes dues esmenes només volem dir que si bé l'any passat no havien arribat les instal·lacions telefòniques a les finques i aquest era un dels impediments que es podien posar, volem dir que enguany no ha arribat una quantitat pressupostària suficient per poder-les posar i, a més, veig que tant una com l'altra afecten una altra secció, concretament la 17, la qual té el programa compromès i creim que és prioritari.

No obstant això, volem dir que, segons notícies que ens ha fet arribar la mateixa Conselleria, dins l'any 1993, o sigui després d'aquest pressupost, es creu que aquestes instal·lacions podran ser subvencionades. Si es fessin ara es perdria aquest tipus de subvenció, o sigui que s'espera l'any 1993 perquè tal vegada llavors tendran una bonificació important. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Palau. Passam a l'Esmena 2704/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Sr Planells.

EL SR PLANELLS I COSTA:

Gràcies, Sra Presidenta. No és la primera vegada que aquesta esmena es presenta a una discussió dels pressupostos de la Comunitat Autònoma i és una esmena clara, precisa i concisa amb una finalitat bastant clara, com és la protecció i defensa de la cantera de Can Talaia de Sant Antoni. Com coneixerà el portaveu del Grup Popular, darrerament la cantera de Can Talaia es destina a espai per a celebracions musicals i amb el temps - pens jo - amb una bona planificació i una bona infraestructura, també es podria destinar a muntar certes fires. Amb aquesta esmena no pretenem que vostès ja decideixin l'adquisició de la cantera, però si que avui, si és possible, ja s'adopti una actitud positiva per arribar - no l'any que ve, però si ja tenir-ho bastant avançat - a la seva adquisició definitiva. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Planells. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats. Efectivament, aquest portaveu que parla coneix molt bé aquesta cantera i crec que tota la joventut que ara té la meua edat hem anat a aquests concerts tan famosos que vostè ha esmentat. Crec que seria una bona iniciativa i crec que és un tema important, però lamentablement li vull dir que tornam a xocar amb el fet que precisament la baixa es proposa al programa 53.12 que, com hem dit abans, era inamovible i no es podia tocar. Per tant, crec que hi haurà ocasions per poder adquirir aquesta cantera, bé per les institucions de la mateixa illa d'Eivissa o bé en un altre exercici o a través d'una altra conselleria. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Palau. Les esmenes 3023 i 3022 ja s'han tractat; passam a l'Esmena 2297 del PSM-EEM, a la qual es rectifica la secció i el subprograma, que són la 15 i el 531.203. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr Presidenta. Sres i Srs Diputats.

El Document de Reflexió de la Comissió de les Comunitats europees sobre l'evolució i futur de la PAC, remès com a comunicació al Consell i al Parlament marca com a objectius primers de la reforma de la política agrària els següents:

“Primer.- És necessari mantenir un nombre suficient d'agricultors a la terra. Aquesta és l'única forma de preservar el medi ambient, un paisatge mil·lenari i un model d'agricultura familiar que és expressió d'un model de societat. Per aconseguir-ho és necessària una política activa de desenvolupament rural i aquesta política no podrà realitzar-se sense agricultors. Açò suposa reconèixer el fet que l'agricultor desenvolupa - podria o hauria de desenvolupar - dues funcions principals de forma simultània: una activitat productiva i, al mateix temps, una activitat de protecció del medi ambient i de desenvolupament rural”. Fins aquí la cita.

Quin és l'objectiu que pretén aconseguir el Govern de la nostra Comunitat Autònoma amb la seva política de foment de l'agroturisme i del turisme rural? Ens ho han presentat com una fórmula per aconseguir millorar les rendes dels agricultors per la via de propiciar uns ingressos complementaris. El nostre grup i aquest diputat que parla han estat summament reticents a creure que aquesta política ens dugués a obtenir els objectius anteriorment esmentats.

És cert que algunes finques agrícoles en explotació poden acollir-se als ajuts que la Comunitat Autònoma ha establert, i de fet ja ho ha sol·licitat algú, però també ho és que si no es garanteix suficientment la funció inspectora a posteriori és fàcil que essencialment en treguin profit aquells propietaris que, acollint-se a les subvencions del Govern, allò que pretenen realment és la desaparició de l'explotació agrícol com a tal per passar a exercir únicament i exclusivament una espècie d'explotació hotelera més o manco emboscada amb la qual cosa s'haurà transformat agroturisme en turisme rural sense aconseguir l'objectiu suposadament pretès, és a dir, el manteniment del teixit social lligat a l'explotació de la terra i

basat - la mateixa Comunitat Econòmica Europea ho diu amb unes altres paraules - en l'explotació familiar agrària.

“La majoria de les fincas - ho deia així, en castellà - no han alojado turistas ni mantienen actividad agraria. La mayoría de las fincas que se acogieron a las subvenciones del Govern Balear para realizar inversiones en la finca y adaptarlas al hospedaje de turistas lo hicieron indebidamente al no mantener la actividad agrícola o no haber abierto las instalaciones al público. El decreto del Govern sefialaba que las subvenciones en ningún caso podían suponer la desaparición de la actividad agrícola y que sólo podían beneficiarse las personas que obtuvieran del campo al menos el 25% de su renta”.

Titulars d'un diari de dia 9 d'octubre de l'any 1991. És certa l'acusació? No ho sabem, però continuam essent reticents davant aquesta possibilitat. Mirin, Sres i Srs Diputats: La “pillada” - em permetin l'expressió -, el fet d'intentar fer trampa a l'Administració és una constant i ens pot preocupar, però el que realment ens preocupa avui és l'objectiu d'aquesta esmena, que és l'intent des del Govern de promoure el turisme rural. Amb quin objectiu? Jo pens que únicament i exclusivament per afavorir els interessos d'alguns grans propietaris que pretenen transformar la possessió en un hotel sense les dificultats que els pot representar fer-ho a una altra zona, per exemple a una zona de platja. No entenem, no podem entendre de cap manera que açò es promogui i es fomenti des de la mateixa Conselleria d'Agricultura com si açò beneficiés cap agricultor, com si hi hagués algun pagès que es pogués servir d'aquesta transformació en un hotel de quatre estrelles de qualsevol casat de lloc, de qualsevol possessió de les nostres illes, i el més trist és que açò succeeix quan sembla que tots estàvem d'acord - justament ara no hi ha el Conseller de Turisme, però també està cruixit de dir-nos-ho - que no s'ha de permetre més creixement de l'oferta, de llits, hotelera i extrahotelera. No ho entenem.

Un dia el Conseller d'Agricultura es lamentava que, a diferència del Ministeri homònim a Madrid, no pogués ser també Conseller d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Tristament, pensam nosaltres, que si continuam així en aquesta Comunitat totalment abocada a l'activitat turística i a partir d'aquest intent, aquest nou intent de terciarització de les zones rurals, prest conixerem la seva conselleria com la d'Agricultura, Pesca i Turisme rural. Gràcies, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Grups que vulguin intervenir? Passam l'Esmena 3024, que ja s'ha tractat, i ara farem l'Esmena 2338/91 presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. També unificarem el debat d'aquesta esmena amb la 2343, que també fa referència a una actuació semblant però que, com en el conjunt anterior, una afecta les zones del 5-B i l'altre les zones de fora del 5-B. He de dir, abans de començar, que hi ha una equivocació mecanogràfica que ha fet que ningú no entengués aquesta esmena, cosa que va provocar una absència de debat en ponència i en comissió, fallada de la qual no me'n vaig adonar

fins ahir. Diu: "foment de l'agricultura a les zones dins l'objectiu 5-B i a les zones fora de l'objectiu 5-B" i hi dedica 3 milions de pessetes. Clar, tothom ha quedat al·lucinat que el nostre grup i el diputat que els parla proposés dedicar 3 milions de pessetes a cada una de les Illes per promoure l'agricultura, perquè era un disbarat. Nosaltres proposam que s'hi dediquin moltíssims més milions de pessetes, evidentment volia dir "foment de l'apicultura", de les abelles, i a açò em referiré, Sr Conseller.

Sí, Sr Huguet, pica, però el benefici de l'apicultura va molt més enllà dels pics. Tal vegada el Sr Huguet deu recordar que algú del seu poble i del meu empraven els pics precisament per curar-se del reuma; va molt més enllà d'aquesta actuació beneficiosa per curar una malaltia, el reuma en concret, i de la simple producció de mel. L'efecte pol·linitzador és vital pel que fa a produccions concretes com són els fruiters i podem arribar a dir amb seguretat que de l'existència o no de casetes d'abelles prop d'una zona de fruiters depèn que augmenti o minvi la producció fins a un 25% com a mínim. La incidència de malalties noves o relativament noves, com l'averroasi, que els diputats coneixen, n'hem parlat més d'una vegada, introduïda incomprensiblement a les Illes, fa que els apicultors es trobin amb noves dificultats que poden frenar la seva expansió. És necessita ajut per lluitar a fons contra aquesta malaltia, que afecta un nombre molt important dels apiaris, de les casetes d'abelles de totes les Illes - aquesta malaltia ja és present a totes les nostres illes - i si ho feim bé, si l'actuació que tenguim l'Administració juntament amb les associacions d'apicultors de les Illes es fa de forma correcta, es pot mantenir un control suficient com perquè aquesta malaltia no s'estengui i no afecti negativament la producció de mel i aquesta pol·linització.

D'altra banda, és necessari que les associacions d'apicultors de les illes comencin a afrontar de forma immediata qüestions com l'envasament i etiquetat en conjunt, si és possible, de forma associada, de la mel a les zones on les produccions SÓN petites, i açò s'ha de fer a partir d'exigències sanitàries que fins ara no s'han fet molt estrictes, però que necessàriament s'hi hauran de fer aviat per protegir el consumidor i el mateix productor, que necessitarà associar-se per poder fer aquest envasament, per poder fer aquest tractament, aquesta actuació de transformació de forma conjunta. Nosaltres creim que fins i tot es podria plantejar si l'Administració ajudés de forma suficient, i per açò pensam que, encara que la Conselleria d'Agricultura tenguí previst destinar unes quantitats a aquesta actuació, que s'hi ha d'afegir una quantitat. Proposam quantitats petites, 3 milions a les zones del 5B i 3 milions a les zones de fora, que són necessàries per afrontar fins i tot qüestions com la comercialització en comú. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Damià Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

Revelat el misteri d'aquesta esmena, intervenim amb molt de gust. Li diré, Sr Orfila, que entre les afeccions que he tengut - ara, amb la política, no m'hi puc dedicar - també hi ha hagut

l'apicultura, i realment crec que en aquests moments, dins les Illes Balears, l'apicultura té més sentit com a "hobby", un "hobby" molt interessant que fa estar en contacte amb la natura, va seguir amb atenció si plou o no plou, si la primavera es molt o poc florida, si hi ha uns canvis de temps o el fred arriba més prest, tot això influeix extraordinàriament no només en la producció, sinó en la vida de les abelles.

Entrant en altres aspectes, el Grup Parlamentari SOCIALISTA té l'Esmena 2772 sobre aquest terna. Li volem donar suport perquè vostè demostra una sensibilitat que crec que justifica que hagi estat al davant d'una àrea de responsabilitat de la seva illa. Esper que si un dia les urnes ens tomen a confirmar la majoria de forces polítiques que hi ha hagut en aquesta illa, evidentment vostè té un lloc important a ocupar, i evidentment em pareix que l'agricultura es la matèria que li fa més il·lusió.

Creo que és important l'aspecte sanitari del tema de l'apicultura, que vostè ha introduït. La averroasi és una malaltia que s'ha introduït incomprensiblement, però s'ha introduït.

En aquestes illes s'han importat eixams de vegades d'una forma no sé si del tot ortodoxa; és una de les vies de contagi lògic - la mar no ens ha protegit, en aquest cas - i ara tenim un problema que hem d'afrontar perquè el d'aquestes malalties és que moltes vegades no se sap fins on arribaran. Hi ha hagut malalties que han provocat una devastació pràcticament total en algunes zones d'apicultura i en aquest moment crec que es necessita una actuació enèrgica per part de la Conselleria, una orientació en relació als apicultors. La política del "laissez faire, laissez passer", en matèria sanitària és absolutament insostenible i, per tant, es necessita una actuació seriosa i responsable, tot i que la influència econòmica d'aquest sector sigui pràcticament nul·la, com vostè sap. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Pons. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sra Presidenta. Sr Orfila, vostè té guanyat el càrrec de Conseller d'Agricultura. Governi qui governi, sap que li van brindar; no importa esperar el Grup que en un moment donat li va retirar la confiança i encara no han explicat per què. Punt, quant a aquest tema.

Dins la planificació del Programa operatiu 5-B per al curs 1992 - d'aquí la picada, he dit ara han picat, les abelles piquen - què és el que tenim? En apicultura, nombre de cursos programats, 3; duració 90 hores; nombre d'alumnes, 60; llocs: Serra de Tramuntana, Menorca, Eivissa; pressupost del curs, 1.500.000 pessetes, i de les activitats en total, 4.500.000.

Punt dos: Apicultura, selecció i cria de reines. Nombre de cursos, 3; duració del curs, 30 hores; nombre d'alumnes, 45; llocs: Serra de Tramuntana, Menorca i Eivissa; pressupost, 500.000 pessetes quant al curs i quant a aquesta selecció, 1.500.000 pessetes. Tècniques de venda i comercialització de la mel, i aquí podríem seguir. En total, s'hi dediquen 10.500.000 pessetes, és aquest el pic, no és el de l'abella, és que açò s'ha previst, s'ha programat i, per tant, jo li demanaria que aquesta

esmena fos retirada, Sr Orfila, perquè amb el seu pic ha picat també el seu company, no solament amb les abelles, sinó amb el tema de Conseller d'Agricultura que no ho va deixar de ser per una moció, sinó per altres coses. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Huguet. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. Ja ho he dit abans, la meua vocació és ser Conseller d'Agricultura de les Illes, pens que un dia ho seré.

Nosaltres entenem que l'única actuació que no és únicament una actuació en matèria de formació és la que s'ha de donar per ajudar els apicultors, i aquesta feina és important, l'hem reclamada i ens sembla perfecte que es faci - Sr Conseller, no se'n vagi - i que hi ha moltes més coses a fer. Exemples, la lluita contra l'averroasi exigeix que es dotin els apicultors de materials per fer-la, açò és una cosa que el Govern pot preveure fer d'alguna manera - alguns consells insulars ho ha afrontat en algun moment, n'han pagat una part important -, però ja dic que hi ha altres qüestions.

En aquests moments es comercialitza la mel de forma no suficientment esclarida. Necessitam que s'etiqueti de forma deguda, que s'envasi bé, que es respectin les normatives sanitàries i açò exigirà uns locals pe fer aquest envasament que no podran afrontar. El Sr Damià Pons deia fa un moment que la majoria d'apicultors són afeccionats, n'hi ha alguns que comencen a tenir dotzenes de casetes d'abelles, es van estenent i açò és una cosa molt positiva, però difícilment podran fer aquest envasament d'una forma individual, necessitem que ho facin de forma cooperativa i per això els haurem de donar algunes ajudes des de l'Administració i és una de les feines que podem fer, pens que és important dedicar-hi un esforç.

Altres actuacions. L'Administració ha de ser incentivadora d'actuacions en una determinada direcció del sector. Quan jo vaig tenir ocasió de gestionar l'àrea d'agricultura a l'illa de Menorca, es va fer una experiència que va tenir uns resultats interessants. Va ser simplement posar en contacte els criadors d'abelles, els apicultors, amb el hortolans de les poques zones de fruiters de l'illa de Menorca: Es Puntarró des barranc de Cala en Porter i algun altre. No es coneixien, millor dit, es deconeixien, i es feien falta un a l'altre; les abelles necessitaven arbres i els arbres necessitaven abelles i així van tenir fruita. El funcionament va ser importantíssim i va ser una iniciativa de l'Administració; aquestes no costen doblers, és ver, però necessiten atenció, nosaltres pensam que l'objectiu ho val. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Té la paraula el Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr President. No ha volgut reconèixer que havia picat, Sr Orfila, però la seva rèplica ha demostrat que sí; que no coneixia aquests programes, que són molt importants,

que li he descrit i amb els quals no ha tengut una sola paraula de discrepància, sinó més bé al contrari, tal vegada haurà estat una sorpresa, però és que no són sols els cursos que es fan, sinó que s'han ajudat els apicultors amb el cent per cent d'aquest producte que es diu Apistan, perquè fessin un tractament sanitari de tot aquest món de les abelles, fins al punt que els apicultors no solament estan satisfets, sinó que estan summament contents i ho han escrit explícitament a la Conselleria d'Agricultura.

En tot aquest debat no s'han tret situacions familiars, però en Pep d'Alaior, que vostè coneix i jo tenc un nebot que va amb ell, és un autèntic apicultor i en aquest sentit - s'ha beneficiat d'aquestes ajudes, està molt interessat en aquests cursos, n'han fet d'altres i hi participen, no es pot dir que açò sigui un tema abandonat. La iniciativa que vostè va prendre quan va tenir l'oportunitat - la va tenir i la té, la té - de ser Conseller d'Agricultura, nosaltres també la recollim per continuar les coses ben fetes i no ens cauen els anells, però cregui, Sr Orfila, que en aquest moment jo crec que si retiràs aquestes esmenes faria un acte de reconeixement, com el que jo també li faig, perquè defensa unes esmenes que un dia pogueren tenir una motivació que després d'aquesta informació ha perdut tot el seu valor. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Huguet. Passam a l'Esmena 2337/91, del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. Si m'ho permet la defensaré conjuntament amb la 2346, perquè reproduceix la mateixa situació, actuacions que afecten zones dins el 5-B i actuacions fora del 5-B.

Sortosament no em sorprenen els cursos que organitza el Conseller d'Agricultura, perquè té el bon criteri de consultar-los i de fer-ho - algunes vegades, almanco - a partir d'idees, d'iniciatives que vénen dels bancs de l'oposició quan a les comissions donam idees, li feim arribar mancances en la seva actuació i està bé que ho reculli.

Les dues esmenes que vull defensar van relacionades amb la necessitat d'augmentar la partida destinada a subvencionar els consells reguladors de les denominacions d'origen que hi ha a les illes, una a Menorca i una a Mallorca. Nosaltres entenem que si està ben clar que el fet de fomentar la producció d'aliments de qualitat és apostar pel futur, atesa la tendència d'un mercat cada dia més exigent, per a nosaltres encara és més clar que les denominacions d'origen estan cridades a jugar un paper de primera magnitud en el món dels aliments de la qualitat controlada.

Són tantes les tasques que els consells reguladors haurien de dur a terme - ho deia quan he intervengut per posicionar-me en l'esmena a la totalitat de la secció - i és tan complex iniciar-les, que només l'ajut decidit de l'Administració ho farà possible. Des del control de les formes de producció fins als processos de transformació i la mateixa presentació del producte passant pels controls sanitaris més exigents, vet aquí una petita mostra de les feines que poden fer i haurien d'assumir - en aquests moments encara no les assumeixen de forma suficient - els

consells reguladors de les denominacions d'origen. Per fer-ho necessitam comptar amb veedors, amb laboratoris de control, amb veterinaris o enginyers agrònoms i açò implica un volum de despesa que quan es comença, com ara, es fa difícil exigir als productors i molts més quan aquests estan escampats, estan excessivament atomitzats.

En un moment determinat aquest diputat que els parla va tenir ocasió de visitar el consell regulador del formatge manxego precisament per aprendre com s'havia d'estructurar un consell regulador i quines eren les seves actuacions i em va esborronar la capacitat que tenia un consell regulador damunt la producció de tot un sector, de condicionar-lo i de tenir una autoritat suficient per fer-se escoltar i assumir funcions increïbles, que fins aquell moment no assumia ningú o que, en tot cas, a altres llocs assumeix la mateixa Administració.

Sé perfectament - i ho saben els diputats que em coneixem i el Conseller - que possiblement, en aquests moments, els consells reguladors no siguin capaços d'assumir totes aquestes funcions i que necessitam convèncer el sector perquè ho faci. És absolutament necessari, perquè si no ho fa deixarem perdre ocasions, ja que aquests controls de qualitat, aquest poder garantir que no hi haurà competència quant a la utilització d'un nom - del nom d'origen del producte que s'intenta defensar, que regula aquest consell regulador - i que hi haurà aquestes garanties sanitàries exquisides, totals, que permetran als consumidors de l'Europa Comunitària de la qual formam part, i que són molt més exigents que aquells als quals ens hem dirigit fins ara, confiar plenament en la bondat del producte que intentam vendre-li i del qual depèn una gran part de l'economia del sector agrari - en el cas de la denominació d'origen del formatge de Menorca, en depèn el 80% del sector - és tan important que necessitam de forma vital que l'Administració s'hi aboqui i hi dediqui una atenció preferent.

No demanam gaire. Fa un moment el Sr Huguet em demanada que retirés les esmenes que feien referència a dedicar 3 i 3 milions a col·laborar, a donar més força a les actuacions que la Conselleria fa - en fa algunes - en matèria d'apicultura. Nosaltres li demanam que ara sigui ell que faci un esforç, que sigui el grup que dona suport al Govern que faci un esforç i intenti acceptar que dedicar 3 milions extres a cada un dels consells reguladors amb condicions, perquè facin coses determinades, i el Conseller sap perfectament que, quan ell vulgui, estic disposat a fer una xerrada tan llarga com sigui necessari per donar idees de les coses que poden fer, i ell sap perfectament que són moltes i importantíssimes. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila, Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sra Presidenta. El Grup SOCIALISTA vol juntar expressament la seva veu a la del grup proposant en aquesta qüestió que planteja l'esmena, és a dir, en l'estaló als consells reguladors de denominacions d'origen. Quan el Govern, a través de la Conselleria d'Agricultura, no fa més que parlar d'aliments de qualitat, d'etiquetes de qualitat controlada, de promoció i

marketing de productes agro-alimentaris, de presència a fires i exhibicions nacionals i estrangeres, gastant en açò una elevada quantitat de doblers, no deixa de ser xocant la minsa partida que es contempla en els pressuposts per fer estaló a uns organismes de primera instància, al nostre entendre, per tal d'obtenir aliments de qualitat, o siguin els consells reguladors de les denominacions d'origen, a no ser que tota la política de qualitat agroalimentària que es desprèn de la Memòria del pressupost, de diverses i reiterades intervencions del conseller, etc., no sigui més que una comèdia, un decorat més a posar en la nostra Comunitat.

Aquest portaveu que parla es resisteix a creure açò que acaba de dir perquè, entre altres coses, coneix els bons desitjos que animen el Conseller, però no és manco cert que els fets són els fets i són com son, i que la fredor de les xifres indica quasi un rigor mortis en aquesta qüestió. No pot ser, Sr Conseller, que només dediquem la partida que tenim consignada als pressuposts per als dos consells reguladors que tenim a les Illes. On poden arribar, amb aquests pressuposts? Quina força, quin paper pensa que han de tenir aquests òrgans amb aquests pressuposts? No és cert que una bona política agrària hauria de tractar amb amorositat, amb especial interès tota l'activitat dels consells, incentivant, donant infraestructura, laboratoris, etc.? No és cert que aquesta competència és plena i que l'exercim amb una avarícia que podria dedicar el Govern a altres partides pressupostàries? No és cert que conèixer com tracten altres comunitats autònomes les seves denominacions d'origen ens faria tomar vermells a quasi tots, almanco als qui tenim vergonya?

Sr Conseller, pens que ara no pot parlar d'escassetat pressupostària per no estalonar de forma clara els consells reguladors. Ara hem de parlar de falta de voluntat política, de falta de prioritització en la despesa, de ganes de no resoldre problemes evidents que tenen poques sortides, i els consells reguladors ho eren. Per què vol mantenir dins la misèria els dos consells reguladors, Sr Conseller? - Certament no ho podem entendre i pens que les persones que esperen alguna cosa més del que fan o han fet els consells reguladors tampoc no s'ho mereixen. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

En primer lloc, vull dir que la Conselleria d'Agricultura té prevista una partida a tal efecte. Crec que el mateix Conseller, quan l'ha consignada, devia pensar que era suficient per atendre les necessitats que vostès han apuntat aquí i que, si no basta, ja s'ocuparà d'augmentar-la d'alguna manera. Per altra banda, com que jo he escoltat amb bastant d'atenció la intervenció del Conseller referent a l'esmena a la totalitat, sé que precisament ha fet una referència a les denominacions d'origen i a una subvenció de 12 milions de pessetes que s'havien donat a la denominació d'origen del formatge de Menorca. Jo aquí preguntaria què va passar amb aquesta partida, què va passar amb aquesta quantitat i què va passar amb aquell Programa.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Palau. Crec que aquest tema ja s'ha tractat prou i que el que ha fet el Sr Palau ha estat fixar la seva Posició. Passam a l'Esmena 2336/91 del PSM-EEM. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

El BOCAIB núm. 143 del dia 16-11-91, ben recent, publicava el decret de la Conselleria d'Agricultura que regula la concessió de subvencions per a la capitalització d'associacions agràries. L'article 2.2 d'aquest decret estableix que no es podran acollir a es subvencions que contempla el mateix article les associacions agràries en les quals l'activitat per a la qual se sol·licita la capitalització s'orienti, entre altres, a llet de vaca i als productes a base d'aquesta llet.

Aquesta exclusió, causada pel veto comunitari en un altre esborrany de decret, deixava fora de les vies d'ajut per a la capitalització empreses cooperatives com COINGA, a l'illa de Menorca, que comptaven acudir a la mateixa en els seus plans de recapitalització que afronten. L'actitud hipòcrita de la Comunitat Europea vetant els possibles ajuts a una indústria transformadora de llet en formatge, ho és molt més encara si partim del fet que amb els plans de capitalització de COINGA no es pretenia augmentar produccions, sinó millorar productivitats i pel mateix fet que tota la política comunitària fins avui no ha fet sinó propiciar augments vertiginosos de les produccions a les grans explotacions, que han anat ofegant les petites empreses, les petites explotacions, mentre les grosses s'enduen la part del lleó de les subvencions del FEOGA a garantia, de tal manera que el 80% dels fons esmentats han anat a parar sols al 20% de les explotacions lleteres.

És relativament fàcil per al Govern mantenir la política subvencionadora sense condicions que l'ha duta a assumir els deutes de BLAI o AGAMA pels ramaders, una política populista que provoca agraïments, però que tampoc no és cap garantia per al futur d'un sector que se sent cada dia més angoniat per l'esdevenir. El nostre grup, conscient que les dificultats del sector exigeixen intervencions de l'Administració, però conscient també que no n'hi ha prou amb el fet d'assumir les conseqüències de la mala gestió d'uns, en alguns casos evident, per evitar els perjudicis que es poden ocasionar als altres, proposa obrir una partida per tal de permetre al Govern adquirir part del capital social d'una cooperativa, com preveu l'article 39 de la Llei general de cooperatives, passat a ser un associat d'aquesta. Ja no es tracta de regalar, ja no es tracta de repartir doblers, sinó de participar en l'esforç de modernització d'un sector que necessita suport, no regals; coparticipació en la solució dels problemes que pateix, no repartidores.

És la via difícil, la que proposam; és més compromesa, però pensam sincerament que a mig termini serà molt més rendible. Tenim clar, d'altra banda, que hi ha poques sortides diferents per fer front a una crisi com la de COINGA i que quan parlam d'aquesta empresa - és una esmena que no sorprendrà a ningú, va dedicada a solucionar els problemes d'aquesta cooperativa - ho feim d'una part substancial del sector lleter de Menorca, que

en aquella illa és com dir de tot el sector agrari. La importància de COINGA dins el sector agrari menorquí és tan indubtable que, si no existís, potser avui, en plena crisi del sector lleter, l'hauríem de crear com a factor indispensable per afrontar aquesta crisi. La capacitat demostrada per aquesta cooperativa, que engloba 170 finques de l'illa de Menorca per fabricar un formatge d'alta qualitat connectant amb les tendències de consum de mils de ciutadans de l'Estat espanyol i Europa, ha permès diversificar la presentació del nostre formatge, producte per excel·lència del camp menorquí, i mantenir o augmentar unes produccions que, si no hagués estat així, haurien condemnat moltes explotacions al fracàs econòmic.

Es pot parlar de casualitats, en l'economia? Jo entenc que no és casualitat, sinó fruit d'una experiència acumulada de molts anys de dificultats del sector agro-alimentari menorquí la que ha fet que dins aquesta especialització quasi absoluta en la producció lletera-formatgera que tenim s'ha ajuntat per diversificar la presentació d'aquest formatge, que al final del seu procés de transformació es comercialitza com a formatge artesanal, en ses diferents varietats de tendre, curat i vell; formatge industrial, també amb diferents nivells de curat i formatge fus. En aquesta diversitat que permet que un mateix producte respongui a les exigències de consumidors tan diferents està precisament la nostra riquesa.

Tenim la capacitat d'accontentar alhora aquest consumidor que exigeix constància en el producte que compra, constància en la qualitat, en el gust, en la presentació, en la seguretat que no trobarà sorpreses en la fogassa que adquireix i també aquell consumidor que cerca en cada formatge que compra la petita aventura d'un producte que, pel fet de ser artesanal, no es pot estandaritzar. Podem satisfer un consumidor de formatges suaus i també de gusts forts del formatge vell; és la nostra riquesa, si ho sabem emprar. Per tant, les dificultats que avui travessa COINGA són les de tot el sector lleter de tot l'Estat espanyol i Europa i la sortida sols es pot entendre des del prisma de la conjunció de l'esforç de tot el sector entorn d'unes mesures que difícilment podran afrontar-se de forma individual.

Dubta algú que la solució al problema de l'alt cost de la producció de llet o carn a Menorca passa fonamentalment per prendre mesures col·lectives que assegurin el subministrament de les matèries primeres - adobs, pinsos, etc. - a uns preus més competius? Dubta algú que aquesta solució o qualsevol de les altres als problemes que tenen els agricultors pot ser assumible només des d'una perspectiva conjunta o amb cooperatives, empreses comercialitzadores on pagesos i comerciants conjuntin esforços per abaratir uns costos que els ofeguen? Tenim capacitat per fer-ho a pesar d'aquesta crisi.

Fins ara, la prudència ha primat a Menorca i ningú no ha aprofitat aquesta crisi per denunciar generalitzant, com s'ha des de Mallorca en alguns mitjans de comunicació, i esmentaré literalment el fracàs del model cooperativista i la mort indefectible del sector agrari reclamant la necessitat d'un canvi en la política de l'Administració, en el doble sentit de deixar de fomentar el cooperativisme i minvar l'esforç destinat al sector agrari, que es dona per definitivament condemnat. Ha primat la prudència i jo entenc que és lògic a Menorca, on els beneficis de la política de cooperació són tan evidents que negar-ho resultaria poc menys que negar la realitat. Certament, l'important paper que ha jugat la política de conjuntar esforços

per tal d'afrontar els desafiaments amb els quals s'han trobat els diferents sectors i la capacitat demostrada per superar els hàndicaps propis d'una economia condicionada pel fet geogràfic, entre altres, són mostres d'un tarannà que no hauríem de perdre de cap manera.

Bijuters, empresaris del calçat, de la llenya, han demostrat amb una pràctica ben visible que certs problemes sols tenen sortida si s'afronten de forma conjunta, cooperant, ajuntant esforços. La desaparició cada any, a Espanya, d'unes mil empreses agro-alimentàries no ens pot dur a l'equivocada conclusió que aquests siguin sectors sense futur; al contrari, tot sembla demostrar que el sector agro-alimentari té potencialment les condicions per ser un dels més rendibles, econòmicament, a mig termini. Així, tampoc no es pot desprendre de les dificultats, fins i tot dels errors d'algunes cooperatives, el fracàs del cooperativisme com han arribat a afirmar alguns.

No podem deixar caure COINGA, i davant els vetos comunitaris a les vies normals d'ajut hi hem de saber oposar noves sortides més imaginatives. L'esmena que presentem preveu afrontar aquest desafiament a través del que preveu la Llei general de cooperatives, deixant la política repartidora, fent que l'Administració es comprometi molt més per al bé de tot un sector que no espera ja regals, sinó més bé el compromís de l'Administració. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sra Presidenta. Molt breument, per fer sentir la veu del nostre grup en relació a un tema que ens preocupa sobre manera i que sabem que no és el moment de debatre amb la profunditat que mereix, però també sabem que és un tema al qual haurem de dedicar esforços si no volem que el moviment cooperatiu que, cal no oblidar, és i ha estat una sortida per als problemes de gestió del camp en molts d'indrets d'Espanya i de l'Europa comunitària, desapareixi de la nostra Comunitat.

No voldria que de les meves paraules algú tragués la conclusió que feim el Govern responsable de la situació del cooperativisme a la Comunitat. No el feim responsable directe, però sí que li volem recordar les seves obligacions en aquest respecte. Per què el Govern actua sempre o quasi sempre tard i malament en relació amb els greus problemes que han passat i passen moltes de les nostres cooperatives? ¿No és cert que aquests problemes varen ser i són detectats quan es realitzen les auditories que es fan per indicació i quasi previ pagament per part de la Conselleria? Per què no s'actua des de l'Administració de forma constant? Quines infraestructures humanes i materials es dediquen a fer el seguiment de les cooperatives per part de la Conselleria? No és cert, també, que un dels problemes més greus i estesos que passen les cooperatives és la falta de capitalització?

Idò bé, si tots estam d'acord que la capitalització és el problema número u que passen les cooperatives, no entenem perquè no s'apunten sortides pressupostàries. O és que en lloc d'actuar com pertoca, preferim més sortir a la foto repartint

talons per pagar els deutes quan aquestes empreses ja són inviables? Gràcies, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues. Pel Grup Parlamentari PP-UM, Té la paraula el Sr Huguet.

EL SR HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

A aquestes hores de la nit fa falta tenir, molta moral! per sentir açò. Saben què ha donat a fons perdut el Govern de la Comunitat Autònoma a COINGA? A fons perdut, 130 milions de pessetes, 130 milions de pessetes! L'objecte social de COINGA i de qualsevol cooperativa és que visquin amb la seva pròpia gestió amb una correcta administració i que en lloc de ser una empresa privada on hi ha un patró únic, és un empresa on els patrons són tots els associats dins aquesta cooperativa, els quals en són el primers responsables. Jo en tema de cooperativisme no hi entenc com vostè, Sr Orfila, n'estic convençut, però sí, i apel·lant un poc a aquests viatges, no de Marco Polo, que anunciava el Sr Damià Pons, sinó quan he estat a fora he après que un dels secrets 'del cooperativisme a Europa és que la cooperativa es munta a partir de les associacions de petits agricultors o de persones individuals per fer una activitat econòmica, però diuen: Llei d'or perquè la cooperativa funcioni: que l'Administració sigui una administració com a una autèntica empresa privada.

Vostè sap les reunions que hi ha hagut, com se'ls ha volgut ajudar, coneix les auditories, no em faci dir segons quines coses perquè no les puc dir aquí dins. Coneix auditories que per si mateixes, si no s'hagués tingut en compte l'objecte social, no de la cooperativa, dels 400 agricultors que hi ha darrera, ni tan sols hagueren pogut donar ajudes a fons perdut com es donen. S'ha presentat un pla de viabilitat i què en feim? Qui són els qui es resisteixen? Hem tingut oportunitat de rallar-ne de manera desenfadada mentre sopàvem; dic desenfadada perquè ens disputàvem a veure de qui eren o no eren els socis de la cooperativa, electoralment parlant, i d'açò n'hauríem de rallar molt, no és aquest el sentit. No hi ha pitjor malalt que aquell que no reconeix la seva malaltia i no es vol ajudar a si mateix, i en aquest tema no podem viure amb romanticismes.

Jo l'alab perquè vostè en aquest moment ha fet la referència concreta a COINGA. Què és, que el futur és convertir COINGA en una empresa pública on hem d'entrar a fixar els preus, etc.? No crec que aquest sigui el sentit. És una esmena que no es pot sostenir, Sr Orfila. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Huguet. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sra Presidenta. Jo crec que no m'han entès; em dec haver explicat molt malament o m'han entès només des d'una part dels escons d'aquesta Cambra. Jo no he proposat convertir COINGA en una empresa pública ni he proposat que li donin més doblers a fons perdut, he dit tot el contrari. He dit que es

tractava d'acabar amb la repartidora, que el sistema d'ajudar les cooperatives havia de deixar ser regalar-les doblers; que havíem de deixar de fer-nos càrrec dels deutes que tenien els ramaders, a no ser que es trobassin en situacions tan terribles que ens sentíssim obligats a fer-ho. He proposat simplement una cosa que preveu la Llei general de cooperatives, i va ser un avanç que preveuen, a més, el desenvolupament de la legislació de cooperatives de Catalunya, de València, d'Euskadi, totes aquestes, i és que hi poden haver socis i associats a les cooperatives, i que aquests, els associats, ho poden ser persones físiques o jurídiques, privades o públiques. Per tant, l'Administració pot comprar part del capital social d'una cooperativa i passar a ser associat de la mateixa, sempre que no passi un nivell, un límit determinat.

Les cooperatives continuen essent una qüestió importantíssima que, fins i tot constitucionalment, estan obligats a donar-les suport. "Els poders públics - tradueix l'article 129.2 de la Constitució - promouran eficaçment i fomentaran, mitjançant una legislació adequada, les societats cooperatives", i nosaltres pensam que la forma de promoure i fomentar les societats cooperatives és deixar de regalar-les doblers, és participar de l'esforç que intenten fer per sortir dels problemes que tenen. La societat civil, a la nostra Comunitat, a l'Estat espanyol, ha estat desvertrebada, perquè hem patit un temps on l'Administració ho feia tot des d'una actitud paternalista, i nosaltres pensam que no ha de ser així, el sector s'ha d'organitzar, ha de fer les coses i ho ha de fer de forma suficient, però encara està poc estructurat.

Quan el Sr Huguet parla de la situació de les cooperatives a Europa parla d'unes cooperatives amb moltíssims anys de funcionament, amb una capacitat d'organització increïble i una situació econòmica també ben diferent. Nosaltres proposam que l'Administració col·labori, ajudi fent-se correponsable de l'administració de les cooperatives a partir de formar-ne part com a associat, res més que açò.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2334, també del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Sr President, em sembla que abans d'aquesta havíem de discutir la 2335.

EL SR PRESIDENT:

La 2335 és la que s'ha discutit ara. Té la paraula per a la 2335.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. La defensaré juntament amb la 2345, perquè tornam ser a aquella situació d'objectius 5-B i fora dels 5-B. Són dues esmenes que proposen que el Govern de la Comunitat Autònoma fomenti l'agricultura biològica a través de les finques col·laboradores. La producció d'aliments en

tècniques de conreu en les quals no s'empren productes químics de síntesi, coneguda com a agricultura biològica, es comença a introduir sortosament. El Conseller parlava fa un moment que es fan cursos cada vegada amb més assistència, que hi ha més demanda d'aquests cursos a les Illes i especialment a Mallorca.

També és un fet que cada dia hi ha més ciutadans proclius a consumir aquests productes que s'han aconseguit sense usar insecticides ni herbicides i aquests consumidors augmentaran progressivament tant com la presència en el mercat d'aquests aliments biològics es vagi fent normal i s'asseguri la continuïtat, es garanteixi un subministre constant. Tant des de la perspectiva del respecte al medi ambient com de la directa incidència en la qüestió de la qualitat de la producció alimentària a les Illes, que és un dels objectius que es proposa el Govern en el seu Llibre Verd, pensam que s'hi hauria de dedicar un esforç superior al que el Govern té previst dedicar-hi i per açò proposam que es reforçi l'actuació prevista en 3 milions pessetes a les zones del 5-B i 3 milions a les zones de fora. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Orfila. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'esmena 2334 el Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Els diables boiets són una casta de dimonions de bon humor i molt servicials; no fan més que demanar "Feina, feina, feina!", encara que de vegades no la deixin acabada. El malanat que es proposa servir-se d'ells ha acabat la pau, sempre se'l veu preocupat, enquimerat, fora fulla. Per açò, d'un home així, a Menorca deim que sembla que dugui els diables boiets. La millor manera de treure'ls-se de damunt és proposar-los una feina que, de tant difícil, no puguin presentar-la ni feta a mitges, o la fan o no la fan. Per açò, la madona d'un lloc menorquí, embafada de sentir grunyar vora ses orelles un diable boiet amb la seva constant "Feina, feina, feina!", va agafar un velló de llana negra, li va tirar i li va dir: Anar a la mar a rentar-lo fins que la llana torni blanca". Es suposa que encara renta, no va molestar més la madona.

Açò és el que succeeix amb el Conseller d'Agricultura, el Sr Morey, i les esmenes de l'oposició. Enredam i ens batem el cap per intentar inventar-nos esmenes que ell- "Feina, feina, feina!" - assumeix en els pressuposts vinents com a propis fins que - sortosament tot té una excepció - li presentam l'esmena del foment de la industrialització agro-alimentària i aquí sí que, amb l'Església hem topat, qualsevol envesteix aquest tornall, i per no haver de fer com els diables boiets que encara renten la llana negra, no l'aproven, i llests!

Com explicava abans, Srs i Srs Diputats, un 70% dels productes que es consumeixen són transformats, són productes transformats, a Europa i als Estats Units, arriben fins a un 90%, i la part del lleó, com explicava, el benefici sobre el preu final de venda del producte se'n va a aquests processos de transformació i comercialització. El volum de venda de la indústria alimentària de l'any 1990, a l'Estat espanyol, és de 5,4 bilions de pessetes; 800.000 milions de pessetes s'han invertit,

els darrers cinc anys, en la modernització de les principals indústries de transformació agro-alimentària mentre desapareixien, a la vegada, 1000 indústries agroalimentàries cada any, 3 cada dia. I a les Illes, què feiem? Crisi a AGAMA, desastre a BLAI, problemes a COINGA; 13 empreses per comercialitzar 2.000 tones de formatge a Menorca, 13 empreses. I el Govern, a part de promoure una empresa amb un nom tan autòcton com és Mallorca Potatoes?

Ja ho sé, el nom i la qualitat d'autòcton no fan vendre; a part d'açò, aquest és el repte, Sr Morey: Transformació i comercialització amb sistemes moderns adequats a les exigències del mercat i amb participació de la pagesia. "Feina, feina, feina!". Aquesta és la primera, ara aquests 50 milions podrien servir si acceptessin l'esmena per intentar-ho. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Fixació de posicions? Passam a les esmenes 2761 i 2764 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Ferrà Capllonch.

EL SR FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, Sr President. Sres i Srs Diputats. Com ja he dit a l'esmena a la totalitat, aquestes esmenes són per a un escola d'Agricultura i per a un finca d'investigació a sa Pobla, amb unes aportacions econòmiques de 50 milions de pessetes cada una. Com també ja he dit abans, nosaltres creim que una escola d'agricultura es summament necessària, però una escola que funcioni, que ho faci amb mètodes moderns i que els alumnes que s'hi vagin a matricular quedin satisfets de tot el seu entorn, que hi aprenguin i hi puguin desenvolupar totes les tècniques més modernes i sofisticades de l'agricultura i la ramaderia. Nosaltres la proposam a sa Pobla perquè ens ho ha reclamat gent d'allà. El Conseller ha dit que té en projecte fer-la a un altre lloc i també seria interessant saber a veure on la vol fer i com pensen dur-la a terme. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions?

Grup PP-UM, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Només recordar que en el debat de l'esmena a la totalitat el Conseller ha dit que hi havia hagut una escola i que s'havia hagut de tancar per falta d'alumnat. A part d'això, també volia dir que en aquests moments existeix l'Escola Agrària de sa Canova, a sa Pobla, la finca experimental de sa Canova, la qual té un concert amb la Conselleria d'Agricultura, i que per tot això creim que no es necessari fer-ne una altra i votarem en contra.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam al Programa 53.32, d'ajuts a les rendes agràries, i a l'Esmena 2762 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que ha estat objecte d'una transacció amb quantia de 5 milions de pessetes d'alta i baixa, aplicant la baixa al Subprograma 712.400, Centre de cost

151.001, Subconcepte 640.00. Té la paraula el Diputat Sr Ferrà Capllonch.

EL SR FERRÀ I CAPLLONCH:

Com que aquesta esmena s'ha transaccionat en 5 milions de pessetes, la defensa serà fàcil: És per crear un parc recreatiu a la Comuna de Bunyola, que creim que és un lloc preciós i que si es du a terme aquest parc, com més prest millor, el podrà gaudir molta gent de Mallorca. L'únic que espera aquest Diputat és que es posi en marxa el més aviat possible.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Vull dir que efectivament el nostre grup va oferir aquesta transacció, fins i tot se sorprendran de veure que hi havia un milió i passam a 5, i és precisament perquè la Conselleria ja tenia aquest programa en marxa i va pensar que amb un milió de pessetes no podria fer les actuacions que s'han de fer. Per tant, d'aquí vénen els 5 milions de la nostra esmena de transacció.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam al programa 711.1, millora de serveis i ajuts estructurals, i en primer lloc a l'Esmena 3025 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Aquesta esmena suposa una alta de 3 milions de pessetes en inversió real, Subconcepte 60.100, per millorar la dotació d'inversió nova, infraestructura, en serveis i ajuts estructurals; la baixa és de 3 milions de pessetes als assessors. Pensam que donarà més rendiment aquesta inversió real i llevar un assessor que la situació actual.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'Esmena 2763 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr Tur i Ferrer.

EL SR TUR I FERRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Aquesta esmena en la qual demanam la creació d'una finca d'experimentació agrària a Formentera amb una dotació de 20 milions de pessetes, jo crec que és l'esmena degana d'aquest Parlament perquè es ve presentant des que existeix aquesta institució i creim que ja és necessària la creació d'aquesta finca a Formentera per equiparar-nos a totes les altres illes de la nostra Comunitat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam al Programa 7123, millora de productivitat i explotació de recursos marins, i concretament a les esmenes 2768 - transaccionada la quantia en 16 milions de pessetes -, 2765, 2766 i 2767, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Moragues i Gomila.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr President. Aquesta és una partida d'esmenes totes referides a activitats pesqueres de la nostra Comunitat, sector aquest, el pesquer, que ha estat tractat a la Memòria de la Conselleria de la forma següent: "Pel que fa a la pesca, el programa serà eminentment continuista ja que no s'ha detectat la necessitat de rectificar res del que - s'ha previst en el Llibre Blau de la Pesca a Balears", punt i final.

El primer interrogant que ens plantejam es refereix al *Llibre Blau*. Què és el *Llibre Blau*? És una normativa? És una directiu del Govern en relació a la pesca? És una resolució del Parlament? És un conjunt de decrets? No és res de tot açò, és, entre cometes, "una anàlisi de les activitats i de la problemàtica del sector pesquer, una planificació d'ordenació racional i una proposta de reforma", és a dir, una declaració d'intencions, intencions no discutides en aquest Parlament ni assumides - que nosaltres sapiguem - formalment pel Govern, perquè no s'ha pres cap decisió en relació amb aquell conjunt d'intencions o de planificacions que hem esmentat, però encara que fos així ens continuaria semblant massa triomfalista el tex de la Memòria dels pressuposts.

Vol que facem un recorregut ràpid, Sr Conseller, pel famós Llibre Blau per veure que moltes de les seves descripcions o propostes no tenen res a veure amb la realitat? No ho farem, no passi pena, perquè ara no és el moment oportú, però sí li volem recordar que de totes les qüestions plantejades només n'ha fet dues i mitja: El cens de la flota pesquera, el programa d'esculls artificials i, en la mesura que li ha permès la timidesa pressupostària, els ajuts a la modernització de la flota.

Què ha passat amb la declaració de l'aqüicultura com a activitat d'interès estratègic per a les Illes Balears, de la qual ja n'hem parlat abans i recorda el Llibre Blau? Quin és l'estat actual de les empreses de cultius marins? Què ha passat amb l'estació d'aqüicultura del Port d'Andratx? Què fa, quins són els resultats de l'empresa pública SEAMASA, qué té consignats, any rera any, uns bons pressuposts? Què ha passat amb la constitució d'..... de funcions de l'inspecció pesquera, totes aquestes coses consignades al Llibre Blau tan famós, per no parlar d'investigacions de nous caladors, de plans experimentals de pesca d'arrossegament, estudis de la zona costanera litoral, infraestructures portuàries, etc., etc.

Com veuen, Sres. i Srs. Diputats, excessius interrogants per a uns paràgrafs excessivament triomfalistes. Les nostres esmenes, que no intenten solucionar la situació del sector, sí que volen, almenys, ajudar a sortir puntualment del seu "impasse" una sèrie de temes en els quals esper que tots estiguem d'acord: Constituir una línia de crèdits per a inversions a la millora de la flota, augmentar la partida destinada a ajuts per millorar la flota, augmentar els recursos destinats al funcionament de les

confraries, obrir una partida dirigida a les empreses d'aqüicultura i, finalment, deixar constància pressupostària del segons escull artificial per a l'illa de Menorca. Esperam que mereixeran el seu suport, Sres. i Srs. Diputats.

He d'anunciar, Sr President, que en la defensa que he fet hi he afegit l'Esmena 2773, que té relació amb l'augment de pressuposts per a les confraries. Moltes gràcies, senyores i senyors.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam al Programa 7124, foment de modernització d'estructures productives i adaptació, començant per l'Esmena 3026 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Aquesta çmena s'efectua dins la mateixa secció, dins el mateix subprograma, dins el mateix centre de cost. Per consegüent, ens trobam dins les normes que agraden més al grup majoritari; l'únic que volem fer és materialitzar una inversió - en aquest cas, 80 milions de pessetes - evidentment d'una partida molt més grossa de la que hi ha aquí, dels 80 milions, i naturalment és per incrementar les inversions reals per a foment i modernització d'estructures productives i donar-ho de baixa d'inversions immaterials.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'Esmena 2349 del PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. La defensaré conjuntament amb la 2340. Una de les gran esperances que de vegades s'han propiciat des de les institucions, des de l'administració de la Comunitat Autònoma és la d'aquell ja mort i ben enterrat pacte intersectorial. El germà gran, el sector del Sr Cladera, donava la mà al germà petit, els pagesos del Sr Morey; aquests segons aprenien a produir tot allò que necessitaven els primers i tots quedàvem contents. Va acabar en un no-res i açò reconec que ens va arribar a il·lusionar a tota; a mi, almanco, i pens que a quasi tots.

Aquesta esmena no pretén una empresa tan ambiciosa com aquella, però parteix del mateix fet: Hem de cercar fórmules que ens permetin treure el major profit possible de la presència a les nostres illes de cent de mils de milions de turistes, tots ells consumidors de productes agroalimentaris, i potenciar els compradors de vegades de regals que s'enduen, que duen després a familiars, amics, quan tornen a casa seva. S'imaginem vostès, Sres i Srs Diputats, cada turista dels milions que ens visiten tornant a casa seva amb una fogassa de formatge, un embotit i una botella de vi de Binissalem dins la maleta? S'imaginem vostès que en els avions que traslladen aquests milions d'anglesos, alemanys, etc., en lloc de regalar bossetes de panses de Califòrnia donessin bessons de Mallorca o qualsevol altre producte de les Illes, fet a Balears? Saben vostès, Sres i Srs Diputats, que encara són molts els turistes que

s'enduen com a record aquell horrorós capell mexicà, encara no he entès amb quina denominació d'origen, i un ase no sabem de quina raça autòctona?

Tenim un mercat potencial que ve a les nostres portes, es tracta de saber-lo aprofitar i abans de res hem d'establir una fórmula per comunicar -nos amb ell. El Sr Ferrà - no el veig en aquests moments - parlava que a Valladolid havíem aconseguit fullets que editen altres comunitats autònomes: "¿Quién es quien?", "Los quesos de Castilla-León", "Los vinos de Castilla-León", que es lliuren profusament entre tots els qui els visiten, siguin estrangers o nacionals, perquè tots són possibles compradors i, ho hem de reconèixer, finalment tothom se'n va endur un formatge i una botella de vi. Amb 10 milions just n'hi ha per començar, i és la proposta que feim, però ¿no creuen vostès, Sres i Srs Diputats, que una Comunitat que en gasta 60 per regalar un llibre a Sevilla, pot gastar-ne 10 per regalar uns quants fullets aquí?

La segona esmena, la 2340, fa referència a la necessitat de fer estudis de mercat per als productes agro-alimentaris de les Illes. És evident que si des de l'Administració promovem la producció d'aliments de qualitat controlada amb denominació d'origen, també s'ha de donar suport a la seva comercialització. Una de les funcions que millor pot i hauria d'assumir l'Administració precisament és la d'orientar els sectors productius. Afirmam rotundament - i en açò sembla que hi ha acord per part de tots - que les produccions - s'han d'adequar a la demanda del mercat, que ja no es tracta de produir, que ara ho hem de fer per vendre i, per tant, d'acord amb les exigències d'un mercat que cada vegada demana coses més concretes.

Els productors de les nostres illes són petits, estan massa vegades atomitzats, els manca una estructura associativa suficientment forta com per comercialitzar i si almenys des de l'Administració són capaços d'orientar les produccions a partir del fet de conèixer la realitat de la demanda, poder-los orientar i dir-los: Açò demana el mercat i vol que ho presenteu d'aquesta manera, que ho faceu d'aquesta manera, hauríem fet una passa important. Quan la competència es fa cada dia més dura, conèixer les possibilitats del mercat per a productes determinats pot ser fonamental per a la supervivència dels agricultors. Després - no s'acabarà amb açò - vindrà o haurà de venir la passa de cercar, de potenciar l'associacionisme per afrontar les exigències del mercat, però primer hem de conèixer més o manco quin és.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Diputat Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Referent a l'Esmena 2349, vull dir que el Govern, concretament la Conselleria d'Agricultura, ja té previst, dins el Subprograma 15.01. Centre de cost 71.24 i Subconcepte 64.00, 50 milions a aquests efectes. Quant a la 2340, també té una partida de 50 milions dins el Centre de cost 71.24.00 i el Subconcepte 64.00. Per tot això, direm que no.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2342, també del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Molt breument, des de l'escó. Parlant d'agricultura biològica, ja hem discutit els perills d'utilitzar massivament i sense els debuts controls uns productes, els pesticides, que no obstant açò, s'empren cada vegada més com més resistents es tornen les plagues als tractaments amb els quals se les vol combatre. Sembla que l'agricultura intensiva exigeix aquests tractaments químics, atesa la fàcil aparició de plagues que la mateixa intensitat del conreu propicia. Amb aquesta esmena proposam reforçar la promoció dels tractaments preventius i conjunts a través de la creació d'Àtries en les quals els pagesos, convenientment assessorats, tracten preventivament els seus cultius actuant quan tots els indicadors - açò està científicament demostrat que es possible fer-ho - permeten suposar que hi ha condicions objectives per aparèixer una plaga.

Quan s'actua així, l'estalvi de productes químics és evident. La millora de la qualitat de la fruita o verdura així cultivada és també constatable i també queda demostrada una qüestió absolutament fonamental: Junts, associats, agrupats, els pagesos poden fer front molt millor a problemes que, pel fet de ser comuns, es tracten millor de forma conjunta. Que la Conselleria ho ha intentat i la resposta és pobra? És possible. Ho hem de continuar fent. Predicar-ho a tothom qui ho vulgui escoltar, però sobretot facilitar que aquells qui ho volen intentar puguin fer-ho en condicions favorables.

Si la Conselleria pot gastar 60 milions de pessetes per promoure una campanya de lluita contra els moscards, aquest estiu, a les Illes, ¿no creuen, Sres i Srs Diputats, que almanco en pot dedicar 10 a promoure l'associacionisme per tractaments en comú? Per cert, 60 milions. Com han lluitat contra els moscards? Amb canonades? 60 milions?!

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'Esmena 2341, també del PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. "Baixada vertiginosa de la venda de la carn per por del consumidor a les fórmules artificials d'engreix del bestiar vacum", titular d'un diari de les Balears d'aquest estiu. Un altre titular: "Deixarem de vendre vedella si Sanitat no ens garanteix carn sense hormones". Són açò, titulars de la premsa d'aquí, de les Illes, i d'aquest mateix estiu. S'utilitzen hormones per accelerar l'engreix i amb les denúncies que han anat formulant les associacions de consumidors, essencialment, han continuat les investigacions per part de Sanitat fins a produir fins i tot detencions a Castella i a altres Comunitats; sortosament aquí, no. Jo supòs, i ho dic molt sincerament, que a les Illes se n'empren molt poques, si és que n'empren. Ho supòs, no ho puc saber, però també pens que si se n'empren, se n'empren molt més del que s'hauria de fer.

Per açò, per defensar els ramaders d'aquí que respecten la llei, cosa que he de suposar que fan, una llei que impedeix la utilització d'aquests productes, i per defensar tots els consumidors que tenen dret a consumir i a aprendre de conèixer la qualitat dels aliments que van a consumir, proposam aquesta campanya per promoure el consum de carn no hormonada. Sabem que el mateix Ministeri d'Agricultura, en la seva vessant d'alimentació, es va plantejar una tasca semblant, però reduïda, d'un abast limitat, i pensam que és important fer-ho des del mateix Govern, i hauria de ser una actuació de la Conselleria d'Agricultura lligada a la Conselleria de Sanitat.

L'Administració, Sres i Srs Diputats, no pot defugir de cap manera la responsabilitat d'informar degudament, primer els agricultors i ramaders, en aquest cas, de la responsabilitat en la qual incorren si utilitzen aquests productes, i als consumidors, després o al mateix temps, informar-los de com es pot detectar la carn tractada a la carnisseria, i es pot detectar. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'Esmena 2347, també del PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Cada vegada més breu.

Tot el problema del sector lleter amb el seu abast, que resulta immens, pot resultar petit comparat amb el que es provocarà quan la Comunitat Econòmica Europea obligui a aplicar la normativa comunitària que exigeix que qualsevol carn que es comercialitzi s'ha d'haver sacrificat en un escorxador homologat. Quants n'hi ha a les Illes Balears? Cap, Què significa, açò? Dit de forma senzilla: Que tot el bestiar de les Illes, fins i tot el que després s'ha de transformar a indústries càrniques, s'haurà de sacrificar a la península. S'adonen de tot el que açò representa?

Aquesta esmena pretén augmentar la previsió del Govern. Sabem que el grup que li dona suport dirà que aquesta qüestió serà assumida des de l'Administració central, almanco en una bona part, però pensam que s'ha d'augmentar la previsió del Govern per tal de garantir - i dubtam molt que es garanteixi amb les actuacions que hi ha previstes que com a mínim i segurament també com a màxim a cada illa puguem comptar amb un escorxador homologat, a cada illa. És fonamental, a més, fer-ho ara; preveure-ho per a l'any que ve, per a l'any 1992, ja que probablement després no es permetrà crear nous escorxadors i els altres estaran tancats. És vital que n'hi hagi un per illa, a més; el tema és així de seriós, la ramaderia és de cada illa i supòs que no fa falta que els expliqui el perquè. Els problemes del transport i l'encariment que representa damunt els costos finals dels productes són suficientment coneguts dels Srs Diputats. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Té la paraula el Diputat Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr President. Aquesta és una esmena interessant a pesar de l'hora que la debatem, sobretot aquests dies, perquè com tots vostès sabran l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea obligarà Espanya a comptar amb escorxadors homologats que possibilitin la matança de les nostres cabanyes ramaderes i les activitats de transformació càrnica que tanta tradició tenen a les nostres illes.

Fa mesos, per no dir anys, que es parla de com afrontar aquestes disposicions europees que tant incidència tindran en les nostres illes, atès l'estat actual dels escorxadors: A Mallorca - cap escorxador homologat, amb una sèrie d'escorxadors municipals i privats i una sèrie d'indústries transformadores - no sabem quants o quins escorxadors són susceptibles de ser homologats i a quin cost; a Menorca, dos escorxadors municipals amb fortes dificultats estructurals i pressupostàries per ser homologats, una cooperativa comercialitzadora de carn i de productes transformadors i també una sèrie d'indústries transformadores; a Eivissa, un escorxador, i a Formentera, que nosaltres sapiguem, res de res.

En una primera lectura ràpida de l'estat de la qüestió sembla que tant els consumidors com les indústries transformadores podrien tenir una sortida important, com ja es fa en molts de casos, perquè les peces càrniques que demanda el mercat o les necessitats industrials no hi ha por que quedin desateses, es poden proveir a qualsevol dels escorxadors que es podrien homologar en un moment determinat arreu del país. El problema greu es veu quan ens hem de plantejar donar respostes al sector productiu, perquè no hem d'oblidar que parlem d'agricultura i ramaderia i no de comerç i indústria. Què direm als nostres pagesos productors de carn de bestiar oví, boví o porquí? Que han d'enviar les seves bèsties a matar a Barcelona o a València, perquè no hem pensat a consignar partides pressupostàries adients per ajudar a homologar els nostres escorxadors? On anirà a parar la política de qualitat de productes agroalimentaris elaborats a partir del porc negre, si no el podem matar? ¿Potser la Conselleria pensa subvencionar el transport del nostre bestiar per ser sacrificat a escorxadors d'altres comunitats autònomes i que després siguin retornats?

Sé, Sr Conseller, que faig una exageració del tema, però com que a nosaltres ens sembla molt greu per al conjunt de l'agricultura de les Illes i veim que vostès han oblidat el tema, he pensat que tal vegada exagerant una mica s'adonen del problema i creen o doten aquesta necessària partida pressupostària perquè cada illa pugui comptar amb un escorxador homologat. Encara hi som a temps; el primer trimestre del pròxim any és el decisiu, però a partir d'abril ja haurem arribat tard i seria una llàstima. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues; procuri fixar posició i no obrir debat. Té la paraula el Sr Morey.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Molt sintèticament, només un detall que han oblidat totes les persones que han parlat i és que l'homologació d'escorxadors, per decisió del Govern de l'Estat - decisió que jo respecto, evidentment - correspon al Ministeri de Sanitat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Passam a l'Esmena 2348 del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. L'homologació correspon al Ministeri de Sanitat i l'adequació dels escorxadors depèn dels municipis i probablement de l'Administració autonòmica, si així ho vol; és qüestió de voluntat política.

45 finques en set anys a Menorca, parlo d'electrificació. Necessitarem 70 anys, si duim el mateix ritme, per electrificar les 450 que encara viuen a les fosques, només a Menorca. ¿Volen dir, Sres i Srs Diputats, que no és l'hora de fer una sempena, com diuen a Mallorca, i donar més llum a un camp en el qual cada dia augmenten les tenebres? ¿No creuem que una Comunitat que tira - perdó, transacció: inverteix 1.000 o 1.200 milions de pessetes en la simple construcció de l'estand de l'Expo 92, amb unes ànsies desmesurades de demostrar no sé quines grandeses, pot o hauria de dedicar un esforç seriós a solventar situacions flagrants de tercermundisme interior?

Que a finals del segle XX encara tinguem cents d'explotacions i cents de vivendes agràries sense llum resulta increïble a la Comunitat que es diu la més rica de l'Estat espanyol, una de les primeres regions d'Europa, pretén ser-ho, i és evident que així difícilment podem emprendre la revolució verda. No es regirin, Sres i Srs Diputats, perquè parli de revolució verda; són paraules del Conseller en el seu Llibre Verd: "una revolució verda per fer rendible les explotacions i millorar la qualitat de vida dels homes i dones que fan feina en el camp". Sense llum, no es fa. Llum, més llum, Sres i Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2244 del Grup Parlamentari PSM-EEM, la qual s'ha transaccionat en 5 milions de pessetes. Té la paraula el Diputat Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Aquesta esmena es defensa amb els seus mateixos termes.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2769 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr Moragues i Gomila.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Sí; gràcies, Sr President. Molt breument. Aquesta esmena té una explicació molt fàcil, es tracta de crear una partida que permeti afrontar les despeses derivades dels necessaris anàlisis de terres, farratges, adobs i pinsos, etc., que els equips tècnics i de gestió necessiten per tal de tenir un coneixement profund de les finques on han de desenvolupar la seva feina. És; ben cert que, globalment, podem considerar positiva l'experiència de l'any llarg de funcionament dels equips tècnics i de gestió,

encara que un dels temes que s'han de resoldre ràpidament és aquest que ara tocam. Es necessari definir l'anàlisi tipus que han de demanar els equips en situacions normals, és necessari comptar amb laboratoris a la nostra Comunitat que pugui efectuar aquests anàlisis i és necessari, a més, comptar amb els doblers suficients per pagar tot açò. A més, ho hem de fer tenint present que les expectatives per al proper exercici pressupostari són d'augmentar els tècnics i, per tant, les finques a assessorar, i açò comportarà augments de despesa en la qüestió analítica. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2772 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual s'ha rectificat el subprograma de baixa, que és el 712.400. Té la paraula el Diputat Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ja hi ha hagut un debat apícola motivat per una esmena un tant enigmàtica, que vivia dins la fosca, com hi viuen normalment les abelles, que ha presentat el Sr Ramon Orfila. El Grup Parlamentari SOCIALISTA entén que s'ha de fer una promoció de l'apicultura a les Illes Balears en uns termes realistes. Creim que l'apicultura té un doble sentit, un sentit de "hobby", de cercar un contacte amb la natura; també té una funció educativa i seria una mostra d'una agricultura biològica, una agricultura on no tenen cabuda els pesticides, els elements de destrucció de la fauna dels insectes i que, per tant, estaria integrada dins un cicle de produir, però seguint els mètodes naturals i no introduint elements contaminants dins la naturalesa.

L'apicultura va tenir una funció històrica important fins que el sucre industrial, primer de la canya i després de la remolatxa, va substituir aquest mètode, molt limitat quant a possibilitats, l'endolcir l'alimentació humana. L'apicultura com a funció d'estimular la pol·linització dins una Comunitat Autònoma on l'agricultura presenta un signe clarament decreixent realment no té massa sentit. De què serveix pol·linitzat intensament els nostres ametllers si els nostres ametllers es troben en franca decadència? Veig que el Sr Conseller assenteix. No podem practicar la transhumància apícola, com fan a les zones dels grans ametllers de Califòrnia i, per tant, es tracta d'una activitat menor, però que s'hauria de promocionar jo crec que fonamentalment pel que té de contacte amb la naturalesa i també perquè té el concepte de ramaderia. Les abelles són ramaderia, com vostè sap, i, a més, és una ramaderia que no exigeix aquesta cosa tan difícil que té l'altra ramaderia de "hobby": que no li han d'anar a donar menjar cada dia.

Crec que també hi ha un altre element i és que les escoles de natura poden fer ruscs d'observació perquè, simplement llevant una làmina, els infants puguin contemplar com treballen aquests animals realment admirables que, com vostès saben, tenen una llarguíssima literatura des de les Geòrgiques de Virgili fins arribar, a l'època moderna, a través del Sr Karl Van Fritsch, que és un premi Nobel precisament per haver descobert i descrit el llenguatge de les abelles. Per acabar, també vull recordar que un personatge literari del meu poble, de Campanet, ha escrit tal

vegada les millors pàgines que s'han escrit en català sobre les abelles, i em referesc al capítol L'eixam, que els recoman, del Sr Llorenç Riber, en el seu famós llibre La minyonia d'un infant orat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Coherents amb les dues esmenes que havíem presentat nosaltres, donarem suport a la seva i ho ferem perquè ens sentim orgullosos de tot el que ha dit.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2770 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual s'ha rectificat la secció de baixa, que és la 36. Té la paraula el Diputat Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr President. Amb aquesta esmena volem crear una partida pressupostària que serveixi per promocionar els aliments de qualitat de les nostres illes. Fa uns anys, la Conselleria, amb bon criteri al nostre entendre, va iniciar una campanya de promoció de l'etiqueta anomenada QC o qualitat controlada, que havia de servir per assenyalar als consumidors el millor dels nostres productes i havia de servir als productors per poder-los vendre millor. Després d'un bon començament, la campanya s'ha anat diluint fins a pràcticament desaparèixer. Només cal fer una volta pels mercats, grans superfícies, botigues, etc., per constatar l'absència quasi total, per no dir la desaparició més absoluta, d'aquestes etiquetes. Creim que s'ha de recuperar aquesta bona idea i que s'ha de potenciar. Tenim la normativa, comptam amb l'etiqueta i estam en completa coordinació amb la política agrícola comuna; només ens falta ganes de fer-ho, voluntat política i ganes, que li oferim des dels escons socialistes, Sr Conseller d'Agricultura. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Passam a l'Esmena 2771 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Molt breument, per finalitzar el debat d'aquesta secció. És una esmena motivada fonamentalment per l'obscurantisme pressupostari, perquè hem estat incapaços de trobar una partida que fes referència a la possibilitat d'afrontar les despeses de funcionament de les associacions de defensa sanitària i de defensa vegetal. Sr Conseller, intenti explicar-nos si açò està previst, és a dir, si hi ha dotacions per a ADSs i ADVs i a quina partida pressupostària estan reflectides. Si ho fa, complirà un precepte bàsic que li reclamava fa una estona el Sr Orfila - que es faci la llum - i, en segon lloc, si ens explica a quines partides es poden carregar aquestes activitats, nosaltres retirarem l'esmena. Gràcies, Sr Conseller.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula el Sr Conseller.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Amb molt de gust, Sr Moragues. La partida per a les ADSs és la 15.101, 71.24, 48.000 i està a la mateixa partida amb una quantitat diferent, també la 15.101, 71.24, 48.000.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller. Sr Moragues, retira l'esmena? Acabat, idò, el debat de les esmenes de la Secció 15, Conselleria d'Agricultura, passarem a votar-les. Prec als secretaris primer i segon que prenguin les prevencions necessàries perquè durant la votació no entri ni surti ningú de l'hemicicle.

Passam, en primer lloc, a la votació de l'Esmena 2706 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la totalitat de la secció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 25 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions. Passam a la votació de l'Esmena 2332 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 28 vots a favor i 31 en contra.

Passam a l'Esmena 2330 del Grup PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 28 vots a favor i 31 en contra. Passam a l'Esmena 2331 del mateix grup.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 28 vots a favor i 31 en contra. Passam a la votació conjunta de les esmenes 2707, 2709, 2708, 2725, 2712, 2711, 2713, 2723, 2717, 2730, 2731, 2720, 2714, 2722, 2726, 2727, 2735, 2718, 2737, 2710, 2736, 2728, 2746, 2732, 2742, 2734, 2716, 2729, 2719, 2749, 2748, 2744, 2743, 2754,

2756, 2738, 2745, 2757, 2741, 2753, 2751, 2740, 2750, 2755 i 2752 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 20 vots a favor, 31 en contra, 8 abstencions. Passam a la votació de les esmenes 2724, 2715, 2721, 2739, 2758, 2760 i 2759 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 25 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions. Passam a la votació de les esmenes 3020 i 3021 del Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queden rebutjades per 28 vots a favor i 31 en contra. Passam a la votació de l'Esmena 2333 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjada per 28 vots a favor i 31 en contra.

Passam a la votació de l'Esmena 2704 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 25 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions. Passam a la votació de les esmenes 3023 i 3022 del Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queden rebutjades per 28 vots a favor, 31 en contra. Passam a la votació de l'Esmena 2297, del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 8 vots a favor, 31 en contra, 20 abstencions. Passam a la votació de l'Esmena 3024 del Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada per 28 vots a favor, 31 en contra. Passam a l'Esmena 2338, Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada per 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2337, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada per 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2336, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions ?

Queda rebutjada per 26 vots a favor, 31 en contra, 2 abstencions. Passam a l'Esmena 2335, també del PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 28 vots a favor, 31 en contra. Passam a l'Esmena 2334, també del PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada per 28 vots a favor, 31 en contra. Esmenes 2761 i 2764, Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Vots en contra?	Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
Queda rebutjada per 25 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.	Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2349, PSM-EEM.
Passam al Programa 5332, d'ajuts a les rendes agràries. Esmena 2762 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, transaccionada amb una quantia de 5 milions de pessetes.	Vots a favor?
Vots a favor de la transacció?	Vots en contra?
Vots en contra?	Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2342 del grup Parlamentari PSM-EEM.
Abstencions, no n'hi ha.	Vots a favor?
Queda aprovada per 54 vots a favor, 5 vots en contra i cap abstenció.	Vots en contra?
Passam al Programa 7111, millora dels serveis i ajuts estructurals. Esmena 3025, Grup Parlamentari MIXT.	Abstencions, no n'hi ha.
Vots a favor?	Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2341, PSM-EEM.
Vots en contra?	Vots a favor?
Abstencions, no n'hi ha.	Vots en contra?
Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2763, Grup Parlamentari SOCIALISTA	Abstencions?
Vots a favor?	Queda rebutjada; 5 vots a favor, 31 en contra, 23 abstencions.
Vots en contra?	Esmena 2339, PSM-EEM.
Abstencions, no n'hi ha.	Vots a favor?
Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra.	Vots en contra?
Programa 7123, millora productivitat, explotació recursos marins. Esmena 2768 ... L'haurem de votar separatament. Veig que és objecte de transacció per un import de 16 milions de pessetes.	Abstencions, no n'hi ha.
Vots a favor d'aquesta esmena?	Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2340, PSM-EEM.
Queda aprovada per unanimitat.	Vots a favor?
Ara votarem les 2765, 2766 i 2767 del Grup Parlamentari SOCIALISTA	Vots en contra.
Vots a favor d'aquestes esmenes?	Abstencions, no n'hi ha.
Vots en contra?	Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2347, PSM-EEM.
Abstencions, no n'hi ha. Queden rebutjades per 28 vots a favor i 31 en contra.	Vots a favor?
Passam al Programa 7124, foment de modernització d'estructures productives i adaptació. Esmena 3026, Grup Parlamentari MIXT.	Vots en contra?
	Abstencions, no n'hi ha.
	Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2348, PSM-EMM.
	Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2343, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. L'esmena 2344 del PSM-EEM s'ha transaccionat en 5milions de pessetes. Puc entendre que s'aprova per unanimitat?

Passam a l'esmena 2345, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha..

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2346, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2769, Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2773, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2772, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2770, Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 28 vots a favor, 31 en contra. L'esmena 2771 s'ha retirat.

Passam a la Secció 16, Conselleria de Funció Pública, Programa 5511, Estadística i demografia, a la qual hi ha les esmenes 2775, 2774 i 2776 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que estan agrupades. Té la paraula la Diputada Sra Riera i Madurell.

LA SRA RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Aquestes tres esmenes que hem agrupat per defensar-les conjuntament afecten directament l'Institut Balear d'Estadística i van dirigides a potenciar-lo. El Grup SOCIALISTA considera que, després de 6 anys de funcionament, l'Institut Balear d'Estadística fa una bona feina malgrat que moltes vegades ha disposat de mitjans econòmics escassos i pensem que ara podria el moment de posar remei almenys a aquelles mancances més urgents. La nostra proposta concreta és incrementar en 70 milions el pressupost de l'Institut; d'aquests 70 milions, 40 anirien destinats a l'elaboració de bases de dades i a la connexió amb altres ja existents i els 30 milions restants serien per incrementar les inversions de l'Institut.

Sres i Srs Diputats, des dels Estudis sobre la riquesa territorial de les Illes Balears, de Casimir i Cifre, de l'any 1969, i des que els nostres metges higienistes publicaren les anàlisis demogràfiques i les topografies mèdiques les coses han canviat molt. Avui en dia, estudiar numèricament i amb precisió els fenòmens col·lectius incompletament coneguts, que és en definitiva l'objecte de l'estadística, exigeix disposar d'unes grans bases de dades que emmagatzemin informació sempre actualitzada i a la qual es pugui accedir fàcilment i ràpidament; d'aquí les esmenes 2774 i 2775. Després cal tractar aquestes dades, treure'n resultats, donar-les a conèixer, és a dir publicar-les i posar-les a l'abast d'aquells que n'hagin de fer ús; d'aquí l'esmena 2776. El fet d'aprovar aquestes esmenes no faria més que millorar el funcionament global i els serveis que ofereix l'Institut. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions? Passam, idò, al debat de les esmenes 2350 i 2351 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Amb el mateix esperit que la Sra Riera ha defensat tres esmenes d'ampliació del capital del qual disposa l'estadística en aquesta Comunitat Autònoma, en certa manera ens hem compromès a realitzar a l'alça dues de les partides concretes que presenta l'Institut Balear d'Estadística. Per una banda, veim que enguany s'intenten quantificar una mica més les estadístiques demogràfiques i socials, les estadístiques municipals i cens general. Hi hagut un augment pressupostari respecte d'altres anys, això és indubtable, però tenim la impressió que si es vol arribar als objectius que nosaltres entenem primordials, que són

completar les estadístiques demogràfiques i socials començades, senzillament les començades, i per altra banda es pensa incidir més en les de tipus municipal i el cens general, ens pareix que el pressupost queda bastant curt.

Aleshores, així com la Sra Riera ha presentat una esmena a l'alça de 30 milions, a la qual donam suport, nosaltres, pensant que els pressuposts anaven molt més esquistats, hem fet dues petites esmenes de 2 milions d'alça cada una, una per a estadístiques municipals i cens general, que per ventura és on el pressupost és més fluix en aquest sentit - almanco ens fa aquesta impressió -, i també una alta en les estadístiques demogràfiques i socials. El Govern sap que tradicionalment - crec que ja fa quatre anys - el nostre grup ha donat suport a la tasca de l'Institut Balear d'Estadística i el que desitja és que acabi les feines començades, n'iniciï de noves i, per altra banda, que arribi a ser l'Institut de les Balears en termes globals, és a dir, que faci totes les municipals i tot el cens general. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Palau.

EL SR PALAU I TORRES:

Sí; gràcies, Sr President. Nosaltres demanaríem votació separada d'aquestes dues esmenes perquè anunciem el nostre vot a la 2351, esmena núm. 54, perquè han canviat els números, però ja veim clar que és la que té l'ordre 54 i esmena 2351. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Hi ha inconvenient que votem les votem les esmenes 2775, 2774, 2776 i 2750 conjuntament? Passam, idò, a la votació d'aquestes esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queden rebutjades per 28 vots a favor, 31 en contra. Esmena 2351, PSM-EEM.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Finalitzada la Secció 26, Conselleria de Funció Pública, se suspèn la sessió fins demà a les 9 i mitja del matí.

(Recomença la sessió)

EL SR PRESIDENT:

Bon dia a tots. Recomença la sessió a la Secció 17, Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. En primer lloc debatrem les esmenes 2352 del PSM-EEM i 2778 del Grup SOCIALISTA a la totalitat de la secció, les quals estan

agrupades. Pel Grup PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Bon dia, Sres i Srs Diputats. És molt prest, però convé que avancem el debat i plantegem un tema, els pressuposts de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que des del nostre punt de vista - ja ho deia l'any passat el nostre company Joan Mayol - es va repetint el debat una vegada i una altra i - s'haurà de repetir perquè aquests pressuposts, malgrat els canvis que hi hagué, continuen tenint la mateixa estructura i la mateixa orientació. És per això que no tenim altra opció que presentar aquesta esmena a la totalitat, tot i reconèixer l'eficàcia provada de la Conselleria en molts d'aspectes i moltes intervencions positives que ha dut a terme.

En primer lloc, volem fer constar la manca de prioritats constatada pel temps per al desenvolupament de la Llei d'Ordenació del Territori i la Llei d'espais naturals. Hi ha una qüestió constantment reiterada en aquest Parlament, el tema de les directrius d'ordenació territorial, sens dubte un tema important perquè sense una visió planificada de futur de l'ordenació del nostre territori, totes les intervencions, sense aquest marc de planificació - i això també és un tema que s'ha reiterat moltes vegades - seran intervencions puntuals sense una estratègia, sense un veritable model d'ordenació del nostre territori, i en el mateix nivell hi ha tots els grans temes pendents dels plans sectorials - pedreres, carreteres, pla ecològic, plans territorials parcials, etc. - que ja comença a ser ben hora que s'abordin i es duguin a terme per tal de donar un enfocament, una estratègia, un futur, un model a l'ordenació del nostre territori.

Aquests dies hem llegit que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, segons el mateix Govern central, és la Comunitat que inverteix més en temes relacionats amb el medi ambient. Diuen que hi dedica un 11'5% del pressupost global, corresponent a les dades del 1988; clar que els pressuposts de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears també són els més baixos dels valorats en aquesta comparació. Això no encaixa, no quadra amb la realitat. Balears, en temes de medi ambient, per davant de Navarra, de Catalunya, d'Andalusia? La cosa ja s'aclareix tot d'una quan veim els capítols que quantifiquen aquesta dedicació a la qualitat ambiental: Depuració de les aigües residuals, proveïment d'aigua potable, reutilització d'aigües depurades, etc., actuacions sens dubte importants, bàsiques, en un país que ha fet de la balearització - un tema tan negatiu, malauradament la pràctica habitual i el fet quotidià.

No ens enganem, aquestes dades no expressen la realitat d'unes illes afectades per un desenvolupament urbanístic forassenyat, amb greus problemes d'infraestructura, amb greus problemes mèdio-ambientals. La defensa del medi ambient hauria de ser una prioritat de primer ordre en els pressuposts del Govern Balear i això - ho hem de dir - el nostre Grup no ho constata. És ver que, com a Comunitat Autònoma, començam a tenir una certa imatge, però convendria que aquesta imatge sortís del paper i passàs a la realitat, perquè si una cosa és clara, si els darrers anys hi ha hagut un avenç positiu és l'augment en la consciència social, la sensibilització de les nostres societats, la constatació que la conservació no és contrària al benestar

econòmic, sinó que, contràriament, n'és una condició imprescindible, i això la nostra societat ja ho ha entès i ja comença a ser ben hora que també ho entengui el Govern de la nostra Comunitat, i conservar també és restaurar, recuperar el medi natural en base a unes directrius d'ordenació del territori del malfraig, de les malifetes que s'han comès.

Contràriament, dins el marge indicatiu d'aquests pressuposts, observem uns aspectes que es mantenen un any darrera l'altre. A pesar dels canvis de conjuntura econòmica, es constata una manca de definició dels pressuposts que pensam que tradueix concepcions sobre el model territorial que no són les més adequades per a les nostres necessitats. Es continua donant, efectivament, una prioritat quasi absoluta a les carreteres. L'anàlisi que feim nosaltres en aquest respecte ens preocupa. Ens preocupa quan veim les obres fetes a la carretera d'Esporles-Banyalbufar, Can Picafort, Artà, el tema Deià-Sóller, el tema Valldemossa-Banyalbufar que s'anunciava a la premsa, obres importants, necessàries, però que exigeixen projectes amb informació pública i estudis d'impacte ambiental, perquè el desenvolupament d'un viari adequat a les necessitats socials i econòmiques d'aquestes illes no es pot fer únicament amb criteris d'enginyer, que evidentment són bàsics, sinó amb criteris socials, amb criteris ambientals, amb criteris ecològics.

Un altre aspecte amb el qual nosaltres no podem combregar és el paper central que juguen les autopistes en el desenvolupament d'aquests viaris. No hi podem combregar perquè creim que aquest model durà a un viari sobredimensionat; a la prioritat de l'asfalt, en definitiva, com feiem ressaltar ens debats anteriors, i això és el més fàcil, però no és el més adequat. No hi ha un pla de carreteres. És ver, hi ha 3.265 milions en el programa de planificació i construcció de carreteres; són necessàries les carreteres, evidentment, però sovint - i això és el que deduïm dels pressuposts que hem analitzat - s'adopten solucions d'elevat cost ambiental.

Encara que no sigui un tema específic d'aquesta Conselleria, voldríem ressenyar la importància que tendria a Mallorca la recuperació del tren, perquè l'única alternativa que hi ha a aquestes opcions que tenen un costosíssim impacte ambiental seria cercar un model diferent, una alternativa estratègica diferent dins la qual el transport públic hi tendria un paper importantíssim. El director de FEVE deia amb 1.600 milions es podrien rehabilitar les línies Inca-Manacor i Inca-sa Pobla, i afegia que això provocaria una millora bàsica de les comunicacions en el Pla de Mallorca, pràcticament aïllat. Per tant, és un tema que s'ha de reflexionar, s'ha d'analitzar. FEVE, el tren a Mallorca, ha augmentat en un 17% - es llegia en aquesta nota - el nombre de passatgers i un 19% la recaptació, just el mes de novembre.

Cent trenta mil persones empraren el tren el mes de novembre. Hi ha viabilitat, però evidentment - deixant al marge tot el tema competencial, que ja s'ha debatut - fa falta que el Govern Balear assumeixi dins el seu projecte estratègic, com una opció prioritària dins el seu treball, el reforçament del transport públic i d'altres formes que puguin permetre donar lloc a un viari diferent, a un viari adequat a les nostres necessitats. A Mallorca, que és l'illa que conec més, hi ha grans espais amb unes carreteres - i ara agafaré una paraula del Sr Pons - realment tercermundistes. Certament s'ha de ressenyar que es fan obres importants, però grans espais del Pla de

Mallorca, del Raiguer, carreteres que ajunten pobles importants, pobles amb greus problemes socio-econòmics, pobles molt afectats per l'economia turística es troben en un estat deplorable, en un estat gairebé intransitable, amb un nivell de perillositat enormes. Fa falta un pla, és cert, fa falta un projecte i fa falta que les actuacions puntuals siguin substituïdes per qualche cosa més, per una sèrie de mesures articulades projectades en funció d'un model territorial.

Constatam també una actuació insuficient en política d'habitatge i en aquest tema una actuació insuficient durà sempre com a conseqüència la ineficàcia més absoluta. Constatam que a la Memòria es parla, entre els objectius - d'habitatge, de la conservació del patrimoni històric-artístic i de detectar les construccions sense llicència i parcel·lacions o urbanitzacions il·legals. No veim, però, quines són les alternatives per fer possible aquests objectius. Des d'aquests pressuposts de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, ¿com es pot dur a terme una política eficaç en el tema de l'habitatge confluent amb les altres conselleries, el tema del patrimoni històric-artístic, el tema de les construccions sense llicència i parcel·lacions o urbanitzacions il·legals?

Abordar el problema de l'habitatge en aquestes illes, problema greu, com a altres comunitats Autònomes exigeix tota una altra dimensió on les inversions directes, les subvencions, els préstecs, la rehabilitació de nuclis urbans hi ocupin un paper molt més important que el que ocupen en aquests pressuposts. També trobam que falta dimensionar d'una manera més clara la lluita contra la contaminació, i especialment la lluita contra la contaminació litoral, i tot el tema de la protecció estricta del litoral, que en aquestes illes és afectat per una acumulació important de residus, de contaminació, i reclama tota una planificació i tota una intervenció.

La manca d'actuacions adreçades a la preservació dels espais naturals - no els espais naturals catalogats, sinó el conjunt dels ecosistemes que existeixen en aquestes illes - és una altra de les mancances de la política mediambiental que deduïm que es podria traduir en aquests pressuposts. Fa falta desenvolupar tota la Llei d'espais naturals i fa falta intervenir amb una política estructurada per preservar els espais i els ecosistemes naturals. No basta, Sr Conseller, publicar belles fotografies dels espais naturals als mitjans de comunicació. Fan falta actuacions concretes, fan falta mesures, senyalitzacions, tancaments, informació, neteges, política de compra de sòl; fa falta, en certa manera, assumir aquelles obres, aquelles intervencions que no duguin com a conseqüència una degradació encara més gran d'aquests espais, sinó precisament la seva preservació amb polítiques confluents des de la Conselleria d'Agricultura, des de la Conselleria d'Obres Públiques, des del conjunt de les administracions públiques.

En el programa de protecció del medi ambient hi ha 194 milions. Tampoc no acabam d'entendre a què es dediquen, sobretot si ja s'acaba l'edició dels fulletons a la premsa. Ens agradaria i creim imprescindible tota una altra modulació de la política de medi ambient i un dels aspectes que hi notam a manca és el suport a l'administració local, el suport a iniciatives socials privades de conservació de la natura. El Govern Balear hauria d'assumir una visió molt més articulada, molt més de dur a terme una política conjunta, perquè no? Els Ajuntaments també tenen un paper important i també es podrien

promoure, via convenis o via acords, iniciatives que tendrien uns efectes pedagògics, tendrien uns efectes didàctics i uns efectes de millora en la gestió de la natura i dels espais naturals.

També hi ha el tema de l'educació mediambiental, un tema que nosaltres no veim reflectit dins el programa de protecció del medi ambient i que exigiria un pressupost, ja que els problemes són greus i el treball en aquest nivell és molt important. Fa falta dur a l'escoles, als joves, a la població una sensibilització, un coneixement, un aprofundiment per augmentar la valoració del patrimoni natural, del medi ambient, i provocar comportament i conductes que respectin quotidianament aquest medi ambient.

Per acabar, jo voldria fer un prec a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i és que, a més a més d'assumir aquest conjunt d'aspectes que hem ressenyat, també assumís quotidianament la nostra llengua en la seva pràctica, entre altres coses perquè és un patrimoni bàsic del nostre país i creim que la Conselleria d'Obres Públiques també hi té uns compromisos i una responsabilitat. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr President. Srs Diputats, Sres Diputades. Els pressupostos de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori no s'adapten a les necessitats de la seva àrea competencial ni responen a les aspiracions de la societat de les nostres illes. Aquesta és la motivació per la qual avui presentam aquí una esmena a la totalitat en aquesta part del pressupost. És important argumentar aquesta evidència i així ho farem.

El Grup SOCIALISTA en aquest Parlament considera que la política d'ordenació del territori, protecció de la natura i del medi ambient, si no és més, és un dels instruments imprescindibles per a la millora de la qualitat de vida de tots els seus ciutadans i també una premissa fonamental per possibilitar el creixement, el desenvolupament econòmic. Repetim: Instrument per aconseguir dos objectius, dues aspiracions justes: millorar la qualitat de vida que, a més de millorar infraestructures, equipaments, habitatges, etc., també implica polítiques mediambientals correctes, i possibilitar també un creixement econòmic.

Partim d'un principi ben clar: L'adequada utilització dels nostres recursos naturals ha de ser l'eix de totes les polítiques sectorials com a garantia de possibilitar un creixement econòmic sostingut i socialment rendable (en un país on ens han descrit el turisme com un sector estratègic, açò més que mai). L'ús racional del territori, considerat com a recurs natural escàs i no renovable, supòsit d'activitat econòmica que el condiona i el transforma, exigeix en aquests moments - ara més que mai, perquè sempre és més tard - comptar amb una política de gestió pública rigorosa i transparent que respongui als interessos col·lectius; ho repetim, als interessos col·lectius.

Amb tot això, ben segur, hi estaven d'acord molts dels membres del Govern, dels partits que li donen suport i que encara són aquí asseguts. Dic que hi estaven d'acord, perquè

tots aquests objectius i el que ha de ser la política territorial democràtica, coordinadora, funcional, prospectiva - els trobam a l'exposició de motius de la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears, aprovada en aquest Parlament dia 1 d'abril del 1987. Són vostès els mateixos? Han canviat o no s'ho han cregut mai? No creuen ni tan sols en el desenvolupament econòmic per a les nostres illes? Que quedi clar que nosaltres rallam evidentment d'un creixement econòmic sostingut, possible no només a un curt termini, sinó també a llarg termini, no de beneficis o d'expectatives de beneficis per a uns pocs. Tan poc els volen a la gent i els pobles d'aquesta Comunitat?

Deim tot açò, perquè l'únic criteri polític que hem trobat en analitzar aquests pressupostos, les actuacions del Govern i també les propostes anunciades pels partits que li donen suport, és tot just el contrari. Rebutjant l'ordenació territorial, perquè ja no fa cap falta, el criteri és i ha estat la discrecionalitat, facultat de decidir segons l'apreciació personal, una apreciació personal subjecta als temps, als canvis, a les pressions, negociacions i altres contubernis, en tot cas ben poc democràtica, i així difícilment pot respondre aquesta política als interessos socials, als col·lectius de benestar per al conjunt d'un poble.

És una discrecionalitat no improvisada. En les actuacions sobre l'espai no hi ha res d'improvisat, aquí tot té un cost - un cost econòmic, social, ecològic -, uns càlculs, uns beneficis i uns beneficiaris. Els altres, els que no hi entren, miren, esperen, fan bondat; el més paregut del món al clientelisme. Exemples? És fàcil. El 89'5% de les inversions reals de la Conselleria: Carreteres, es fan sense cap tipus de planificació; tenim uns criteris aprovats, Criteris per a l'elaboració del Pla director de carreteres, on es preveu una revisió del mateix el 1995. Confiam que si arribam a tenir aquest pla, així i tot, amb la política de carreteres d'aquest Govern, en lloc de tirar tot pel dret, no els passi la data. No tenim directrius d'ordenació territorial, però en la descripció del programa que en el pressupost de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori serveix d'organisme apareix enguany una novetat respecte del de l'any passat. Figura la intencionalitat de la redacció de les directrius i del planejament derivat de la Llei d'Ordenació Territorial i de la Llei d'espais naturals. Ens permetin, però dubtar d'aquesta realitat; no, d'aquesta intencionalitat, d'entrada. Raons dels nostres dubtes: la quantia de pressupost destinat a l'efecte i un segon fet: no per posar-se als pressupostos, els plans s'han realitzat, un exemple ben proper les pedreres.

Qualifiquen de nou el repte de l'organització del territori o es tractava de trobar un contingut a la Direcció General corresponent una vegada traspassades les competències d'urbanisme i habitabilitat als consells insulars? El fet és un. El que diu nou repte és un repte antic, un compromís de fa quatre anys. Avui, repetesc, no tenim directrius d'ordenació territorial. El mateix passa amb els ports. Tenim els criteris, però no el pla, encara que aquest sembla que prest el tindrem, potser perquè és el que interessa més a la iniciativa privada.

Medi ambient. Descripció del programa. Diu textualment: Es concreta en 5 projectes concrets. Açò són mesures que desenvolupen una política? On són les mesures de planificació mediambiental? No confondre amb planejaments i actuacions a espais naturals. Directrius relatives a recursos naturals, restauració d'equilibris biològics i de paisatges malmesos, orientacions i prioritats en matèries de conservació i millora de

sòls, etc., etc. On és el foment, la coordinació? Saben si hi ha una ciència interdisciplinària, aquesta és la que té per estudi el medi ambient, perquè aquest és un sistema complex format per molt i diferents elements perfectament relacionats. La intervenció sobre un modifica els altres en més o manco mesura i amb advertència clara: L'empobriment, el retrocés pot ser irreversible i amb un alt cost econòmic i social.

Recursos hídrics, sanejament. Tenim ara impost recaptació, Què s'ha de fer? Ja ho veurem. No hi ha pla hidràulic i no parlem de l'hidrològic. En actuacions puntuals podríem continuar molta estona. Sols el darrer exemple: Tenim sobre el territori una Llei de camps de golf que retiro amb les paraules del Conseller Cladera, el Conseller de Turisme, dites en comissió: "Sols s'ha d'aconseguir l'especulació". Ben pocs instruments tenim i alguns no funcionen per aconseguir els objectius d'aquella primera llei, de la Llei d'Ordenació Territorial. Creim que la voluntat de canvi no hi és, encara que vertaderament tot és possible, però són anys d'incompliments, de fer el que volen, com hem dit al principi; de manca de projectes per al desenvolupament d'aquestes illes. És, en una paraula, una política irresponsable i açò és greu, molt greu quan rallam d'un patrimoni de tots, el territori, que condiciona el benestar i l'economia d'un poble.

Per açò presentam aquesta esmena i a la vegada demanam suport als altres grups de l'oposició. Anirà estalonada per tot un seguit d'esmenes parcials que desenvoluparan, explicaran i justificaran cada un dels punts als quals no ens hem referit en aquesta primera exposició general. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Té la paraula el Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, Sr Saiz.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias. Sr Presidente. Sras y Sres Diputados. Estamos, como todos los años, frente a unas enmiendas a la totalidad que, al igual que han empezado por criticar que nuestro presupuesto tiene la misma estructura que en años anteriores, también tendríamos que continuar diciendo que las enmiendas tienen el mismo contenido que tenían en años anteriores, pero quizá haya algunas diferencias en su presentación que valga la pena recalcar, posiblemente porque sean distintas las personas que han hecho esta presentación.

Usted y yo, Sr Morro, o, mejor dicho, su grupo y el nuestro tenemos, evidentemente, unas concepciones muy distintas de las aspiraciones de nuestra sociedad, las demandas de nuestros conciudadanos y yo creo que, además, las defendemos honestamente, cada uno desde su punto de vista, y, lógicamente, las propuestas que surgen de uno y otro lado en forma de presupuestos o en forma de enmiendas responden coherentemente a estas distintas visiones.

Es difícil que nos podamos poner de acuerdo, porque ustedes parten de la base de que las carreteras son malas. Piensan que todo nuestro problema son las carreteras; que de todos los problemas de nuestro territorio, de nuestra calidad de vida, de nuestro nivel de vida, de nuestro medio ambiente, de nuestras

recursos, de todo tiene la culpa el coche y las carreteras y que, consecuentemente, no hay que invertir en carreteras. Por el contrario, nosotros pensamos que es una de las necesidades fuertes de nuestra sociedad, que es una infraestructura muy deficiente que tenemos en nuestra sociedad. Pensamos que es básica para el desarrollo económico y esto ya lo temían previsto los romanos, que basaron todo su imperio en sus famosas calzadas y, por otra parte, es un hecho que a medida que ha ido avanzando la civilización el hombre ha ido demandando medios de comunicación mejores, más cómodos, más rápidos, más seguros y más sofisticados, todos ellos basados en unos medios cada vez más costosos.

Desgraciadamente las obras en carreteras son muy costosas y eso es especialmente importante cuando se trata de distribuir unos recursos económicos escasos, como los de nuestro presupuesto. Yo creo que, básicamente, ésta es la única disparidad o, por lo menos, que esto de deduciría del contenido de su enmienda, si lo limitamos a los términos económicos y no olvidamos que estamos frente a una enmienda a los presupuestos y no a la política de la Comunidad o de la Conselleria. Le digo lo mismo que tendré que decirle a la Sra Barceló, representante del PSOE: Que no estamos en un debate sobre política de ordenación del territorio, sino en un debate presupuestario; que aunque todo tiene un reflejo presupuestario y no cabe la menor duda que la política de cualquier gobierno tiene un reflejo en sus presupuestos, cuando hablamos de inversiones hablamos básicamente de inversiones en materia de infraestructuras.

Lógicamente, hoy las discusiones tiene que centrarse en materia de inversiones, no en materia de política de ordenación del territorio, política de medio ambiente, política de cualquier otro tipo, que es muy interesante pero no viene al caso discutir hoy. En el resto de las políticas estamos de acuerdo, pero pasa que todos ustedes prescindirían de las inversiones en materia de carreteras y de hecho, cuando desarrollan su enmienda a la totalidad, que lo hacen además muy prudentemente, con sus enmiendas parciales, debo decirlo, la desarrollan a base de ir proponiendo un montón de actuaciones en programas o de incrementos de las partidas destinadas a una serie de programas a costa de la inversión en materia de carreteras.

Posiblemente estaríamos de acuerdo en la necesidad de todas estas inversiones, muchas se discutieron anoche al debatir el presupuesto de la Conselleria de Agricultura y ustedes propugnaban aumentar inversiones en incremento de la agricultura biológica, de la apicultura, de fuera del 5-B, en una serie de cosas que yo no discuto y en las que posiblemente estemos de acuerdo, pero que naturalmente ustedes las hacen contra los créditos que nosotros destinamos a carreteras porque parten de la base de que no es necesario invertir en carreteras, pese a que después usted reconozca que hay algunas que son tercermundistas, etc., etc., pero de hecho todas sus enmiendas van a reducir la inversión en materia de carreteras.

Nosotros pensamos que la carretera no es un mal para nuestra sociedad. Si hay una gran demanda y hay unas carreteras que están sobrecapacitadas porque por ellas circulan 24.000 coches cuando tienen capacidad para 12.000, la solución es aumentar la carretera, no es prohibir la circulación de los coches ni obligar a nuestros ciudadanos a que vayan en bicicleta y si no les gusta ir en bicicleta que se queden en su casa y no hagan

turismo. Esa no es nuestra visión, nosotros pensamos que esta es una aspiración básica de la sociedad, que además se refleja en cualquier encuesta que pueda usted hacer o en cualquier conversación de la calle. La gente únicamente pregunta que cuánto se va a invertir en carreteras, porque es lo que están tocando día a día, momento a momento, lo cual no quiere decir que no sean importantes y prioritarias todas las otras cosas, porque al igual que usted aumentaría la partida de éstas yo también aumentaría las inversiones en carreteras, en obras hidráulicas, en abastecimientos, en viviendas, en puertos, en defensa del medio ambiente, en promoción de actividad agrícola, en defensa del patrimonio cultural etc., etc.

Desgraciadamente, como usted decía, los presupuestos de nuestra Comunidad son los mas bajos de España y que evidentemente todos los programas tienen un presupuesto insuficiente, todos necesitan aumentar. Si se pudiese recurrir a unos fondos ilimitados, probablemente ustedes y nosotros, en materia de presupuestos, tendríamos pocas discusiones en el momento de incrementar todas las partidas que ustedes proponen incrementar, siempre y cuando no fuera a costa de otras actuaciones que nosotros entendemos que son básicas y son las únicas que ustedes tocan.

Que hay actuación insuficiente en política de vivienda no creo que sea cierto. Dentro del concierto económico de la nación, no olvidemos, lo he dicho muchas veces, que la vocación económica para la política de viviendas no fue repartida entre las comunidades autónomas, sino que se la quedó la Administración central, porque es política económica de carácter general. Dentro de ella, nuestras previsiones han sido rebajadas por el Ministerio de Obras Públicas porque superan lo que nuestra nación en conjunto va a dedicar a la materia de promoción de viviendas; lo superan y han sido rebajadas porque, en su conjunto, la totalidad de la nación no puede atender todas estas inversiones que nosotros creíamos que tendrían que hacerse en materia de vivienda, y no olvide que la actuación en materia de vivienda no se limita a la que viene reflejada en el presupuesto de la Conselleria, sino que además esta el Instituto Balear de la Vivienda con presupuesto propio.

Lucha contra la contaminación litoral. Si el programa prioritario del Gobierno ha sido precisamente la lucha contra la contaminación litoral a través de la construcción de estaciones depuradoras; si el programa que más inversiones se ha llevado en esta Comunitat, más que las carreteras, precisamente ha sido la lucha contra la contaminación litoral, ¿como puede decir que no tenemos en nuestro programa nada contra la contaminación litoral?

Educación ambiental. Poco o mucho, eso será discutible, es el 50% de los 100 millones de inversión previstos. En la Dirección General de Medio Ambiente, el 50% va destinado precisamente a la educación ambiental, una parte directamente a educación ambiental en vistas a una campaña escolar, precisamente, mantenimiento de aguas del mar y preparación de documentación y de fondos bibliográficos para dar soporte a esta campaña.

Actuaciones de preservación de los ecosistemas. Usted ha propuesto un plan de actuación muy bonito, pero no cuantificado, sobre lo que sería una actuación sobre nuestra media natural en general. Todos nuestros ecosistemas, todas

nuestras actuaciones en espacios naturales – catalogados o no catalogados, porque ni siquiera le bastan los catalogados eso es una inversión no cuantificada; es muy bonito disponerlo, pero en el momento que usted tuviese la responsabilidad de tener que cuantificar y distribuir unos recursos se daría cuenta de que esto queda fuera de toda posibilidad individualizada por parte del Gobierno: Destinamos unas cantidades, pero evidentemente entran dentro de la limitación general de recursos.

Toda la crítica que usted ha hecho sobre la falta de desarrollo de la Ley de Ordenación Territorial, de la Ley de espacios naturales, de las directrices de ordenación territorial, etc., entrarían dentro de una crítica que yo admito perfectamente y creo que es lícita que usted la haga sobre nuestra actuación en materia de ordenación del territorio, y estoy dispuesto a mantener un debate en cualquier momento, en esta cámara, sobre esta materia, pero creo que no cabe hacerlo hoy, cuando estamos discutiendo unos presupuestos y el reflejo presupuestario de estos desarrollos legislativos es francamente mínima, entre otras cosas porque nuestra Dirección General de Medio Ambiente tiene un equipo pluridisciplinar muy valioso que puede asumir perfectamente todos estos desarrollos legislativos y de planeamiento con unas asistencias técnicas del exterior mínimas, que son las únicas que están contempladas en el presupuesto.

Es posible que la imagen de Comunidad Autónoma especialmente inversora en materia de medio ambiente, de especial eficacia en sus políticas de protección de sus recursos naturales sea sólo una imagen falsa. Es posible, pero es raro. Sería posible si esta imagen la hubiéramos creado nosotros a través de nuestras propias campañas de imagen, pero usted sabe que no es cierto; eso ha venido desde el exterior, ha sido y es el reconocimiento constante de una serie de organismos exteriores ajenos por completo al Gobierno.

¿Usted cree que todos ellos se equivocan, que esto es simplemente una imagen que esta en los papeles y que no se da en la realidad? Yo creo que no; yo admito que a usted le gustaría que se hiciesen mayores inversiones en esta materia, no lo pongo en duda, pero decir que la imagen hemos dado al exterior, en foros nacionales e internacionales, es una imagen que sólo está en los papeles y no se da en la realidad, siendo tan variados las personas, las entidades, los organismos que lo reconocen a nivel internacional creo que es no querer reconocer la realidad de la situación o tener unos parámetros de valoración muy sui generis y muy subjetivos, como el de pensar que una carretera constituye por si misma un atentado contra el medio ambiente, un impacto ambiental negativo, mientras que una línea de ferrocarril no lo es, criterio, por cierto, con el cual discrepan absolutamente los grupos ecologistas de la península cuando juzgan las modernas líneas de ferrocarril que construye el Ministerio, y me refiero de una manera muy especial a la línea de alta velocidad Madrid-Sevilla, donde las críticas a un medio de transporte que se basa en una infraestructura de una rigidez muy superior a la de la carretera y que, consecuentemente, exige impactos muy superiores sobre el territorio a los de una carretera. Aquí tenemos la obsesión que las carreteras son malas y el ferrocarril es bueno y, claro, con estos criterios, a lo mejor se puede creer que la imagen es una cuestión de papel y no una cuestión de realidad.

En cuanto a la enmienda a la totalidad presentada por el PSOE, yo debo felicitar a la ponente por la brillantez de su intervención. Debo reconocer que ha sido una intervención bonita, bien construida, con un lenguaje y una terminología muy adecuados hablando de ordenación del territorial, pero creo que ha volado un poco y no ha pisado el terreno que estamos debatiendo hoy, que son los presupuestos. Digo esto porque lo propio de una enmienda a la totalidad de los presupuestos es que sea constructiva, porque aquí no creo que nadie venga a destruir, sino que todos venimos a construir, y que, lógicamente, se presente una alternativa.

Ya he dicho que la propuesta del PSM-EEM contenía una alternativa desarrollada a través de las enmiendas parciales, que consistía en rebajar el presupuesto de carreteras para incrementar otros, pero si tenemos que juzgar la enmienda del PSOE por las enmiendas parcial es propuestas, que son una simple colección que me atrevo a calificar de pintoresca de afectaciones para construir una serie de carreteras sin ninguna justificación, atreviéndose a criticar nuestras inversiones en carreteras por falta de plan y presentando una colección de actuaciones muchas de ellas en carreteras que ni siquiera son de la Comunidad, que son de los consells insulares, en obras que ya están realizadas, en obras que si siquiera se sabe donde están, que no aparecen en ningún programa, que proponen el traspaso de todo el crédito de conservación de carreteras a los consells insulares, olvidando que la competencia no esta transferida y por tanto corresponde a la Comunidad, y después, al darse cuenta de que con esta propuesta pierden toda el control parlamentario sobre las inversiones, todas las propuestas de conservación, como instalación de semáforos, construcción de pasos peatonales, etc., las cargan sobre el programa de construcciones, de las reglas de conservación, porque esta lo han dejado vacío, si esa es la alternativa, sinceramente yo creo que es mucho mas defendible nuestro presupuesto global.

Y que conste que acepto casi todo lo que usted ha dicho en cuanto a definiciones, no naturalmente en cuanto a línea de nuestra actuación, sobre lo que es la ordenación del territorio como medio para mejorar la calidad de vida, sobre como debe ser esta política de ordenación del territorial, todo esto es muy correcto, pero no estamos debatiendo esta. Estamos debatiendo presupuestos y ustedes están diciendo que los nuestros no se adaptan a las necesidades de nuestra área competencial. Si el área competencial de la Conselleria es la ordenación del territorio y las obras públicas, cuando estamos hablando de presupuestos las necesidades del área competencial son básicamente las necesidades de las obras públicas, no son las necesidades de la ordenación del territorio, que comen muy poco presupuesto. Lo mismo he dicho antes al Sr Morro: Será muy criticable, pero en este momento no estamos discutiéndola.

Que no responden a las aspiraciones de la sociedad i responden más las que ustedes proponen? En materia de carreteras ustedes no cuantifican nada, proponen una colección de 40 o 60 obras, no sé cuantas, muchísimas, sin ninguna cuantificación. Si tuviésemos que desarrollarlas probablemente harían falta los presupuestos de 3 o 4 años o de media, no lo sé, no lo sabemos, estamos hablando de rayas en el agua porque no sabemos que hay detrás de sus propuestas, pero evidentemente tendrían que reducirse otras inversiones que tenemos en estos momentos. Tendríamos que renunciar a prolongar la autopista central o a suspender las obras de la variante de Peguera, por

ejemplo, etc., etc., cualquiera de las que fueron detalladamente explicadas en la comparecencia ante la comisión.

¿Usted cree que las obras que han presentado en su relación que, repito, algunas son de carácter totalmente particular, como puede ser un paseo marítimo por Santa Ponça no sabemos en terrenos de quién, unas carreteras que nadie sabe de qué son, unos pasos subterráneos debajo de no sabemos qué carreteras, unos enlaces entre colegios e iglesias de no sabemos donde? ¿Usted cree que estas propuestas responden más a la aspiración de la sociedad que las nuestras? ¿Usted lo cree de verdad? Sinceramente, yo creo que no. Yo tengo que pensar que lo que responde realmente a las demandas de nuestra sociedad es el presupuesto que hemos elaborado nosotros y por eso tengo que pedir el rechazo a ambas enmiendas a la totalidad. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller. Té la paraula el Sr Morro i Marcè.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Efectivament és cert que en aquest debat, com en el conjunt de debats sobre pressuposts, hi ha concepcions distintes, hi ha models territorials, socials, culturals, econòmics, distintos. Ara bé, això no vol dir que el debat hagi de ser un diàleg de sords; jo crec que alguns dels plantejaments fets pel nostre grup i també pel Grup SOCIALISTA impliquen, per damunt dels models territorials, introduir criteris de racionalitat, de planificació, aportacions constructives, com vostè ha dit que valdria la pena tenir en compte en la planificació i en les actuacions futures.

Jo crec, Sr Conseller, que hem d'evitar el sistema de debat de la ridiculització duent els arguments a l'extrem, perquè el nostre Grup creu que les carreteres, evidentment, són un aspecte important de la infraestructura civil, de la infraestructura bàsica de la nostra societat i de totes. Efectivament s'ha d'invertir en carreteres, però primer de tot amb una planificació. Nosaltres suposam que hi ha qualque casta de planificació en aquestes actuacions que es van fent - la carretera Pollença-Andratx, la xarxa viària, les autopistes però creim, i pensam que no anam errats, que no existeix un pla sectorial de carreteres que pensam que és fonamental i creim que són, si no l'única, una de les comunitats Autònomes que no disposen d'aquest pla.

Això, què vol dir? Evidentment els plans tenen una importància, perquè estableixen unes prioritats i d'acord amb aquestes prioritats sabem cap on va un aspecte tan central com és la xarxa viària dins l'ordenació territorial. Un altra aportació és saber com es fan aquestes carreteres, com s'arreglen, perquè no es tracta de fer carreteres de qualsevol casta. Pensam que en el debat que hi ha aquestes setmanes entorn de les carreteres en les àrees de muntanya - concretament les de Deià-Sóller, Banyalbufar-Valldemossa, Esporles-Banyalbufar, Banyalbufar-Estellencs - el que es planteja és quina casta de carreteres són les adequades a les condicions d'aquestes àrees, que a la vegada que resolguin els problemes reals dels ciutadans contemplin altres aspectes importants com els mediambientals, els aspectes d'impactes en aquests amb una reducció d'intervencions que és possible i pensam que moltes vegades no

es té compte per un excés de criteris de caràcter tècnic. Això no vol dir que aquests criteris no siguin importants, però creim que n'hi ha d'altres i voldríem que es tenguessin en compte.

Li agraesc que ens reconegui un marge de coherència en les nostres esmenes. Dins l'esmenat global dels pressuposts, efectivament nosaltres hem fet una reducció important en carreteres, però no una reducció que impedis dur a terme un conjunt d'intervencions i una actuació rigorosa i seriosa en matèria de carreteres. Jo crec que pel que fa a baixes, a l'oposició li és difícil refer els pressuposts i evidentment el de carreteres és un dels més significatius, si no és el més significatiu, i es pot dir que hi hem hagut d'acudir per poder proposar intervencions de caràcter social, de caràcter econòmic o del caràcter que sigui.

Nosaltres tenim tres elements centrals per poder fer la nostra esmena. D'una banda, l'actuació anterior de la Conselleria. Evidentment, encara que ens trobem en una nova legislatura, hi ha una trajectòria assumida i continuada que és un element a tenir en compte; hi ha els texts dels pressuposts i hi ha la compareixença, i d'aquest conjunt d'elements hem hagut de deduir la necessitat de presentar aquesta esmena a la totalitat. Ens costa pena comprendre que en política d'habitatge la nostra Comunitat Autònoma no pugui assumir una actuació més ambiciosa, IBAVI inclòs, perquè les dotacions han estat rebaixades per l'Administració Central. Ens costa pena comprendre-ho i pensam que seria possible, ampliant les consignacions pressupostàries i duent a terme un altre conjunt d'actuacions, dur una política més social, com moltes vegades s'ha dit, en aquesta matèria.

El mateix pensam de l'educació ambiental. Estic molt content de saber que un 50% dels pressuposts d'aquest programa de medi ambient van a aquest tema, al nostre grup no li havia quedat tan clar. En tot cas és un tema que seguirem amb esment i dedicació, perquè li donam una importància prioritària, igual que a les intervencions per protegir i fomentar la recuperació dels ecosistemes i els espais naturals. Jo crec, Sr Conseller, que la crítica sobre la manca de desenvolupament legislatiu i de planejament té sentit en el debat dels pressuposts perquè, vulguem o no, el debat de pressuposts és un debat on forçosament s'ha de plantejar la política general de cada conselleria i la política del Govern, i jo crec que tota actuació puntual en el tema d'ordenació territorial - això ho ha dit molt bé la portaveu del Grup SOCIALISTA - durà uns resultats contraproductius, un resultat de difícil previsió sense un marc normatiu de planejament, de previsió, d'estratègia territorial, perquè hi ha una interconnexió constant i importantíssima entre ordenació del territori, desenvolupament territorial, social, econòmic i, en definitiva, la construcció d'un país més avançat.

Creim que les Illes Balears han constatat els darrers anys un avenç social important, que és l'increment en la sensibilitat vers aquests temes i això és un aspecte molt positiu, un aspecte que s'hauria de desenvolupar - nosaltres ho plantejam en qualque esmena -, perquè la consciència social, la sensibilització creixent sempre es positiva i creim que efectivament hi ha d'haver una actuació que dugui aquestes demandes creixents de la nostra societat a la realitat d'una manera molt més efectiva. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Mateixa política, mateixes esmenes. Són els mateixos pressuposts, exactament els mateixos pressuposts, fins i tot les mateixes memòries amb les mateixes faltes d'ortografia o de transcripció, pàgina 403. Evidentment, a partir d'aquí, que és? Senzillament es reparteixen unes quantitats diferents cada any a una sèrie d'activitats que es van descrivint i que es realitzaran o no es realitzaran. Què són els pressupostos? Reflecteixen la política del qui els fa en unes descripcions dels programes i unes actuacions; açò és política i la nostra obligació és discutir-la aquí quan discutim una esmena a la totalitat d'una política d'una conselleria.

Les inversions es fan sense objectius polítics clars. Quins són els criteris de les inversions que es desenvolupen o de les diferents activitats? Fa falta rendibilitzar-les, no tenim recursos econòmics suficients per anar fent sense cap tipus de planificació i no existeixen els instruments per tirar endavant una política d'ordenació del territori coherent que vertaderament rentabilitzi el marge amb les inversions, açò no ho tenim. Com volen que nosaltres els donem alternatives? Les compliran? Compliran les alternatives que nosaltres els donem si són incapaços de complir les lleis que vostès fan? És absurd. Ni tan sols compleixen les previsions de despeses en determinades partides, com passa en carreteres; basta veure les liquidacions pressupostàries del desembre del 1990 respecte d'aquesta partida i veurien que també és molt clar. Evidentment les esmenes puntuals es discutiran, les plantejarem i vertaderament, davant el buit total de política i de prioritats d'aquesta conselleria, atès que veim que no poden gastar tot el pressupost, anam a veure si vertaderament es poden gastar els pocs doblers que tenen, però açò ja ho discutirem quan rallem de carreteres, n'hi ha d'esmenes!

L'esmena a la globalitat és senzillament perquè no estam d'acord amb una política d'ordenació del territori que creim que ha de tenir uns objectius molt més clars i que no es tenen perquè no existeixen els instruments. No creim que sigui una cosa que el Conseller hagi oblidat, en absolut. Que vostè pugui tenir molt clares les inversions que ha de fer cada any? És que no coneixem les altres! No les sabem ni es realitzen. Creim, per tant, que al marge de les actuacions concretes que nosaltres plantejarem en les esmenes parcials, queda molt clar que la política d'ordenació del territori és pràcticament el buit i, per tant, creim i continuam mantenint que avui per avui és el vertaderament responsable. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Per tancar la qüestió, té la paraula el Conseller Sr Saiz.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Gracias, Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

En la réplica casi hemos conseguido centrar el debate donde debe centrarse, en los presupuestos. No hay plan de carreteras y, consecuentemente, estamos haciendo unas inversiones que no responden a nada. Quizá no pueda recordárselo a ustedes personalmente, pero quisiera recordar a esta Cámara que a pesar de que no haya un plan de carreteras sobre el que se esté trabajando - también quisiera aclarar que la mayoría de Comunidades tampoco tienen -, si hay un programa de actuaciones que hemos venido defendiendo, justificando, explicando año tras año, y que todas las inversiones en materia de carreteras responden a este programa. No creo poder repetirlo porque el Presidente me concede muy poco tiempo, pero es suficientemente conocida la red básica de carreteras de cada una de las tres islas y, consecuentemente, cuales obras van respondiendo a esta red básica de nuestras carreteras y como se va desarrollando punto por punto, aunque no se disponga de un plan de carreteras formalmente concebido y aprobado como tal, en el que se está trabajahdo.

Evidentemente, responden más a un programa previo las obras que nosotros hemos planteado que las que presenta la alternativa socialista que, repito, por más que las enmiendas parciales tengan un debate distinto al de la totalidad, no cabe duda que cuando se dice que hay que desarrollar una política distinta, esa política se desarrolla a través de las enmiendas parciales. Si intenta que la política del Gobierno tenga o no posibilidades de triunfar, cualquier oposición razonable hace unas propuestas para conseguir llevar la política del Gobierno hacia sus pretensiones y no hacia las del Gobierno; entonces, si la política de inversión en carreteras que ustedes entienden razonable tuviera que ser invertir en las cosas que ustedes proponen, me gustaría que previamente, en la enmienda a la totalidad, hubiese usted explicado a qué plan de carreteras respondía esta serie deslabazada de actuaciones que, repito, muchas corresponden a carreteras que ni siquiera son de la Comunidad, no corresponden al programa que les toca y otras muchas responden a obras ya realizadas y ejecutadas.

Que la carretera se construya con criterios medioambientales o no es discutible, podríamos hablar del tema. Todas estas carreteras de montaña que decía el Sr Morro son objeto de un estudio de impacto ambiental y están debatiéndose en estos momentos, concretamente la de Sóller-Deià, el proyecto esta en información pública, su estudio de impacto ambiental, estamos en discusión con los respectivos ayuntamientos, etc., precisamente porque se intenta darle una solución técnicamente aceptable con el menor impacto posible. Creo que seria ocioso plantear aquí quien debe hacer las carreteras; alguien dijo desde esta tribuna la "boutade" típica de que son demasiado serias pera dejarlas en manos de un ingeniero, etc. Básicamente las carreteras tienen un objetivo, que es dar seguridad al tráfico que circula por ellas; éste es su objetivo fundamental. Que sean respetuosas con el medio ambiente no es su objetivo, son condicionantes en el momento de proyectarlas, el objetivo es que sean seguras.

Quando un ingeniero pone su firma debajo de un proyecto se hace responsable de que son seguras. Si hay un accidente, en

el juzgado no le preguntaran si era respetuosa o no con el medio ambiente, si era impactante o no lo era; le preguntaran si era segura y si cumplía los requisitos técnicos necesarios para poder circular por ella. Por esto, siendo muy importantes, muy serios y muy a tener en cuenta todos los criterios medioambientales, lo básico son los criterios de seguridad vial, los técnicos de seguridad vial, no los otros. Es una cuestión de concepción que desde luego resulta irrenunciable, no diré ya para el político, resulta irrenunciable para el técnico que debe estampar su firma al pié del proyecto sin el cual no habría carreteras de ningún tipo.

Dice usted que las bajas que proponen son razonables y que, consecuentemente, podría hacerse la misma política de carreteras básicamente aceptando estas bajas. Debo decir que lamentablemente no es así y conste, repito, que muchos de los incrementos de partida presupuestaria que proponen serian asumidos con mucho gusto por parte del Gobierno siempre y cuando tuviéramos disponibilidad económica. No es que seamos contrarios a estas políticas, creemos que son razonables, pero ya le expliqué detalladamente en comisión cual era el grado de compromiso que temamos en estos momentos, concretamente para el año 1992, en el programa de carreteras y eso hace que sea imposible aceptar cualquier tipo de baja, salvo que rescindamos contratos.

Por otra parte, ante la gente, yo le puedo asegurar que son absolutamente insuficientes. Que cuando viene cualquier alcalde a mi despacho, sea cual sea su color político, siempre viene a pedir mayores inversiones en carreteras, en torrentes, siempre vienen a pedir mayores inversiones en obras públicas, nunca nadie pide que bajemos las inversiones en materia de carreteras para destinarlas a cualquiera de las otras muchas cosas interesantes, muchas de las cuales comparto y considero que son importantísimas, pero la gente nunca pide que bajemos la inversión en carreteras para dedicarlas a todas estas otras cosas, eso se lo puedo asegurar. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Conseller. A continuació passam a debatre les esmenes parcials, començant pel Programa 4312, Habitatge i arquitectura. Per defensar l'Esmena 2354 del Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Aquesta esmena, que substancialment consisteix en l'addició de 20 milions orientats a la rehabilitació d'edificis d'interès a nuclis urbans històrics, ens pareix que és important perquè hi ha qualque cosa a fer, encara que sigui per coherència amb els objectius de la Conselleria manifestats a la Memòria. Dic que és un tema important, perquè moltes vegades notam que els objectius redactats, expressats concretament, després no tenen una adequada traducció pressupostària.

Vàrem deduir que les actuacions en aquest terreny es limitarien a les que hi ha previstes fa temps a Eivissa, a Vila, a la ciutat d'Eivissa, i això ens pareix insuficient. Creim que iniciar altres actuacions, segurament de caràcter modest, però centrades en els nuclis de més valor i més amenaçats, permetent un ampliació futura progressiva, seria important per fer real

aquesta definició de la Memòria de rehabilitar, conservar i promoure els nuclis urbans històrics i el nostre patrimoni històrico-artístic. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA; té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Para anunciar que no apoyaremos esta enmienda con hartó dolor de corazón, Sr Morro, porque estamos absolutamente de acuerdo con usted, pero hace un momento, en la exposición general de la enmienda a la totalidad, decía el Conseller que los presupuestos eran escasos y éste es el problema. Ustedes acuden, en este caso, a una parte del presupuesto de conservación de carreteras, presupuesto extraordinariamente escaso para atender a esta necesidad. Yo creo que es una necesidad evidente y yo diría que en una segunda fase, una vez que se pueda conseguir un nivel de infraestructura adecuada, en esta Comunitat nos tendremos que plantear efectivamente una política de conservación de patrimonio verdaderamente importante. Estamos de acuerdo con usted, pero desgraciadamente los recursos son escasos y tendremos que dejarlo para una segunda fase. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2353 del Grup Parlamentari PSM-EEM, en la qual es modifica la descripció, que ha de ser ajuts per a rehabilitació i nova construcció d'habitatges de caràcter social. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Creim que aquesta esmena té un caràcter constructiu, com l'altra, i temem que també tenguí la mateixa sort. Simplement és proposar l'augment dels ajuts dedicats a nous habitatges o a habitatges rehabilitats de caràcter social. El tema és important i creim que s'ha de multiplicar l'actuació en aquest terreny, almanco - i encara creim que és una xifra modesta - en 200 milions més. La problemàtica social de l'habitatge també existeix a les Illes; també existeix a Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca i en alguns municipis és un problema greu. Com he dit en la intervenció defensant la nostra esmena a la totalitat, no podem entendre la manca de traducció pressupostària d'aquestes polítiques en matèria d'habitatges de caràcter social. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr Vidal.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Molt breument per dir que, tal com s'ha explicat aquí, en els pressupostos es reflecteix d'alguna manera la postura política. Nosaltres ja varem anunciar que en

les esmenes a la totalitat de les diferents seccions ens abstenríem, perquè creim que una vegada aprovats els pressupostos les diferents seccions han de poder tirar endavant amb la seva pròpia política. No obstant això, presentam esmenes parcials i estam d'acord amb algunes, com aquesta, quant a l'alta; però quan ve el tema de la baixa sí que reflecteix la nostra postura política que, pel fet de ser d'abstenció, en molts de casos no és ambigua, sinó eclèctica.

Nosaltres creim que el fet de llevar 200 milions del capítol de carreteres és excessiu perquè, francament, fan falta les carreteres com en fan els habitatges, però creim que en la baixà s'hauria hagut de recórrer a altres partides. Per tant, en aquest cas, així com ens agrada donar suport a moltes coses des d'aquesta perspectiva política que nosaltres representam aquí, en moltes coses que presenta el Grup del PSM-EEM i concretament en aquest cas, també ens abstenrem.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Sr Tur i Torres, del Grup SOCIALISTA, té la paraula.

EL SR TUR I TORRES:

Gràcies, Sr President. Dir, d'entrada, que el Grup Parlamentari SOCIALISTA donarà suport a aquesta esmena presentada pel Grup PSM-EEM, simplement perquè entenem que el problema de l'habitatge, a pesar que a vegades pot parèixer el contrari, és un problema social greu important i que la seva solució té la màxima prioritat per al Partit Socialista, i així ho demostra el fet que a continuació també presentam tota una sèrie d'esmenes parcials en aquest sentit. És especialment greu l'accés al primer habitatge per als joves de 20 a 30 anys, una edat que coincideix amb el creixement de la població a Espanya, cosa que agreuja aquest problema. Per tant, estam absolutament d'acord amb aquesta esmena.

També tenim en compte l'entrada en vigor del pla quadriennal de l'habitatge, que també afectarà aquesta Comunitat i, per tant, ens pareix correcte i lògic que s'augmenti aquesta partida, però voldríem afegir que no basta que es dotin les partides pressupostàries amb una major quantia, sinó que també s'han d'adoptar les mesures que facilitin l'accés a aquests fons. Vull recordar el cas d'Eivissa i Formentera, on qualsevol persona interessada a fer ús de les possibilitats que donen aquests fons va al Consell Insular i es limiten a donar-li un número perquè telefoni a una Conselleria de Palma. Creim que és correcte que s'augmentin els fons, però també s'han d'instrumentar les mesures perquè aquesta política arribi a tots els ciutadans. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea, Grup PP-UM.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Simplemente para decir que no vamos a dar apoyo a esta enmienda fundamentalmente porque volvemos a insistir en lo mismo: Éste es un presupuesto sumamente ajustado, aquí y en otro montón de enmiendas se

prevé sacar dinero fundamentalmente de los capítulos de carreteras tanto de construcción como de conservación y dedicarlos a otros capítulos que, como en este caso, también están dotados insuficientemente. Efectivamente, el propio Conseller ya ha dicho antes que el presupuesto era insuficiente, siempre lo son, pero evidentemente esta ajustada y, por consiguiente, nosotros no vamos a favorecer desajustes de este tipo. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2794 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr President. Campanya ajuts a edificis amb aluminosi. Entre el 1957 i el 1965 s'utilitzaren, només a Menorca, uns 5.000 metres lineals de bigues fabricades amb ciment aluminós, segons informació apareguda en premsa i facilitada pel Col·legi d'arquitectes i aparelladors de Menorca. Altres fons assenyalaven que afectava uns 800 edificis. Davant aquest problema es fa necessari i creim urgent que la Comunitat mantengui una partida pressupostària suficient per poder efectuar les inspeccions necessàries a aquells edificis possiblement afectats, construïts amb bigues de ciment aluminós. Açò per una banda. Per altra banda, és també important l'elaboració d'un cens global de tots els possibles habitatges que foren construïts amb bigues de ciment aluminós. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions? Sr Gonzalez i Ortea, té la paraula.

EL SR GONZALEZ I ORTEA:

Si; gracias, Sr Presidente. Simplemente para pedir al Grupo SOCIALISTA que retire la enmienda, porque realmente, dentro del plan de ayudas a la vivienda, en sentido genérico también está prevista, una vez suficientemente cuantificadas, hacer las ayudas para los casos de aluminosis. Esto me comunica el Gobierno y efectivamente, insisto, está en esta partida en conjunto. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sí, Sra Barceló.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, muchas gracias, pero a la compareixença el Sr Conseller tal vegada no va explicar de manera suficient que hi ha havia aquesta quantitat per a aquesta campanya. Retirarem l'esmena, per tant; el que sí ens agradaria, com a mínim, seria que constés la necessitat del cens global dels edificis afectats, a més dels ajuts a les inspeccions. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Passam al Programa 4321, Planificació i ordenació urbanística, Esmena 3027 del Grup Parlamentari MIXT: Té la paraula el Diputat Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Aquesta esmena va en la línia que hem expressat abans i, precisament, l'alta es dona per incrementar els ajuts als ajuntaments - pensam en aquests ajuntaments d'escasses possibilitats econòmiques - per a l'elaboració dels seus plans urbanístics. Quant a la baixa, en aquest cas en part hem hagut de sortir de la secció i hem recorregut a la d'Economia i Hisenda, la Secció 14, a uns subconceptes clars que nosaltres hem pensat que se'ls podria detreure aquestes quantitats. Pel que fa als 5 milions de la Conselleria, són al mateix subprograma que l'alta - al mateix centre de cost, naturalment - però amb càrrec a aquest subconcepte del qual pel que es veu no se n'allibera cap secció, el 64.000, aquestes inversions immaterials.

Per tant, nosaltres demanam que es doni suport a aquesta esmena per part del grup que ho pot fer, perquè es troba en aquesta línia constructiva possible i crec que moderada de suport i, al mateix temps, d'esmenar el que és esmenable. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Insistir una vez más que ésta partida ya estaba prevista y que se prevé un aumento de la partida a costa de disminuir un presupuesto que esta prevista para elaborar auditorías informáticas de los estados economicofinancieros de la Comunidad, según se me informa, y que es una necesidad lógicamente perentoria. No podremos, por consiguiente, apoyar la enmienda. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena ... Digui, Sr Vidal.

EL SR VIDAL I JUAN:

Senzillament per dir que si em dona les dades concretes que pareix que té - no vull dir que les busqui ara mateix sobre que això ja s'havia previst, retirarem l'esmena, perquè no tendria sentit esmenar una cosa que ja s'ha fet. Vostè ho ha dit així, no?

EL SR PRESIDENT:

Sí, Sr Gonzalez i Ortea. Matisi el tema.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Únicamente para matizar que en este momento yo no dispongo de datos, Sr Vidal, no puedo dárselos. No dispongo de ellos y lo que se viene haciendo es ayudar efectivamente a los

ayuntamientos con planeamientos. A los planeamientos urbanísticos municipales se les viene ayudando; realmente desconozco exactamente la partida en que eso pueda constar.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a les esmenes 2795, 2797 i 2796 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr Tur i Torres.

EL SR TUR I TORRES:

Gràcies, Sr President. Defensarem conjuntament aquestes tres esmenes perquè fan referència a un concepte semblant. Es troben en la línia de la que acabam d'escoltar i, atesa la resposta del grup majoritari que dóna suport al Govern, les hem de defensar i mantenir aquí i en aquest moment. La seva defensa és molt simple: Jo crec que, segons la legislació recent emanada d'aquest Parlament, els ajuntaments i el mateix Govern es veuen obligats a adaptar i modificar planejaments urbanístics, i no només per això, sinó també per la necessitat de modificar aquests planejaments per adaptar-los a criteris econòmics i socials molt més moderns i racionals. També vull recordar que el mateix Sr Conseller de Turisme ahir va manifestar que molta de la problemàtica que s'ha creat dins el sector turístic en el sentit d'una excés d'oferta turística, de llits és motivada per la situació obsoleta de molts de plans urbanístics, en el sentit que ofereixen un excés de sòl urbanitzable amb característiques turístiques.

Per tots aquests motius i recordant que el mateix Govern, després de vuit anys, no ha estat capaç de posar a disposició dels ajuntaments un document tan bàsic per a la elaboració de planejaments com és la cartografia d'aquestes illes, tan costós per als ajuntaments si l'han d'elaborar ells mateixos, creim que es fa necessari que s'augmentin aquestes partides que defensam en aquestes esmenes, a fi de facilitar als ajuntaments l'actualització dels planejaments. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. He tenido ocasión de preguntarle al Conseller de Ordenación del Territorio, porque realmente yo desconocia la partida, pero estaba convencido de que se venian haciendo ayudas para el planeamiento urbanístico de los municipios. Dice que están en el Capítulo VII, como subvenciones a los ayuntamientos, como es lógico; no están en éste, pero efectivamente están previstas. Lo que ocurre es que en estas enmiendas del Grupo SOCIALISTA en concreto se cuantifican en unas cantidades determinadas que se bajan de otros capítulos y después, por la explicación que ha hecho el Sr Tur, veo que se incluyen incluso algunas cosas que realmente hace la Conselleria, como es el tema de la cartografía. Hay un servicio cartográfico que creo que está tomando un gran volumen dentro de la Conselleria y que, lógicamente, está en disposición de ayudar a cualquier Ayuntamiento que lo precise. Por consiguiente, nosotros no vamos a apoyar estas enmiendas. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam al Programa 4431, protecció del medi ambient, començant per l'esmena 3028 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. El meu company de grup, el Sr Miquel Pascual, tal vegada faria una defensa més tècnica d'aquestes esmenes, però ha excusat la seva assistència perquè té son pare ingressat i greu. Jo només puc dir, com he fet abans, que és una d'aquestes esmenes que nosaltres presentam amb la qüestió d'addició i, com explicam a la motivació, per millorar la dotació de les partides destinades a protecció i defensa del medi natural. Naturalment - i valgui el joc de paraules -, el grup majoritari dirà, perquè es ver, que hi ha una partida en aquest respecte, però observin que nosaltres deim per millorar aquesta dotació. Proposam, per tant, una alta de 60 milions al Subconcepte 60.100 del Subprograma 443.100 i, per una altra banda, per a la baixa hem hagut d'anar a la Secció 36, serveis comuns, perquè creim que amb un poc de cada banda es pot arribar a això, i la partida més important de 25 milions la treim, com he explicat en l'esmena anterior, del mateix subprograma, però d'un subconcepte que és sempre molt temptador, quan es tracta de detreure, que és aquest de les inversions immaterials, el 64.00. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA; té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Para decir al Sr Vidal que, como el mismo reconoce, esta ya tiene partida presupuestaria. Yo también estoy de acuerdo con él que sería buenísimo incrementarlos, en esta estamos todos de acuerdo, pero fíjese que me parece que hay cinco capítulos de los que saca dinero, una partida del Capítulo Personal laboral eventual, en el que se puso lo mismo que este año y ha quedada escaso; en otra partida presupuestaria - 36.100, de gratificaciones - se presupuesta igualmente lo del año pasado, que ha quedado insuficiente; cuotas de la seguridad social en la 16.000, que también ha sido insuficiente durante el presente año, y otra para gasto social personal funcionario, al cual hay que atender de acuerdo con el Decreto de asistencia y acción social, que igualmente es una partida sumamente austera, y finalmente esta de inversiones inmateriales.

Sr Vidal, no creí que usted fuese a sonar con la misma música de las inversiones inmateriales. Realmente esas inversiones son un capítulo presupuestario usado habitualmente en todos los presupuestos de todas las administraciones del mundo, porque existen. Aunque tengan un nombre que pueda sonar a pintoresco, son realmente necesarias; usted lo sabe tan bien como yo. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Procurin no obrir debat dins el torn de fixació de posicions, Srs Portaveus. Passam a l'Esmena 2361 del Grup Parlamentari PSM-EEM; té la paraula el Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Aquesta esmena proposa la creació d'una partida de 5 milions de pessetes dedicada a la promoció d'estudis i investigacions en matèria mediambiental. Pensam que en aquest programa la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori no pot deixar de banda la investigació, la recerca, segurament en col·laboració amb entitats d'estudi, amb la Universitat, amb grups especialitzats, però que en totes aquestes fórmules de col·laboració hi ha d'haver un suport dedicat a la investigació. Estudiar els problemes del nostre medi ambient, les seves amenaces, és un tema prioritari i és l'esperit d'aquesta esmena, proposant unes baixes de Capítol II - despeses diverses, subministraments -, que creim que farien perfectament assumible aquesta perspectiva. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí. Para reiterar que no daremos apoyo a esta enmienda porque el Capítulo II de la Conselleria de Obras Públicas y de ella puedo dar fe personalmente - esta ajustada al límite. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam ara a un conjunt d'esmenes del Grup Parlamentari PSM-EEM, les 2362, 2358, 2363, 2355, 2356, 2357, 2359 i 2360, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Aquestes esmenes pretenen proposar una sèrie d'iniciatives molt concretes dins el tema de la preservació del medi ambient i que crec que substancialment signifiquen una aportació als continguts dels pressuposts de la Conselleria. Proposam la creació d'un programa d'ajuts als ajuntaments que emprenguin actuacions de preservació del medi ambient i dels espais naturals. Creim que aquesta iniciativa de donar suport a projectes de corporacions locals, en aquest cas - podríem parlar de projectes socials - per actuar en la preservació incentivaria un major protagonisme de la població, una major corresponsabilització i segurament provocaria un augment de la eficàcia en la política mèdio-ambiental.

Per això també proposam una esmena que el nostre grup presenta habitualment, que és l'ajut a entitats ecologistes i estatutàriament dedicades a la defensa del medi ambient. No podem negar el paper de diverses entitats ecologistes que han contribuït a la creixent sensibilitat social vers dels problemes ecològics i ambientals amb un paper indubtablement positiu. Es

podrà discrepar políticament d'algunes postures, però cap grup no podrà dubtar del caràcter socialment positiu, del treball de conscienciació, d'educació ambiental, de defensa constant del nostre territori, de la nostra natura i del nostre medi ambient, i això exigeix una traducció pressupostària, un suport, com passa a altres conselleries, que també donen suport a les associacions o institucions que duen a terme treballs dins els seus respectius àmbits.

Creim que fa falta un seguiment dels impactes de les actuacions que tenen les obres públiques sobre el medi ambient, impactes sovint molt greus i que no tenen un seguiment adequat, de la mateixa manera que creim que fa falta ampliar, com ja hem defensat i ara no reiteraré perquè ja ho he dit en la defensa de la esmena a la totalitat, les actuacions per preservar els espais naturals, neteja del litoral, lluita contra la contaminació costanera. Evidentment no són just les depuradores municipals que tenen una intervenció en una política d'ordenació, de defensa, de protecció del litoral, bàsica en unes illes que exigeixen una major dedicació.

També creim que s'hauria de dur una política d'adquisició de terrenys de valor paisatgístic, natural o mèdio-ambiental, sobretot en els llocs on això és més possible i necessari, com els Amunts d'Eivissa i la Serra de Tramuntana.

Proposam un programa d'educació ambiental. En la compareixença del Sr Conseller nosaltres no l'havíem vist. Ell ha dit que tindrà una traducció important, que existirà de cara als centres docents; esperam que sigui així. Aquest és el sentit de l'Esmena 2359 i del conjunt de les esmenes que ara he defensat. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA; té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Para decir que no apoyaremos estas enmiendas a pesar de ser estimables los argumentos que hemos escuchado aquí. Efectivamente, en otras ocasiones en que había más dinero en la Conselleria se han tenido en cuenta, pero esta vez no puede ser, porque aceptar estas enmiendas supone un detrimento en otras previsiones de primerísimo orden, a nuestro juicio. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a les esmenes 2798, 2842 i 2800 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sr President. Srs i Srs Diputats.

Val la pena sortir aquí a l'hora de parlar de medi ambient, perquè al marge que s'hagi dit que vertaderament existeix una partida pressupostària pel que s'assenyala dins el programa Educació de medi ambient, sembla que es refereix i concreta

molt al que són les aules de mar. Nosaltres volíem presentar una alternativa i demanar que s'obris una partida per a la creació del Pla d'educació ambiental i la necessitat de presentar una proposta global i planificada. Açò ho feim perquè des del començament i a nivell internacional sempre s'ha associat la protecció del medi ambient a l'educació.

És molt tard i no m'allargaré. Només assenyalar que el 1968, a la Conferència intergovernamental a París sobre l'ús racional de la conservació de recursos; l'any 1972, durant la Conferència de les Nacions Unides sobre medi ambient a Estocolm i a altres, sempre han lligat que per fer-se efectiva una protecció del medi ambient havia d'anar acompanyada d'un programa educatiu. L'educació ambiental es defineix com una educació mitjançant, sobre i a favor del medi, considerant el medi com l'entorn global del qual també formam part tots. Aquí no demanam l'ensenyament reglat del medi ambient dins el sistema educatiu o almanco no ho demanarem ara. Partim del fet que existeixen grans quantitats d'activitats mèdio-ambientals voluntàries a les escoles i fora de les mateixes organitzades des de diferents àmbits administratius; d'entitats, la majoria puntuals i basades en el voluntarisme.

Si vertaderament és certa la preocupació d'aquest Govern per a la protecció del nostre patrimoni natural, pel nostre medi ambient, encara que sigui perquè és una bona promoció turística, es fa necessari treballar per l'educació ambiental, com assenyalaven les consideracions de les conferències esmentades al principi. Propostes concretes i fàcils: Elaboració de la xarxa de recursos, adaptació de materials, elaboració de programes de treball dins el nostre context ecològic, social, econòmic i cultural; creació de mecanismes de col·laboració continuada amb els ensenyants com també pactes de seguiment de l'evolució de les tasques a curt, mitjà i llarg termini, i establir els mecanismes necessaris de participació dels joves, especialment entitats que ja hi treballen des de fa anys, i població en general, perquè no basta la conscienciació, no és suficient. Per aconseguir realment un canvi d'actitud, són necessàries activitats de transformació lligades amb programa pedagògic i didàctic, seriós i durador.

Per tant, demanam aquesta ampliació i també defensam l'Esmena 2800, que és fàcil; no fa falta justificar un ajut econòmic al Grup Balear d'Ornitologia. Si creim vertaderament en la participació - i nosaltres hi creim - hem de posar els mitjans necessaris perquè aquesta sigui possible. A més a més, hi podríem afegir moltes coses: la necessària promoció de la investigació mèdio-ambiental, seguiment i control respecte del treball i contaminació atmosfèrica, execució de programes específics en matèria de protecció d'espècies, etc., etc., etc., que creim que justifiquen vertaderament aquest ajut al seu funcionament. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. La Diputada Barceló m'ha indicat la seva intenció de cedir part del seu tom al Sr Tur. Té la paraula el Sr Tur i Torres.

EL SR TUR I TORRES:

Gràcies, Sr President. Defensam aquesta esmena a part perquè fa referència al Capítol VI i és especialment d'inversió

i no de planificació, com eren la resta d'esmenes defensades en aquest moment. Ens referim a ampliar en 15 milions de pessetes aquesta partida per fer les actuacions que es creguin necessàries a la zona de ses Salines d'Eivissa i Formentera. És una zona coneguda de tots els Srs Diputats i, per tant, no m'estendré, però és una zona que a Eivissa ja és emblemàtica per tota la història recent que hi ha hagut entorn seu. Entenem que a la nostra Comunitat ja es comença a donar una situació cada vegada més generalitzada d'haver-hi molta legislació aprovada però no desenvolupada o desenvolupada molt precàriament. En aquest sentit, proposam que aquesta partida permeti fer les actuacions que es creguin necessàries - i així es demostrí - per atendre totes les necessitats que es derivin dels plans concrets que s'han d'elaborar a partir de la Llei d'espais naturals. Moltes gràcies. Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Para decir a la Sra Barceló que la educación ambiental está incluida en los programas de medio ambiente. De hecho se viene haciendo; hay unas aulas del mar, como seguramente usted sabe, y un programa de divulgación de temas medioambientales en marcha. Creo que hay 20 millones para una cosa y 15 millones para la obra, en este momento. Por consiguiente, esto ya está resuelto o recogido en el presupuesto.

Respecto a la protección de ses Salines de Eivissa y Formentera, tampoco le daremos apoyo. Ya dijimos el otro día respecto de otro espacio en el que se pedía que se hiciera una actuación inmediata, que había 85 espacios naturales, que el Gobierno tiene que trabajar en los 85 y que no vemos ninguna razón para destacar ninguno en particular. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2360 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Nosaltres observam que a les Illes hi ha llocs concrets d'un elevat valor paisatgístic, llocs gairebé emblemàtics, llocs que representen molt per als ciutadans de cada una de les Illes i que tenen fins i tot un valor social important i uns valors ecològics, per la importància dels seus ecosistemes, que es troben en una situació de degradació absoluta. Brutor provocada per la presència de visitants, fems, manca de senyalització, manca de protecció y que realment no seria difícil fer algunes intervencions puntuals, però enormement eficaces i importants, encara que no resolguessin ni de molt tots aquests problemes que impliquen totes les altres esmenes que tant el Grup MIXT, com el Grup SOCIALISTA i el PSM-EEM hem proposat l'augment de les dotacions en matèria de medi ambient, en matèria d'intervencions concretes dins els espais protegits i no protegits.

Per tant, creim que aquesta esmena té aquest esperit bàsicament constructiu i que podria dur, sempre que es volgués actuar amb eficàcia i de manera ràpida i programada, algunes actuacions puntuals positives. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA

Gracias, Sr Presidente. Nosotros creemos que efectivamente eso que nos exponía ahora el portavoz del Grupo PSM-EEM es cierto, pero también creemos que requiere una actuación municipal importante en la mayoría de los casos. Los ayuntamientos están muy próximos a estos sitios en concreto y, por consiguiente, parecen los más adecuados, no obstante lo cual reconocemos que pueden haber casos excepcionales que justifiquen que haya por lo menos alguna partida dentro de la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio para hacer frente a las circunstancias de ese tipo que puedan presentarse. Por consiguiente, vamos a aceptar la enmienda que nos presenta. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam al Programa 5131, planificació i construcció d'infraestructura de carreteres, començant pel conjunt d'esmenes 2777, 2810, 2802, 2814, 2806, 2805, 2817, 2816, 2813, 2807, 2818, 2809, 2804, 2829, 2830, 2831 i 2832 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

(L'Honorable Sra Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat)

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. També voldríem agrupar les esmenes 2808, 2815, 2819, 2811, 2812, 2465 i 2803. Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

Quan el Conseller ha fet la defensa de l'esmena a totalitat; en el torn de contrarèplica ha dit, respecte de les propostes d'esmenes parcials que presenta el Grup SOCIALISTA, que el Grup SOCIALISTA presenta esmenes parcials que no constitueixen un pla de carreteres. Ha dit, en definitiva, que el que hauríem d'haver fet era presentar un pla de carreteres. Diu: L'oposició que faci el Pla de carreteres. Nosaltres deim que, atesa la quantitat de mitjans econòmics, humans i socials que té el Govern, que és molt més lògic que sigui el Govern que faci i discuteixi amb l'oposició i el Parlament el Pla de carreteres, i això no ho deim ara, ho deim fa moltíssim de temps. El Govern sempre diu que té un pla de carreteres - avui ja ha matisat, no era un pla de carreteres, eren uns projectes, unes previsions -, però òbviament deu tenir un pla de carreteres en els despatxos de la Conselleria d'Ordenació del Territori.

El Grup SOCIALISTA, Sr Conseller, senyors del Govern de la Comunitat Autònoma, farà pla de carreteres quan governi i el farà aviat. Definirà prioritats i dirà - si li deixen possibilitats, en el sentit que no ho tinguin tot no sols gastat, sinó compromès -

i dirà, en funció de les necessitats que considera que té el poble d'aquestes illes, quines són les carreteres que s'han de fer abans i després. És això que demanam al Govern, perquè això no és feina d'oposició, això és feina de govern. Amb els mitjans que té i aquest conjunt d'esmenes, el Partit Socialista intenta dir un conjunt de prioritats - més que prioritats, d'urgències, en la majoria dels casos - que consideram que es podrien fer dins aquest projecte general de carreteres.

Com veu, pràcticament totes aquestes esmenes són el que en terminologia de debat parlamentari deim esmenes d'afectació. Deim, senyors del Govern, que trobam que és urgentíssim que vostès facin la via de circulació del Port de Pollença, la rectificació de la carretera d'Alaró a Lloseta, on varen fer un autèntic bunyol; el brançal de l'autopista a Alaró, promesa del Govern de fa bastants anys i promesa ajornada, explicat pel Conseller en aquest Parlament fa 15 dies; la millora de la carretera de Sóller a Santa Maria del Camí; l'enllumenat de la carretera Palma-Alcúdia a Inca, lloc de conegudíssim perill per a les persones i el Conseller ho sap; ponts peatonals a la carretera de Palma-Alcúdia a Inca; recollida pluvial de la carretera Palma-Inca a Binissalem, un altre tema absolutament important, enguany ja hi ha hagut un mort, n'hi haurà més i vostè serà el responsable; no vull dir que vostè el mati, però serà el responsable. Els semàfors a Binissalem. Es varen posar a Consell perquè hi havia hagut morts. Quants de morts fan falta, perquè hi hagi semàfors? A Binissalem n'hi ha hagut un enguany, n'hi pot haver un altre en qualsevol moment.

Situacions urgents en aquesta Comunitat Autònoma i que, òbviament, no podem valorar, però no ho podem valorar perquè sigui mal de fer, que ho és, sinó que no ho podem valorar perquè ni el Govern, quan presenta els pressuposts de la Comunitat Autònoma, no ho valora, cosa que tendria molt mala de fer, perquè no diu el que pensa fer. Diu: Mil no sé quants de milions en millora de carreteres, tres mil no sé quants de milions en carreteres noves, per dir-ho de qualque manera. Quines? El Conseller qualque vegada ens ho conta, després veim que les coses no són exactament com ens ho ha contat, perquè de vegades deu ser molt difícil fer-les, etc.

Vostè no ha de criticar l'oposició, Sr Conseller, o nosaltres no acceptam aquesta crítica perquè les carreteres que diguem no s'han valorat. Deim que no s'han valorat perquè són d'una tal urgència que és al marge de la valoració, després faran els projectes tècnics, això en primer lloc, i no ens ha de dir que facem un pla de carreteres. Vostè faci el pla de carreteres i ni tan sols no li demanam que les valori, perquè sabem que no podria. Podria fer una estimació molt àmplia, no ho podria valorar fins que s'hagi fet el projecte, això ho sabem. Per tant, no ens exigeixi el que vostè no fa i en altres casos no pot fer.

També ens ha fet una altra crítica i ve a compte d'aquestes esmenes, dient que qualcunes d'aquestes obres a carreteres que posam aquí pertanyen als consells insulars. Possiblement, però ha oblidat de dir que fa un any i mig el Grup Parlamentari SOCIALISTA va presentar una proposició de llei per discutir a la Comissió Tècnica Interinsular, que vostès rebutjaren, per transferir les carreteres als consells insulars i que sistemàticament hem continuat insistint que el més lògic, dins l'estructura geogràfica de les nostres illes, és que les carreteres es gestionin pels consells insulars. Dins l'estructura econòmica i d'infraestructures de les nostres illes, és lògic que els consells

insulars assumeixin les seves carreteres i les de la Comunitat Autònoma, això seria lògic i per això demanam les transferències als consells insulars. Per tant, no és estrany que se'n coli qualcuna. Com a final i dins aquest mateix conjunt d'esmenes, també ha dit - o ha dit el portaveu del Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA - que llevàvem doblers de carreteres quan és un ambient generalitzat, i es ver, i que els batles només vénen o vénen bàsicament a demanar-li carreteres. També és ver que els batles li vénen a demanar prioritàriament carreteres i és ver que les carreteres de Mallorca no són les millors del món ni de molt, però també es ver, Sr Conseller, que vostè, dia 31 de desembre del 1990 tenia un crèdit definitiu pressupostat de 7.800 milions de pessetes, a la seva Conselleria, i que el crèdit ordenat, l'OP que sempre parlam - ja no anam al pagat, anam a l'OP, creim el Conseller d'Economia en aquest respecte - era de 6.500 milions. Mil tres-cents milions de pessetes que, sens dubte, s'haguessin pogut utilitzar per a aquests projectes que nosaltres li proposam que es facin en carreteres i altres coses, perquè són 1.300 milions de pessetes que haurà de reciclar una vegada per a l'any que ve incrementant el crèdit definitiu del 1991, i passa exactament igual amb les dades del tercer trimestre del 1991.

Nosaltres creim, Sr Conseller, que aquest conjunt d'esmenes que li hem presentat aquí - en Comissió es va dir que n'acceptarien alguna; nosaltres estam contents perquè la posàvem sense color polític, la ronda de circumval·lació a Manacor, quan feiem les esmenes no teníem en compte el color polític dels ajuntaments, sinó que eren necessitats imperioses i urgents; estam contents perquè es va dir que segurament aquesta s'acceptaria - però aquestes esmenes d'afectació, tornant al principi, són problemes urgentíssims en aquesta Comunitat Autònoma i jo crec que si el Govern tengués un mínim de sensibilitat per als interessos dels ciutadans de tota la Comunitat Autònoma els hauria de fer cas, perquè, a més de ser molt urgents, Sr Conseller, no són massa cares.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Alfonso. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea, pel Grup PP-UM.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra Presidenta; para decir que en general no vamos a apoyar este grupo de enmiendas. Cuando el Conseller salió a defender la enmienda a la totalidad ya explicó que este grupo de enmiendas adolecen de una falta de rigor desde el punto de vista del planeamiento carreteril, que des de luego nos obliga a rechazarlas. Aquí hay una mezcla de carreteras, de obras de construcción, obras completamente nuevas que requieren un estudio previo, un proyecto, un desarrollo de tipa expropiatorio y, desde luego, informaciones públicas, estudios ambientales, etc. Hay otras que realmente son, no ya de conservación, sino de conservación mínima, como podría ser la instalación de unos semáforos, que por cierto requieren unos estudios de otro tipo completamente distinto. Hay obras que se refieren a carreteras de la Comunidad Autónoma y obras que se refieren a carreteras de ayuntamientos o de consells insulares.

Hay obras que están sin definir. Citaría algunas cosas verdaderamente curiosas: un puente entre autopista y la calle

Cabana, no explica que autopista; habla de un paseo marítimo en Santa Ponça; perdonen la expresión, pero una cosa realmente delirante, la peatonización de la travesía i accesos a Peguera. ¿Por donde va a pasar la gente, hasta que no se esté hecha la variante? Resulta verdaderamente sorprendente. Se habla de la carretera vieja de Bunyola, que todo el mundo sabe que es del Consell Insular de Mallorca y que es una larga carretera. Por cierto que, como no se valora nada, no se sabe si se trata de hacer un pequeño arreglo, un arreglo de tipo conservación y mantenimiento, o de gastar 40 millones de pesetas el kilómetro i convertiría en una carretera moderna. Se habla de ensanchar los accesos al túnel de Sóller, túnel que está en construcción. Hasta que no esté hecho el túnel y en condiciones, ¿qué interés puede tener ensanchar los accesos? Además, los accesos están incluidos dentro del proyecto del túnel.

Insisto en que me parece que son una serie de enmiendas realmente poco rigurosas, poco estudiadas y que responden más a la precipitación que a otra cosa. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gracias, Sr González Ortea. Pasamos a la enmienda ...

Té la paraula, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Para una réplica. Hemos defendido en siete minutos un conjunto de 40 enmiendas. Quedamos ayer en la junta de portavoces que en algún caso podría haber una réplica, en algunos casos. Hemos considerado que debemos hacer una réplica, brevemente.

EL SR PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí Sr Gonzalez i Ortea, vostè com a expert en carreteres i hàbil parlamentari, ha tret el tema precisament de la discussió que jo li havia dut. Tot el que vostè ha criticat jo ho havia dit en la intervenció anterior. M'ha fet la mateixa crítica quan jo havia dit: No la facin per això, això i això, és a dir, el tema dels consells insulars, el tema de les actuacions urgents a les carreteres, etc. Supòs que vostè ha llegit el tom dels pressuposts, Sr Gonzalez i Ortea. Dir que aquestes propostes no estan valorades, dir que no són concretes, etc., en la nostra opinió és com si se'n volgués riure de nosaltres, per una raó: Perquè si llegeix el tom dels pressuposts no només no diu això, no només no són precises les actuacions del Govern, és que són inexistents. Diu: Mil, dos mil, quatre mil milions de pessetes "en no se sabé què" en carreteres. Això és la precisió, l'exactitud; l'actuació, en definitiva, del Govern.

EL SR PRESIDENT:

Gracias, Sr Alfonso. Para contrarréplica, tiene la palabra el Sr Gonzalez Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Mire usted, Sr Alfonso, yo no sé si soy Hábil parlamentario, pero des de luego ya llevo aquí unos años. He tratado de ser extraordinariamente cortés y extraordinariamente prudente en la réplica que hecho, que por cierto no era una réplica. Trataba de evitar eso porque la Presidencia ya me había llamado la atención anteriormente porque me había referido a las palabras del portavoz y porque, en aras de la brevedad sobre la que todos nos hemos puesto de acuerdo, me había contenido fuertemente para juzgar con un cierto rigor estas enmiendas. Sr Alfonso, esto es impresentable. Usted lo sabe tan bien como yo y desde luego comprendo que le hagan salir a usted con estas enmiendas, porque hay que ser muy hábil y llevar muchos años aquí para salir a defender esto. Sr Alfonso, que esto no hay por donde cogerlo y no hay que ser un experto en carreteras para darse cuenta! Yo he hecho un simple muestreo, he estado bastante prudente y prefiero seguir igualmente prudente. Gracias, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Gonzalez i Ortea. Passam a l'Esmena 2789, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2790, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2793, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2781, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2779, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2780, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2791, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2790, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100; esmena 2801, a la qual es rectifica el subprograma, que és el 513.100, i esmenes 2821, 2825, 2822, 2823, 2824, 2826, totes del Grup Parlamentari SOCIALISTA i agrupades. Té la paraula el Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sra Presidenta. També afegirem a aquestes esmenes que vostè ha esmentat la 2837.

Presentam aquest conjunt de 16 esmenes concretes, relatives a déficits d'infraestructures vials a l'illa de Menorca, enllaçant amb l'argumentació que ahir vam poder expressar a tota la Cambra en el debat dels temes d'infraestructures culturals, etc. Es tracta, com poden veure, d'esmenes d'afectació, continuant la tasca d'ajudar el Govern a concretar les partides pressupostàries. Quan any rera any veim com les inversions del nostre Govern a l'illa de Menorca es mantenen excessivament baixes per a les necessitats que tenim, quan l'argumentació per mantenir diferències importants quant a la distribució percentual del capítol d'inversions ha estat la diferència de participació en els plans de millora d'infraestructures turístiques no podem fer més que discrepar amb vostès en dues coses fonamentals.

Primer, no és cert que la diferència sigui responsabilitat del pla abans esmentat. Repassin els pressupostos d'anys anteriors a la posada en marxa del pla, Srs Diputats, i veuran com es manté aquest tracte podem dir que discriminatori envers l'illa de Menorca. Segon, no podem acceptar que el fet referencial quant a distribució d'inversions siguin les infraestructures turístiques, perquè no partim de paràmetres d'igualtat insular. No podem

discutir en absolut la necessitat de fer inversions en relació amb el turisme, perquè tots sabem la importància d'aquesta activitat per a la Comunitat, però no és manco cert que si Menorca es beneficia menys de les inversions turístiques, hauria de ser tractada millor en altres coses, una de les quals podrien ser les infraestructures vials.

D'aquí aquest seguit de propostes concretes: Dues propostes de rotondes a es Castell, una al mateix Castell i l'altra a la carretera general cap a es Migjorn; quatre propostes de millora en carreteres d'especial interès turístic - Sant Lluís a Binissafúller, Sant Lluís a Binibeca, desviació de Biniancolla a Punta Prima i accessos a Cala Morera -; tres propostes de construcció de passos subterranis a distints indrets conflictius del terme municipal d'es Castell; quatre propostes a nous accessos o millora dels existents - Sant Lluís a l'aeroport, primera fase de la carretera d'es Mercadal a es Migjorn, desviació de la carretera general a Ferreries i nous accessos per a la planta de tractament de residus sòlids a Menorca -, i tres propostes d'obres diverses: la il·luminació de la carretera general d'arribada a Ciutadella, noves fases de la façana del Port, al municipi de Maó, i el ... i carril a la carretera de Cala Galdana.

Feim aquestes propostes per refrescar la memòria. Ja sabem que no es poden acceptar totes, però des de Menorca agrairien l'acceptació d'alguna per tal d'ampliar les actuacions previstes per la Conselleria d'Obres Públiques per a enguany. Moltes gràcies, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moragues. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Té la paraula el Sr Gonzalez Ortea, del Grup PP-UM.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra Presidenta. Estamos un poco en las mismas, Sr Moragues: La mayor parte de estas enmiendas o una parte muy substancial son de carreteras que no son de jurisdicción de la Comunidad Autónoma. Ustedes piden, por ejemplo, la carretera de Sant Lluís a Binissafúller, ramal de dos kilómetros y medio, debe ser municipal o en su caso del Consell Insular de Menorca, creo que es municipal. Después, el ramal a Binibeca tampoco es de la Comunidad Autónoma. Pase subterráneo Fontanillas, la verdad es que no sé dónde está; pase subterráneo Horizonte; después, también un pase subterráneo "de l'escola a l'església". Realmente es verdaderamente difícil aceptarlas, y conste que hay algunas, Carretera Sant Lluís al aeropuerto, esto es una cosa completamente distinta, es otra dimensión, es una carretera completamente nueva que antes habría que hacer los estudios previos en pleno campo, etc. Admito que tendremos que hablar de ese tema, porque es posible que en algún momento se tenga que hacer una desviación para no obligar a todo el tráfico de la zona sur o sureste de Menorca a pasar por Maó para ir al aeropuerto, de manera que probablemente tendremos que hablar de este tema, pero es muy difícil decirles que sí, perdona. -

Desviación de Biniancolla a Punta Prima. Esto tampoco es de la Comunidad Autónoma, tampoco es su jurisdicción, es un camino municipal, incluso en algún caso puede ser particular. Cala Morera, ampliación de la carretera en primera fase; fíjese en lo que le estoy leyendo, de toda esto, iluminación de la

llegada a Ciutadella, està sí es competència de la Comunitat, però hay una quantitat enorme de elles, paseo marítim, noves fases de la fachada del Port; tampoco es de la Comunitat Autònoma. Es pràcticament impossible acceptar estas coses. Carretera de es Mercadal a es Migjorn, las accesos a es Migjorn també están previstos y programados, de manera que esto se farà, pero está tan poco precisada que es muy difícil aceptarlo.

También una rotonda y un cruce en la carretera general, en es Mercadal, para permitir los tráficos, etc. Está prevista, creo que hay un proyecto aprobado para hacer una rotonda en es Mercadal i canalizar perfectamente los cruces, porque hoy en día el cruce de es Mercadal hacia es Migjorn es peligroso. Quiero decir que hay toda una serie de estas cosas que seguramente se harán y que se harán en breve, algunas probablemente el año que viene, pero es extraordinariamente difícil aceptarlas porque en muchos casos ustedes no han sabido plasmar estas enmiendas y en otros se han ido a carreteras que, al no ser de la Comunitat, es imposible la actuación. El principio tiene un carácter completamente distinto. Gracias, Sra Presidenta.

EL SR PRESIDENT:

Gracias, Sr González i Ortea. Tiene la palabra, para réplica, el Sr Moragues.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Només mig minut, Sra Presidenta, per recordar al portaveu del PP-UM que la nostra argumentació ha estat relativa a la discriminació que pateix l'illa de Menorca quant a inversions. Resulta que fa dos anys l'illa de Menorca és la que rep, amb diferència, manco inversions per part de la Comunitat Autònoma i des de fa dos anys, el 1991 i el 1992, aquestes discriminacions es justifiquen per l'existència d'un pla d'inversions en millores d'infraestructura turística, la urgència i necessitat de les quals, com he dit abans, ningú no nega, però resulta que com nosaltres ja estam un poc cansats del triomfalisme del Govern, que només actua en segons quines coses, volíem posar damunt la taula i discutir la necessitat de millorar infraestructures que en aquest cas, com he dit, eren vials. Jo ja sé que açò no forma part d'un pla, açò són necessitats sentides en un indret o altre de l'illa de Menorca que en un moment determinats hauran de ser atacades per part dels responsables del Govern.

És en aquest sentit que posàvem el tema damunt la taula. Nosaltres entenem que si, en el cas de les infraestructures turístiques, som manco beneficiats per les inversions a l'illa de Menorca, podríem ser beneficiats per altres coses i que una d'aquestes possibilitats de beneficiar-nos seria que invertissin més en obres de caràcter d'infraestructura viària, sigui de qui sigui la competència, tant si és seva com de l'Administració municipal. Gràcies, Sr President.

(El Molt Honorable Sr President reprèn la direcció del debat).

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Moragues. Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Muy brevemente para decirle que tengo aquí un desglose de la Territorialización de inversiones en materia de carreteras y en este presupuesto le corresponden a Menorca 287 millones, es decir, sobre 2.370, por ejemplo, que corresponden a Mallorca y 2280 a Eivissa. Por consiguiente no hay realmente o no vemos que haya ... Yo le diré una cosa, Sr Moragues: Como usted sabe llevo muchos años profesionalmente en carreteras y creo que no es cierto lo que dice que en general se haya gastado menos dinero en Menorca, ni en los últimos años ni antes. Yo le diría, además, que en relación con el tráfico que tiene, en este momento Menorca tiene una red bastante mejor que la de Mallorca, bastante mejor. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 22.11, Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat ... Perdó, 2364 del PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Creim que el foment de la circulació en bicicleta és positiu i necessari, i que no és possible sense la creació de nous carrils. Ja n'hi ha a alguns llocs, molt comptats, de les Illes Balears - el cas de la platja d'Alcúdia, el cas de Formentera -, però pensam que això - s'hauria de contemplar en altres actuacions de noves carreteres on fos possible la creació de carrils per a bicicletes. Per això proposàvem aquesta esmena de 50 milions dedicats a la creació de carrils de bicicletes a noves carreteres. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Únicamente para decir que no vamos a dar apoyo a esta enmienda. Los carriles de bicicletas están o se prevén como parte importante en algunas nuevas carreteras, incluso la Ley de Carreteras recomienda que se haga así, pero no creemos adecuado poner una partida específica para este tipo de carriles. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam, idò, a l'Esmena 2811 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que s'havia agrupat en un bloc anterior del qual s'ha fet la defensa acumulada i queda pendent aquesta 2811.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Jo he esmentat la 2811 quan he fet l'agrupació, les he esmentat totes.

EL SR PRESIDENT:

Passam, idò, a les 2828 i 2827 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula la Diputada Sra Magaña i Alapont.

LA SRA MAGAÑA I ALAPONT:

Sí; gràcies, Sr President. Aquestes dues esmenes, que són tradicionals, però en plena vigència, constaten que si es presenten esmenes puntuals per part del Grup SOCIALISTA és perquè volem donar solucions concretes a problemes que existeixen i encara no han trobat solució.

En primer lloc, defensam la 2827, que fa referència a donar una solució al trànsit rodad de Santa Eulària. No té quantia, però si s'aprovàs serviria per tancar un compromís de cercar solució a un punt negre important a l'illa d'Eivissa. A més, és oportú, sobretot quan es parla als mitjans de comunicació de la possibilitat de fer bones carreteres o autovies, possibilitat, aquesta darrera, desmesurada per a una illa com Eivissa.

La segona esmena, la 2828, també és una esmena de compromís per donar solució a un altre important punt negre, en aquest cas d'Eivissa ciutat, que si es porta aquí és perquè entenem que la solució final - sens dubte la construcció d'un túnel per donar sortida al carrer de Ramon Muntaner, al barri de Figueretes, Eivissa - és cara i complicada i; per tant, no basta la sola preocupació de l'Ajuntament de Vila. Esper que li donin suport, perquè vostès, senyors del PP, es varen comprometre en la passada campanya electoral i varen fer promeses de donar una solució. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente, Por un lado, en cuanto a la salida de la calle de Ramón Muntaner a Eivissa ciudad es un problema que está estudiando el ayuntamiento de Eivissa, un problema claramente municipal, y no me aparto de que en su momento, una vez que el ayuntamiento haya decidida cual considera la solución más adecuada, pueda dirigirse y pedir ayuda a la Comunidad y concretamente a la Consellería de Ordenación del Territorio, pero de momento es un tema en estudio. Difícilmente ese estudio que, como digo, tiene carácter puramente municipal, debe abordarlo la Comunidad Autónoma.

En cuanto a la solución alternativa del tráfico rodado por Santa Eulària, es un tema que lleva años discutiéndose y, a nuestro juicio, también tiene un cariz enormemente municipal porque tiene que ser el ayuntamiento el que, a la vista de diversas alternativas, opte por aquellas que puedan afectar menos a sus planes de desarrollo urbano y lo que puedo asegurar es que en la Consellería se están estudiando estas alternativas y se ofrecen al Ayuntamiento de Santa Eulària. Por consiguiente, no vamos a dar apoyo a estas enmiendas. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2820, del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Hem començat parlant de carreteres. Totes les esmenes presentades i també la quantia del pressupost, com hem assenyalat a l'esmena a la totalitat, justifiquen que presentem aquesta esmena per demanar el Pla de carreteres. Simplement és açò que demanam, que es dugui a terme, perquè aquest pla ha de complir molts d'objectius, els criteris aprovats així ho assenyalen.

No farem una anàlisi àmplia de tots. Tenen els criteris aprovats, val la pena llegir-los i bàsicament quan assenyalen que el pla realitzarà l'anàlisi de les carreteres i, atenent les seves condicions de capacitat, seguretat, comoditat, nivell de servei, economia de transport, adaptació a l'entorn, formularà un diagnòstic de la situació. A partir d'aquí, de desenvolupar tota una sèrie d'objectius que ha d'aconseguir, creim que tots són necessaris, i són necessaris, repetim, per tal d'iniciar, de discutir qualsevol demanda, qualsevol necessitat d'intervenció.

Ho hem vist en la presentació d'esmenes. Fins ara són nombroses les demandes relacionades amb millora de seguretat, d'ampliacions, d'acondicionaments, etc., i vertaderament poden dir que els recursos són escassos - encara que, també com hem anat veient, no sempre s'han gastat tots - però cap de les dues coses implica que es pugui passar un dia més sense presentar-se aquest pla, sobretot quan la rendibilització dels nostres recursos - dels recursos que administra el Govern, que són els recursos de tots - ha de ser el màxim d'eficaç possible. Per açò, repetim, demanam, l'elaboració d'aquest Pla de carreteres. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Para pedirle a la Diputada Barceló que por favor retire la enmienda por una razón, porque el Plan de carreteras está contratado; está en ejecución, pero además está contratado, es innecesaria esta enmienda, está en marcha. Recientemente tuve ocasión de ver lo adelantados que están los trabajos y puedo garantizarles que lo están y en gran medida, por eso digo que parece innecesaria. Finalmente, felicitarla por esto de hablar de condiciones de capacidad, seguridad, comodidad, etc., las condiciones de la oferta de carreteras. Verdaderamente, créame que podremos entretenernos durante esta legislatura si empezamos a hablar en estos términos. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sra Barceló?

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Jo crec que val la pena mantenir l'esmena, més que res per recordar aquest compliment i perquè vertaderament esperam que ja es presenti. Per tant, no crec que hi hagi massa inconvenients per mantenir-la.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Passam al Programa 5132, conservació i explotació de la xarxa de carreteres, començant per l'Esmena 2366, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr President. Pensam que les carreteres tenen una importància extraordinària - és evident i ha sortit en el debat - en tot que significa ordenació territorial de qualsevol lloc del món, però les carreteres per si mateixes també són una cosa molt important, ho ha dit el Sr Conseller i en això estam d'acord, i per això pensam que fa falta dedicar un esforç significatiu en la seva neteja, el condicionament del seu entorn i el manteniment vegetal que hi ha entorn de les grans vies de circulació de les Illes. És lamentable l'estat d'abandonament en el qual es troben moltes carreteres, tant de la Comunitat Autònoma com del Consell Insular, a Mallorca i crec també a les altres illes.

Per tant, creim que són necessaris una intervenció més important, un major esment per part de la Conselleria, no tan sols per a l'augment de la seguretat vial - en alguns nivells arriba a ser realment preocupant la inseguretat provocada pel no manteniment correcte de les carreteres - sinó també per reduir els impactes ambientals, tant sigui en reconstrucció de marges com en suavització de l'impacte que lògicament provoca una carretera, però que amb una altra visió, amb una altra actuació es podria eliminar i integrar-les, si no plenament en molt major mesura, dins el conjunt de paisatge i, per tant, eliminar els seus efectes negatius. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente, para anunciar que vamos a aceptar esta enmienda del Sr Morro, y le voy a decir por qué, Sr Morro: Se gastan 50 millones en limpieza de carreteras y se gasta bastante más, se lo aseguro, pero la vamos a aceptar para que quede perfectamente claro de una vez por todas que nos gustaría que todo el mundo supiera la cantidad de dinero que gasta la Consellería de Obras Públicas en tratar de mantener limpias las carreteras y la lucha permanente contra la suciedad y la basura que las invade constantemente.

Lo que le pediría es un cambio en el subconcepto en el que se da de baja, es decir, que lo convierte en una enmienda de afectación, porque realmente es así y yo creo que quizá se debe a un error. El subconcepto en el que da de alta es en inversión nueva asociada a la función; parece más lógico que se dé de alta

en el propio subconcepto 61.100, de reposición de infraestructuras, que en definitiva es lo que corresponde al Centro de gasto de explotación y conservación, que es quien se ocupa de estos menesteres. Lo digo porque desde el punto administrativo es lo más correcto. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sr Morro, per a la transacció?

EL SR MORRO I MARCÈ:

Evidentment, nosaltres acceptam aquesta posició del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA. Nosaltres no dubtam que efectivament es duen a terme intervencions, malgrat que nosaltres voldríem que se'n fessin més i per això hi ha d'haver un increment de la dotació pressupostària. De totes maneres, agraïm la posició del Grup Parlamentari PP-UM i de la Conselleria quant a la transacció d'aquesta esmena. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Morro. Passam a l'Esmena 2365, també del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr Morro.

EL SR MORRO I MARCÈ:

El nostre grup parlamentari ja ha defensat anteriorment una esmena que implicava una major dotació pressupostària per a la creació de carrils per a bicicletes a carreteres de nova construcció i aquesta és el seu equivalent en carreteres ja construïdes, on creim que també es fa necessària la construcció de carrils per a bicicletes. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? No n'hi ha. Passam a l'Esmena 2833, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, precisant que la quantitat d'alta i baixa és de 1.050 milions de pessetes. Té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr Presidente. Aquest és un debat produït llargament en aquest Parlament. És la posició clàssica - normal, creim nosaltres - del Partit Socialista referent al necessari o imprescindible desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia. L'article 39 de l'Estatut, que no crec necessari recordar aquí, entre altres coses preveu que es puguin transferir als consells insulars les competències de carreteres i altres. Si una competència, si una actuació del Govern autònom està justificat que es transfereixi als consells insulars és l'actuació en carreteres; tant justificat que quasi quasi no fa falta donar raons. Quina és la màxima justificació d'aquesta transferència? Que son quatre espais físics diferents. Si la transferència als consells insulars no s'ha de fer en funció del territori on es desenvolupa la competència o l'acció del Govern, ja no sabem què s'ha de fer.

Ara bé, la veritat és que aquesta transferència té dos problemes. Un problema tècnic de planificació i d'equilibri, que és important. Fa un moment, el Sr González i Ortea deia que a

Menorca, en relació amb el volum de trànsit i a les capacitats, etc., tenen una xarxa de carreteres millor que a Eivissa i a Mallorca - nosaltres no ho sabem, el Sr González i Ortea ho deu saber, però els parlamentaris no ho saben ni ho sap ningú més, ho deuen saber el Sr González i Ortea i la Direcció General de carreteres o el MOPOT -, però atès que tampoc no hi deu haver massa diferències, tampoc no hi deu haver cap dificultat molt seriosa per poder-ho transferir, una - no una dificultat, sinó una precisió; lògicament s'haurien de crear uns serveis centrals de planificació que els tengués la Comunitat Autònoma això també ho tenim previst -, però la dificultat més grossa, la veritat, és que la transferència de carreteres suposaria una detracció importantíssima dels pressuposts de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i de la Comunitat Autònoma.

Una de les quantitats d'inversió més importants d'aquesta Comunitat Autònoma és per a carreteres. Transferir-les als consells insulars seria donar un poder econòmic important als consells insulars, seria donar una capacitat de gestió molt important als consells insulars i, òbviament, significaria que la Comunitat Autònoma perdés una part d'aquest poder econòmic, d'aquesta capacitat de gestió i, en definitiva, de poder polític. S'ha dit moltes vegades que quan es té el poder i en el nivell en què es té, els batles als ajuntaments, els consells a les seves seus i la Comunitat Autònoma en les seves, es tornen centralistes. Vostès ho eren abans; cada vegada més.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de Posicions? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr Vidal.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Quan es tracta de transferències als consells insulars, jo, que vertaderament no interveic molt en aquests debats, el tema em crida l'atenció i vull fixar la posició del nostre grup per dir que tot allò que sigui transferir competències en diferents matèries als consells insulars em pareix molt bé, però des d'aquesta postura que he dit abans, que no té res d'ambigua, i crec que des d'una perspectiva objectiva, he de dir al Grup SOCIALISTA que m'ha sorprès, almenys pel que jo conec a través de la premsa, que el Grup SOCIALISTA al Consell Insular d'Eivissa i Formentera ... No puc entrar en aquest tema. Jo crec, Sr President, en aquest respecte ...

EL SR PRESIDENT:

És un torn de fixació de posició, no per entrar en debat.

EL SR VIDAL I JOAN:

No, no vull entrar en debat, vull fixar la posició i justificar-la. Vull dir que estaria completament d'acord a donar suport a aquesta esmena del Partit Socialista, si no està en contraposició amb una petició del grup Socialista en el Consell Insular d'Eivissa, i no entraré en aquesta petició, perquè no vull allargar el debat, però vull dir que és completament al revés. Això és el que m'ha estranya i crec que ho havia de manifestar.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Vidal. Grup PP-UM; el Sr González té la paraula.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Yo me temo que tampoco voy a poder entrar en grandes debates porque la Presidencia está yo creo que muy en su papel, pero extremando el rigor en cuanto a la fijación de posiciones y, por consiguiente, sólo me cabe decir que nuestro grupo no va a apoyar esta enmienda y que el tema de la discusión de las carreteras - las transferencias de carreteras, etc., -, una vez concluido el plan que, como antes decía, creo que va a ser muy en breve, sin duda tendremos ocasión de discutirla in extenso en esta cámara. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat. Passam a les esmenes ... Sí, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Només per contestar al Sr Cosme Vidal, demanant-li una cosa: Que precisi quina és la proposta dels nostres consellers del Consell d'Eivissa que contradiu aquesta proposició nostra.

EL SR PRESIDENT:

No hi ha lloc.

EL SR VIDAL I JUAN:

Si m'autoritza ...

EL SR PRESIDENT:

Entenc que en aquest moment no hi ha lloc per introduir un debat sobre un tema del Consell Insular d'Eivissa. Don per debatut aquest tema i passam a les esmenes següents, que són les 2836, 2834 i 2835 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr Tur i Ferrer.

EL SR TUR I FERRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. Aquestes són tres esmenes d'afectació en les quals es demana la construcció de carrils de bicicletes a diverses carreteres de Formentera. Ateses les característiques de l'illa de Formentera, el lloc de la Comunitat on és més corrent l'ús de la bicicleta, creim que es fa necessari dotar aquesta illa de les infraestructures necessàries perquè no hi decaigui aquest ús i, en contraposició, s'hi arribin a utilitzar més comunment altres mitjans de locomoció més contaminants. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions? Grup PP-UM; té la paraula.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Me parece que no vamos a apoyar este grupo de enmiendas. Hay alguna, como ésta de la separación del carril de bicicletas, que ya se ha debatido otras veces en la Cámara y que está en estudio; hay otra petición de un carril de bicicletas en una carretera que no es de la Comunidad Autónoma, la de Sant Francesc al cap de Berberia, y después, el carril de bicicletas del kilómetro 12 al 19 en la subida de la Mola de Formentera, ya no se hizo en su día, cuando se llegó hasta el pie de la Mola, por razones obvias: Es una subida dura, un fuerte repecho, en el cual, además, el tráfico va mucho más despacio y lo consideramos innecesario.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2838 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr President. Aquesta esmena la retiram.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2839 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, inclosa dins el Programa 5141, ordenació del litoral. Té la paraula la Diputada Sra Bassa i Cubells.

LA SRA BASSA I CUBELLS:

Sí, Sr President. L'estat deplorable en el qual es troben les escasses zones verdes de Portocolom ens ha fet presentar aquesta esmena d'afectació. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions. No hi ha intervencions. Passam al Programa 5142, gestió d'instal·lacions portuàries. Per defensar l'Esmena 3029, del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats. La motivació d'aquesta esmena ja explica que és per incrementar la dotació a la inversió nova en instal·lacions portuàries de la Comunitat Autònoma. És una partida modesta, però dins l'equilibri que nosaltres creim que han de tenir les partides dins els diferents programes, creim que dotació que hi pugui haver al respecte i les necessitats que s'han d'atendre fan que millori o que es puguin atendre detraient-ho sempre i en això i sense ànim d'entrar en debat, no tenc més remei que dir que estam d'acord que les inversions immaterials són a tots els pressupostos, però que és evident que és d'on es pot detreure més, en casos com aquest, i on queda més justificada aquesta detracció. Per tant, crec que és una esmena perfectament assumible i, com sempre, té la paraula qui ho pot fer. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Fixació de posicions. Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sr Vidal, por pura cortesía parlamentaria, pero ya hemos discutido esto antes y usted mismo me da las razones para que le diga que no podemos apoyar esta enmienda. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a l'Esmena 2840, Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula la Diputada Sra Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr President. Als criteris generals per a l'elaboració del Pla director de ports esportius i instal·lacions nàutiques, aprovats el mes de febrer del 1989, al punt 9, dins el programa d'actuació, s'assenyalava que "el pla incorporarà un estudi de detalls de les possibilitats de condicionar cada un dels ports de la Comunitat Autònoma a usos nàutico-esportius i una programació de les obres i inversions a realitzar, respectant els usos pesquers i comercials existents".

Simplement demanam açò, perquè creim que és urgent, ateses les expectatives de creixement a alguns d'aquests ports i les escasses inversions que va realitzant la Comunitat Autònoma en aquesta matèria, repetim, comptar ja amb els suficients estudis de detalls sobre el millor condicionament dels ports competència de la Comunitat Autònoma amb la finalitat clara i lògica de rendibilitzar les inversions i, sobretot, clarificar d'una vegada què feim de cadascun.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Diputada. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Para reiterar a la Sra Barceló, igual que con el Plan de carreteras, que esta contratado esto. No sé si usted me va a contestar lo mismo que con carreteras, que de todas maneras mantiene la enmienda. Bueno, manténgala, pero realmente está concertado, es un poco absurdo mantener este tipo de enmiendas. Si ya está concertado, no procede votar sobre si hay que dotarlo con más dinero o menos, está previsto dotarlo con el dinero que se ha contratado pública y notoriamente, por supuesto, tanto esto como el plan de carreteras. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sr Barceló, manté o retira l'esmena?

<p>LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:</p> <p>Mantenc l'esmena. Si de fet s'ha contractat, supòs que no hi ha cap problema si es manté, no?</p>	<p>Queda rebutjada.</p> <p>Esmena 3028, Grup Parlamentari MIXT.</p>
<p>EL SR PRESIDENT:</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>Gràcies, Sra Diputada. Conclòs el debat de les esmenes de la Secció 17, passarem a la seva votació.</p>	<p>Vots en contra?</p>
<p>Esmenes 2352, Grup Parlamentari PSM-EEM; 2778, Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la totalitat de la secció.</p>	<p>Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.</p>
<p>Vots a favor?</p>	<p>Esmena 2361, PSM-EEM.</p>
<p>Vots en contra?</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>Abstencions?</p>	<p>Vots en contra?</p>
<p>El resultat ha estat: 25 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions; queden rebutjades les esmenes.</p>	<p>Abstencions?</p>
<p>Esmena 2354, PSM-EEM.</p>	<p>Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.</p>
<p>Vots a favor?</p>	<p>Esmenes 2362, 2358, 2363, 2355, 2356, 2357 i 2359 del Grup PSM-EEM.</p>
<p>Vots en contra?</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>Abstencions, no n'hi ha; 27 a favor, 30 en contra. Queda rebutjada l'esmena.</p>	<p>Vots en contra?</p>
<p>Esmena 2353, PSM-EEM.</p>	<p>Abstencions?</p>
<p>Vots a favor?</p>	<p>25 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions; queden rebutjades.</p>
<p>Vots en contra?</p>	<p>Esmena 2360, PSM-EEM.</p>
<p>Abstencions?</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>A favor, 25; en contra, 30; abstencions, 2. Queda rebutjada l'esmena.</p>	<p>Queda aprovada per unanimitat.</p>
<p>L'Esmena 2794 del Grup SOCIALISTA s'ha retirat.</p>	<p>Esmenes 2798, 2842 i 2800, Grup Parlamentari SOCIALISTA.</p>
<p>Esmena 3027, Grup Parlamentari MIXT.</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>Vots a favor?</p>	<p>Vots en contra?</p>
<p>Vots en contra?</p>	<p>Abstencions, no n'hi ha. Queden rebutjades per 27 vots a favor i 30 en contra.</p>
<p>Abstencions?</p>	<p>Esmenes 2777, 2810, 2802, 2814, 2806, 280S, 2817, 2816, 2813, 2807, 2818, 2809, 2804, 2829, 2830, 2831 i 2832 del Grup Parlamentari SOCIALISTA</p>
<p>Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.</p>	<p>Vots a favor?</p>
<p>Esmenes 2795, 2797 i 2796 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.</p>	<p>Vots en contra?</p>
<p>Vots a favor?</p>	<p>Abstencions?</p>
<p>Vots en contra?</p>	<p>Queden rebutjades per 20 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.</p>
<p>Abstencions, no n'hi ha; 27 vots a favor, 30 en contra.</p>	

Esmenes 2789, 2790, 2793; 2781, 2779, 2780, 2791, 2792, 2801, 2821, 282S, 2822, 2823, 2824 i 2826 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 20 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2364, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.

Esmenes 2808, 2819, 2815 ... Sí, Sr Gonzalez i Ortea.

EL SR GONZÀLEZ I ORTEA:

Sr Presidente, era para pedir que se votara separadamente la 2808 del resto.

EL SR PRESIDENT:

Esmena 2808, Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Esmenes 2815, 2819, 2811, 2812 i 2803 del Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 20 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2465, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 20 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.

Esmenes 2828 i 2827 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 22 vots a favor, 30 en contra, 5 abstencions.

Esmena 2820, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 25 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions.

Transacció que substitueix l'Esmena 2366 del Grup Parlamentari PSM-EEM, que té alta de 50 milions a la Secció 17, Subprograma 513.200, Centre de cost 17.200, Subconcepte 611.30, i baixa a la Secció 17, Subprograma S13.200, Centre de cost 17.200, Subconcepte 611.00.

Vots a favor de la transacció?

Queda aprovada per unanimitat.

Esmena 2365, PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.

Esmena 2823, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.

Esmenes 2836, 2834 i 2835 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 25 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions.

Esmena 2837, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.

S'ha retirat l'esmena 2838. Esmena 2839, Grup Parlamentari SOCIALISTA

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 20 vots a favor, 30 en contra, 7 abstencions.

Esmena 3029 del Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada per 27 vots a favor i 30 en contra.

Esmena 2840, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 25 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.

Passam a la Secció 18, Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, començant per l'Esmena 2843 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la totalitat de la secció. Té la paraula el Diputat Sr Pons i Pons.

(Pausa)

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat)

EL SR PONS I PONS:

Sra Presidenta. Sres i Srs Diputats.

Seguint fins i tot les instruccions del President de la Comunitat Autònoma, aquest Diputat, que ahir va ser qualificat de marginal, es fa càrrec - i ho fa amb molt de gust - de l'àrea on també es situen els marginats encara que no hi tinguin, com demostraré després, la consideració que realment haurien de tenir perquè el mite que vivim en una societat pròspera es contraresta amb una presència molt important de sectors desfavorits.

A nivell pressupostari, afortunadament la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social no és cap element secundari dins els pressuposts de la Comunitat Autònoma per al 1992. 6.912 milions de pessetes - és a dir, aproximadament un 17,36% del

total pressupostari - signifiquen un esforç econòmic important dels recursos dels quals disposa la Comunitat Autònoma. A més a més, és una Conselleria que té un gran impacte si actua bé, si no actua, si actua malament; una gran rellevància a nivell social. El tema de la salut ha obsessionat sempre, des dels temps més antics, a la humanitat. És evident que quan hi va la supervivència de les persones, la qualitat de vida; quan es produeixen situacions de marginació, quan es produeixen situacions conflictives com pugui ser, per exemple, per l'ús de substàncies tòxiques, hi ha tota una sèrie de mecanismes socials que es posen inevitablement en marxa.

Sempre ha estat així. La figura del metge - no ho he de descobrir al Sr Conseller, és un bon professional - ha tengut sempre un gran paper de rellevància social, fins i tot ha tengut efectes màgics i li diré una cosa que entendreà perfectament: Si repassam aquest patrimoni de l'Església que hem defensat tantes vegades aquí, vostè veurà com hi ha moltíssims de sants - sant Roc, sant Cosme, sant Damià, santa Llúcia - associats sempre de determinades malalties que les societats antigues consideraven que no podien solventar les mans humanes i cercaven l'ajuda divina. No trobarà, Sr Conseller, cap sant dedicat a matèries culturals. Això vol dir que tractam d'una Conselleria que té un impacte social, un impacte fins i tot mític, de gran transcendència. Vostè n'és perfectament conscient perquè, com he dit, el consider un excel·lent professional.

Aquesta Conselleria presenta un increment important. Ara bé, voldria introduir la primera matisació important: Fa la Comunitat Autònoma de les Illes Balears un esforç amb recursos propis destinats a aquesta Conselleria? Matisem. Assistència hospitalària: Passa de 788 milions a 1.330 milions, però recordem que d'aquests 1.330 milions de pessetes n'hi ha 1.020, quasi un 77%, dedicats al tema de personal. Per tant, una afirmació que trobam a la Memòria de la Conselleria referent a personal, que no hi ha hagut un creixement, realment no concorda amb la realitat.

Un altre element important: Hi ha moltíssims de fons d'aquesta Conselleria que tenen una procedència externa. Aquest Estat central no és un Estat que ens discrimini, almenys a nivells econòmics. Les pensions no contributives tenen un origen fora d'aquesta Comunitat Autònoma i hi ha el fons de l'antic FAS, que també representa una quantitat substancial que inclou una part molt important d'aquesta Conselleria, però, a nivell de justificar que plantejam una esmena a la totalitat que crec que té uns fonaments bastant sòlids, jo voldria introduir tota una sèrie d'elements de reflexió perquè, talment com ha passat en Cultura, Educació i Esports, crec que la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social no impulsa realment la construcció d'una Comunitat Autònoma integrada, definida, on els ajuntaments, els consells insulars, la Comunitat Autònoma i també l'Estat juguin el paper que correspon a cadascun d'acord amb les previsions constitucionals i estatutàries.

La Comunitat Autònoma té competències exclusives molt importants: Article 10.12, assistència i beneficència social, sanitat i higiene; article 10.11, tercera edat; article 12.5, serveis de seguretat social i gestió del règim econòmics d'aquests; article 12.6, defensa del consumidor; competències desenvolupament legislatiu, una molt important, article 11.7, coordinació hospitalària, la de la Seguretat Social inclosa, però, Sr Conseller - i aquí ve una discrepància que jo crec molt

important, en prengui nota -, els consells insulars d'aquesta Comunitat Autònoma encara esperen una transferència real i efectiva amb funcions executives i de gestió, d'acord amb l'article 39.

El tema d'aquesta reivindicació que tenim en relació amb l'Estat, que jo crec que té aspectes positius, perquè el sistema autonòmic de l'Estat espanyol, és una frontera oberta que només pot créixer en un sentit, només pot créixer en relació amb l'increment competencial progressiu de les comunitats autònomes, però per davall el sostre de les comunitats autònomes - i de manera particular la Comunitat Autònoma de les Illes Balears - hi ha unes previsions estatutàries importantíssimes que intenten donar carta de naturalesa institucional al fet que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és, de fet, tres territoris i un altre en una situació especial per al qual també es fa una previsió, em referesc a l'illa de Formentera.

Els consells insulars, d'acord amb l'article 39, podran tenir funcions. Si diu podran tenir, és que l'Estatut planteja que les tinguin si hi ha una voluntat política perquè això sigui així, i el Grup Parlamentari SOCIALISTA entén que aquesta voluntat política hauria d'informar l'actuació de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social. Què diu l'article 39.18? Competències en matèria de sanitat i higiene per als consells insulars, funcions executives i de gestió. Article 39.26, coordinació hospitalària, la de la Seguretat Social inclosa, i en definitiva l'article 39.7, que fa pràcticament una agranada quasi general i diu que els consells insulars podran tenir funcions executives i de gestió en matèria d'assistència social i serveis socials, promoció social de la infantesa, de la dona, de la família, de la tercera edat, dels minusvàlids físics, psíquics i sensorials, entitats benèfiques i assistencials, és a dir, té una previsió de competències importantíssimes al nivell que he dit reiteradament de funció executiva i de gestió en relació amb la Comunitat Autònoma, sense oblidar l'illa de Formentera, que d'acord amb la disposició addicional cinquena podrà tenir - hem de cercar la fórmula - funcions semblants a les que l'article 39 planteja per als consells insulars, en el cas de Formentera a través del seu ajuntament. Després hi hauria el tema dels ajuntaments que, d'acord amb la Llei de règim local, la Llei general de Sanitat, etc., també tenen competències importants en aquesta matèria.

Repassant el que he dit - si de cas després hi haurà una rèplica i el debat continuarà - la veritat és que creim que a nivell de consells insulars, la Comunitat Autònoma no té la mà vertaderament oberta. Participen els determinats organismes, però creim que ho fan en una situació molt minvada i que les previsions estatutàries no s'acompleixen plenament, i en relació amb aquesta Conselleria també creim que hi ha un element - quan hem preparat aquesta esmena a la totalitat, ho hem documentat - que és una mica preocupant. Ens referim a allò que realment hauria d'haver informat la Conselleria des de l'any 1983, que seria una línia de continuïtat i que, quan repassam els discursos d'investidura del Sr Gabriel Cañellas, ens trobam que no ha estat exactament així.

Dia 7 de juny del 1983, quan va fer el primer discurs d'investidura, el Sr Cañellas es va situar en una perspectiva d'una política sanitària integrada, on es parlava que aquesta política sanitària era inabordable sense tenir en compte la

política sanitària del govern de la nació i la reforma sanitària prevista pels diversos governs; posava l'accent en els aspectes preventius, insistia que qualsevol política sanitària que no s'integri dins la política sanitària general promoguda per l'Estat és una política sanitària inútil i generadora de duplicitats antieconòmiques, i això realment era una proposta - almenys a nivell global, entenem - integradora i no de conflictes. Després veurem si hi ha algunes actuacions de la Conselleria previstes en aquest pressupost que realment s'integren o van en un sentit diferent.

Quan va fer el discurs d'investidura de l'any 1987, dia 15 de juliol, el Sr Cañellas va dir: "Hem de lamentar que els consells insulars no hagin pogut aconseguir encara el grau de desenvolupament desitjable en aquest tipus d'institucions d'àmbit balear". Precisament això és el que nosaltres continuam lamentant. Quan dia 15 de juliol del 1987, el Sr Cañellas va fer aquesta afirmació i va dir "aquest principi d'autonomia que concep els consells insulars com a possibles responsables i executors d'una amplíssim nombre de matèries", va tenir, en aquell moment, l'excusa que "fins que no aprovem aquesta llei - es referia a la Llei de Consells Insulars -, que és, per a les Illes, allò que l'Estatut és per a la Comunitat", tenia una justificació. Va arribar la Llei de Consells Insulars, però les transferències reals i efectives amb tota l'amplitud que preveu l'article 39 en matèries de Sanitat i Seguretat Social, en l'àmbit d'aquesta Conselleria encara són una assignatura absolutament pendent, almenys en molts d'elements.

Quant a programa de Sanitat i Seguretat Social, el 1987 hi va haver un programa realment bastant detallat, es va parlar de fixar prioritats, es va parlar - això li ho he d'agrair, Sr Conseller, perquè crec que la seva mà era darrera el discurs del Sr Cañellas - que no s'oblidàs la realització d'una política social dirigida expressament als sectors més dèbils. Hi ha una matisació que, repassant el discurs, ens ha paregut preocupant, que era que "les nostres accions - deia el Sr Cañellas; crec que en aquest cas amb el seu consell - no poden estar inspirades en una concepció, avui en revisió, d'un estat de benestar providencialista que tot ho protegeix i tot ho ordena". També matisava i deia: "però tampoc de cap manera no volem ni podem actuar al dictat d'una concepció d'un Estat egoista que no fa tot allò possible", molt bé, i va exposar una programa que, en línies generals - em referesc al programa que en matèria de Sanitat i Seguretat Social figura en el discurs d'investidura del 1987 - no hi podríem estar en contra.

No obstant això, va passar temps, varen passar quatre anys i allò que era una majoria parlamentària no diré precària, perquè ni el 1983, ni el 1987 ni ara nosaltres no hem dubtat mai que aquest govern té unes sòlides arrels socials, que és un govern conservador en un terra conservadora i que el fet sorprenent és que aquesta majoria absoluta no es produís el 1983 i no ara, però que una vegada que aquest Govern va ser sustentat per una sola força política amb majoria absoluta tot aquest programa va quedar absolutament marginat en el discurs d'investidura de l'any 1991, on el Sr President el va reduir d'una manera dràstica. S'havia acabat l'hora de fer les concessions a altres forces polítiques i ja es podia manifestar amb tota tranquil·litat en aquestes matèries.

Què va passar? Què li vàrem sentir a dir dia 27 de juny del 1991 al Sr Cañellas? Una acusació bastant insostenible en

relació amb el Govern socialista, el Govern de la nació, "el gran error legislatiu de despenalitzar el consum privat de droga". Home! Això s'hauria d'haver dit en el moment oportú. Quan es va despenalitzar havien d'haver sortit les forces conservadores a plantejar que no s'havia de despenalitzar, que el consum privat de drogues era negatiu, etc., etc. No ho varen fer, però ara resulta que el problema de la droga és un govern socialista que, amb l'assentiment de tots els grups polítics d'aquell moment, va despenalitzar el consum privat, i també resulta que el problema per resoldre el problema de la droga és que no tenim policia autonòmica. Francament, creim que aquestes simplificacions són bastant impresentables.

Tot aquell gran programa que havia exposat el 1987 es va esborrar, ja no el vàrem sentir pus i, això sí, hi havia uns consells insulars que convenia mantenir tranquils, i va proposar una sèrie de solucions diferents. "Som partidaris - deia que el Consell Insular de Mallorca assumeixi les actuacions en matèria d'acció social i, al mateix temps, que els centres sanitaris que ara depenen de l'òrgan insular passin al Govern Balear a través dels seus serveis de salut". Home! A quin Estatut d'Autonomia és, això? Què passa? La part sanitària cap aquí, la part d'assistència cap allà. Jo llegesc l'Estatut i, francament, d'acord amb la relació de competències que he llegit, entenc que aquesta simplificació, perdoni, Sr Conseller!

El President, en aquell moment candidat, no parlava del consells insulars, parlava d'un consell insular. Què passa? Que volem fabricar tres o quatre sistemes diferents per a les illes? Quin és el sistema per a Formentera? Què han d'assumir, les competències d'acció social i la part sanitària o també hi haurà una solució a la formenterenga? Ho hem dit sempre, en això no hi ha hagut canvis: Creim que hi ha d'haver un sistema general, que els tres consells insulars han de ser tractats igual. Això sí, lògicament tendran dotacions econòmiques diferents, però creim que la introducció d'una espècie d'escala insular diferent, és realment molt difícil de sostenir. Fins i tot deia: "Amb aquest esquema podrem consolidar el nostre model estatutari -ara ja tenen un model estatutari - adaptat com pertoca a la realitat física i sociològica de l'arxipèlag". Home! La realitat física d'un arxipèlag són les illes, territoris diferents, però que això s'hagi de traduir en una espècie de gradació competencial és molt difícil de sostenir.

Realment va fer un diagnòstic que no s'ha acomplit, quan parlava que "la situació d'ocupació de les illes, que no és comparable amb la situació de la resta de l'Estat, l'altra especialment dolenta", és a dir, que creim que els fets no han avalat aquest triomfalisme exposat en els discursos d'investidura, sobretot en el darrer. Quina seria, per tant, la nostra crítica de fons a la Conselleria? Creim que no hi ha una construcció del sistema autonòmic d'acord amb les previsions estatutàries ni amb les previsions en relació amb els consells insulars. Creim que la Conselleria no ha de practicar una política de guardar la clau de totes les decisions, que ha de reconèixer que hi ha tres centres de decisió més que s'han de moure dins un marc legislatiu i reglamentari impulsat des de la Conselleria però que evidentment cada consell insular - i això precisament no te cap sentit partidista, perquè ara vostès governen a les tres institucions insulars i a la Comunitat Autònoma - ha de tenir les competències que pot tenir d'acord amb l'article 39.

No parlem de tres comunitats autònomes, parlem d'una Comunitat Autònoma que a nivell legislatiu i reglamentari és en mans d'aquest Parlament i del Govern i, a nivell de funció executiva i de gestió, dins el que preveu l'Estatut, hi ha d'haver els consells insulars en joc. Per tant, creim que aquest seria un element absolutament fonamental que no hem trobat reflectit dins el pressupost; que el pressupost és clarament continuista en aquesta línia i, si de cas - veig encès el llum vermell; ara acab, Sra Presidenta - a la rèplica li podré matisar això amb dades concretes. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Pons. Té la paraula el Conseller de Sanitat i Seguretat Social. Queda oberta la qüestió incidental.

EL SR CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sra Presidenta.

Sr Diputat, li vull expressar la meua admiració, perquè és un home molt polifacètic capaç d'envestir l'agricultura, la cultura i la sanitat, i també, diria jo, polisèmic en política o en les seves conviccions polítiques.

Jo no i he de qualificar aquesta esmena a la totalitat com aquelles que vostè deia que anaven en broma o si realment és una esmena seriosa, ja que vostè mateix va definir les actuacions d'aquest Parlament com unes coses que van en broma i altres seriosament. Vostè va demanar l'esmena a la totalitat per una raó que diu la motivació - va dir a la Mesa del Parlament - i és que els nostres pressuposts no s'adapten a les necessitats de la seva àrea competencial ni responen a les aspiracions de la societat illenca.

Això era una hipòtesi de treball, al meu entendre, i vostè ho ha convertit en axiona, perquè jo crec que no ha demostrat en absolut cap dels dos considerants que du aquesta esmena: Sobre que no s'adapten a les necessitats de la seva àrea competencial, vostè ha parlat de la Llei de Consells Insulars, jo no estic dins la Comissió de transferències, i quant a les aspiracions de la societat illenca, vostè ha dit repetides vegades que hem tret una majoria absoluta, cosa que vol dir que la societat illenca deu estar d'acord amb els nostres pressuposts. És distint que el seu grup no hi estigui, cosa que pareix bé i raonable.

Li don les gràcies pel que m'ha dit d'excel·lent professional, i després ha passat a descriure molt sumàriament coses que són dins els nostres pressuposts. Ha dit que la nostra Conselleria té un impacte social, evidentment el té, però després ha dit que a l'hospital no era ver que haguéssim crescut en Capítol I. Evidentment, si posam en marxa un segon centre creixerem en Capítol I, però això ho hem de matisar. A l'Hospital Joan March hem aconseguit un hospital d'uns 200 llits amb un índex personal llit d'1,3. No sé vostè si sap que a Son Dureta, per exemple, aquest índex és de 3,80 per llit. Naturalment que un tipus d'hospital no és comparable amb l'altre, però ho és amb qualsevol hospital privat, podríem comparar consell insular-hospital general, hospital de nivell 2, amb 1 i mig per llit, enfront del 3,80 per llit.

Naturalment que allò és un hospital de nivell 3, un hospital que ha de tenir més personal i que, a més a més, té docents, però als hospitals europeus, quan tenen docència i a més a més aquesta docència és universitària, és a dir, un hospital clínic, només pugem els conceptes pressupostaris en un 20% respecte d'un hospital que no té ni docència ni universitat. Aquí l'augment deu ser de no sé quin tant per cent, eh?; dins Europa, qualsevol hospital de la categoria de Son Dureta, per exemple, es troba a un màxim de 2 persones per llit.

Després també ha parlat de la procedència externa de pensions no contributives i del FAS; per això, possiblement li he dit polisèmic quant al seu caràcter polític, al·ludint les distintes lectures que vostè pot fer de les seves conviccions polítiques, perquè ara resulta que diu que a Madrid ens donen aquests doblers. No; ens tornen una mínima part dels que se'n duen d'aquí, Sr. Damià Pons, i això és evidentíssim. A nosaltres no ens fan caritat a Madrid, això ho hem de tenir en compte. Tots els doblers d'aquí vénen d'Hisenda i del fisc, natural que hi vénen, però nosaltres n'hem pagat molts d'aquests doblers i no crec que ens els tornin tots.

Després ha fet tot un capítol, que ha ocupat la major part de la seva dissertació, sobre consells insulars, transferències als consells insulars i, sobretot, una cosa que jo diria o almenys m'ho ha demostrat - que té un concepte jurídic equivocac. Vostè ha llegit una llei, els estatuts, però - n'ha de llegir d'altres. La Llei de Sanitat, que és posterior a aquests estatuts i que és norma bàsica de l'Estat - norma bàsica - també diu altres coses respecte d'aquestes competències, i són d'obligat compliment a pesar dels estatuts. L'article 50 de la Llei de Sanitat - feta pel seu partit, per altre costat - diu que "*en cada Comunidad Autónoma se constituirá un servicio de salud integrado por todos los centros, servicios y establecimientos de la propia comunidad, diputaciones, ayuntamientos y cualesquiera otras administraciones territoriales intracomunitarias, que estará gestionado, como se establece en los artículos siguientes, bajo la responsabilidad de la respectiva Comunidad Autónoma*".

Fins i tot al País Basc, Sr. Pons, model que més o manco es pot comparar amb nosaltres - o que aquestes eren les aspiracions de certs consells insulars - la Sanitat no és en mans de les diputacions, sinó de la Comunitat Autònoma, i aquesta norma bàsica és d'obligat compliment. Si no, no sé a què vendria dur aquí un projecte de llei d'un servei de salut que pràcticament vostès havien votat a favor i que, a més a més, havia aprovat el Consell Interterritorial, Òrgan màxim de la Sanitat espanyola, presidit pel Ministre de Sanitat, el nou, i per tots els consellers de totes les comunitats Autònomes. Jo crec que aquí s'ha equivocac. La seva percepció o perspectiva jurídica no ha estat prou àmplia; no es pot parlar de juristes només havent llegit una llei, com tampoc no es pot parlar de medicina havent llegit només un síndrome.

Després s'ha referit als discursos del President, jo crec que aquí s'hauria de referir als meus, no als del President. Des del 1983 em diu que el President va dir que ens havíem d'integrar dins una política nacional, i evidentment ens hi hem integrat, és claríssim el pla d'ordenació sanitària que varem dur a aquest Parlament i recordi que es va aprovar sense cap vot en contra, és una integració plena dins la política nacional de sanitat, el mateix que la realització de tots els centres sanitaris i centres de salut, el mateix que el Projecte de Llei del Servei Balear de

Salut, tot això és una integració plena dins el sistema nacional de salut que, a més a més d'això ha estat alabat per qualque ministre del seu partit, diria jo, no fa molta estona, a més a més, públicament.

Després ens diu sobretot de la política social cap als sectors més dèbils, de què també va parlar el President, i ens diu que no tenim cura dels marginats; només en una campanya que nosaltres varem fer no fa un any, o fa més o manco un any, varem captar vuit-cents i busques candidats més a la gran nòmina, allò que és diu la gran nòmina, és a dir, gent que no cobrava res i que no tenia res, i que almenys els varem ajudar a sortir de la marginació, en certa manera donant-los aquestes 26.000 pessetes mensuals; això, indubtablement, disminueix les bosses de pobresa, i això és una actitud.

Quant al Pla de la Marginació Social, integrat també dins plans nacionals, també crec que als Pressuposts hi dedicam bastants doblers, econòmicament bastants doblers.

Quant a allò de la droga, aquest polifacetisme que dèiem abans, em pareix que de vegades falla i fa aigua perquè, naturalment és impossible que una persona pugui assumir i inhibir-se de tots els problemes que un govern, una sèrie de consellers, ha de tenir, per saber-los una mica i no saber-los del tot, i vostè els vol saber i abraçar tots. En la droga nosaltres no deim en absolut que la culpa és que no tenim policia autonòmica, això és una frase treta d'un context, vostè ha de comprendre que nosaltres som la comunitat autònoma, de tot el nostre país espanyol, que dedicam més doblers per càpita a la lluita contra la droga, política alabada també per ministres del seu partit i reconeguda a nivell nacional. Hi dedicam, només als pressuposts d'aquest any 1992, per la nostra part 222 milions de pessetes, més, esperem, que el Pla Nacional contra la Droga, del qual formam part, també ens n'aporti una sèrie més, que seran molt menys, naturalment, dels 220 milions que hi dedicam només el 1992; és a dir, no tregui frases de context, jo comprenc que, per ventura, amb tantes conselleries s'ha embullat un poc, jo m'embullaria.

Quant a l'altra premissa que ha posat a les seves motivacions per posar una esmena a la totalitat ja no n'hem parlat, és a dir, això no és el que vol la societat illenca; ho demostrí, és a dir, jo crec que o no ho ha sabut demostrar o la Mesa del Parlament li va donar una cosa com a un axioma, quan realment era una hipòtesi o, per ventura, sí que és d'aquestes coses que són de broma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, tots els executius al Parlament tenen uns determinats avantatges, almanco amb el cronòmetre, a vostè no se li encén el llum vermell i pot exposar més llargament que els diputats de l'oposició els seus elements en relació amb els Pressuposts del 1992. Per tant, hi ha hagut alguns elements, que, per raons cronomètriques, han hagut de quedar per a la rèplica, però jo les traure després de puntualitzar la rèplica o la contesta que vostè m'ha fet.

Jo crec que les bromes es fan al seu moment i crec que quan hem entrat en la qüestió la seriositat i el plantejament de fons no han estat rebatuts, i això crec que realment és molt interessant. El tema dels consells insulars no està resolt, jo li he dit, i crec que li he dit quatre o cinc vegades, que és ben clar que a aquesta comunitat autònoma tal com es planteja, d'una manera no clara, perquè el tema dels consells insulars va esser un tema difícilíssim i és un dels temes pels quals aquest diputat, al marge que coincideixi amb el Grup Parlamentari SOCIALISTA en aquest tema, en el moment de discutir una reforma de l'Estatut, o posat un estatut damunt la taula, i que es qüestiona tot, creim que sempre ha tengut una gran prevenció perquè realment és un tema molt difícil i molt explosiu; però creim que aquesta situació en relació amb els consells insulars s'ha de resoldre d'acord amb la lletra i l'esperit de l'Estatut fins allà on sigui legalment possible, constitucionalment i estatutàriament, les funcions executives i de gestió de totes les competències de l'àrea que els afecti, en tot allò que sigui possible que exerceixin la funció executiva i la gestió els consells insulars han d'estar en mans dels consells insulars.

Ja li he dit que l'aspecte legislatiu és aquest Parlament i l'aspecte general de coordinació, de reglamentació correspon inevitablement a la seva conselleria, i això és la Comunitat Autònoma que vol i que marca l'Estatut, i això és, precisament, la Comunitat Autònoma que analitza la seva actuació des del 1983 fins el 1991 i que es projecta damunt 1992, no ho veim en absolut clar; això crec que és bastant senzill.

Els consells insulars podrien tenir molta més actuació en aquestes matèries de la que tenen; però, què passa? Que una cosa és parlar dels famosos pilars fonamentals del Sr. Huguet i l'altra és quan es té un poder, fins i tot quan es té un poder coincident amb la mateixa força política a les altres illes; perquè hi ha una cosa ben clara, Sr. Conseller, una cosa és tenir el poder en aquest Parlament i l'altra és que encara que s'estigui dins el mateix partit o força política o coalició política, se sap perfectament que cedir poder als consells insulars sempre implica, encara que sigui dins el mateix partit, una minva del mateix poder que es té aquí, al Govern, i això és allò que no es vol fer, per què? Perquè vostès pensen perfectament que un dia tenen moltes més possibilitats de perdre un consell insular que perdre la Comunitat Autònoma.

Amb aquest conjuntalisme, qui dies passa, anys empeny, trampegen, fan declaracions, ara resulta que donarem l'autogovern a Menorca i a Eivissa, el Consell de Mallorca ens ha de donar això i nosaltres li donarem això altre, etc., i clar, aquesta és la realitat, això és la realitat de fons, vostè em dirà és que hi ha una llei de sanitat, escolti, la llei de sanitat no davalla a aquestes minúcies, ni prohibeix ni deixa de prohibir, és una llei marc que després desenvolupam legislativament aquí a l'hora d'executar-la a nivell de distribució de competències, això és una cosa clara.

Per favor, no ens planteji la solució del País Basc, si el País Basc és una realitat històrica absolutament diferent, si el País Basc deriva, fins i tot, en el seu aspecte de finançament, d'un pacte, és un pacte amb la monarquia, el mateix cas que Navarra, és un pacte, en el moment que hi havia unes guerres carlines, hi havia una rebel·lió popular molt complexa, no només era reaccionària, tenia uns aspectes històrics molt interessants, que no és l'hora de debatre, però que les diputacions basques tenen

una situació completament diferent dels nostres consells és irremediable, si va esser un dels motius de la desintegració del Partit Nacionalista Basc, per què va caure el Sr. Garaicoechea i va fundar Eusko Alkartasuna? Hi havia el tema de les diputacions per mig, això, Sr. Conseller, vostè ho sap i si no ho sabia no em tregui l'exemple.

Li diré més, perquè crec que les paraules han de concòrdar amb els fets, no ens pot posar a la pàgina 451 d'aquests Pressuposts "el criteri tengut en compte per a la confecció del present Projecte de Pressuposts ha estat el de màxima austeritat"; l'austeritat és bona amb les coses sobreres, fora bajanades d'entrenar-se per a les transferències, el Sr. Rotger; fora models educatius que són innecessaris, no volem tirar 160 milions, fora xarangues publicitàries, però, d'aquest pressupost, el Govern és solidari, no són conselleries diferents, no em pot dir que el seu discurs és el que ha d'esser esmentat i no el del Sr. President, perquè, en tot cas, els seus discursos haurien de derivar del Sr. President, i no poden en absolut divergir.

L'austeritat, per tant, en aquestes matèries, és negativa, si alguna cosa li haguéssim de criticar seria per no haver obligat, lluitat, dins el mateix Govern, perquè coses totalment sobreres com les que denunciàvem i denunciem en matèria de cultura, educació i esports, passassin a àrees que vostè té; jo no he dit que vostès s'oblidin dels marginats, molt alerta, el que jo he plantejat és que dins els discursos del President, la idea triomfalista de la societat, la idea de "vota prosperitat", tot va bé, això és insostenible, qui és que viu bé? És molt clar, determinats sectors de la societat viuen molt bé, però hi ha sectors importants, marginats, que s'han d'integrar en aquest discurs, hem de reconèixer que som una societat rica globalment però amb unes desigualtats brutals, i hi ha drogadictes miserables i hi ha drogadictes fills de les bones famílies, clar, però n'hi ha de totes les castes, i hi ha d'haver una atenció important.

Li vull dir una cosa, en relació amb la tercer edat, hi ha unes actuacions que jo crec que tenen un doble caire que li vull exposar. La tercera edat, ja ho vaig dir, viu en aquest moment relativament satisfeta, és un sector que no planteja grans conflictes, se sent bé, hi ha un gran esforç en pensions, s'ha lluitat des del govern socialista perquè les pensions s'aproximin al salari mínim; hi ha tot un sistema assistencial de la tercera edat, tant en els aspectes sanitaris com en els aspectes de lleure etc., on vostès participen, i els he de dir una cosa, el balanç, globalment, és positiu, però té uns aspectes que hauríem de corregir perquè són importants, hauríem d'establir uns criteris objectius en relació amb els ajuntaments, en relació amb la població major que tenen i regular, d'una manera clara, els centres de la tercera edat; vostès varen fer més via, el Sr. President va arribar més prest, a l'hora de les festetes amb coca amb verdura de cara a les eleccions que no en la reglamentació que encara està pendent, i li posaré un exemple claríssim, un exemple que no és, endemés, d'un ajuntament regit per la dreta sinó amb una majoria del Partit Socialista de Mallorca i del Partit Socialista Obrer Espanyol, que és l'exemple que va succeir a Campanet.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que acabi, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, ara acabaré. Vostè sap que hi ha un centre de la tercera edat, un dels més concorreguts de Mallorca, va posar un menjador, va tenir una resposta positiva, però, per una falta de previsió reglamentària, això no hauria haver pogut passar mai perquè hauria d'haver hagut una regla que ho impedís, aquest centre va tancar un mes i se'n varen anar de vacances, i els vells al carrer, i els senyors que anaven allà cada dia i tenien concertat aquest menjador social es varen quedar que varen haver d'anar a dinar no sé on, i això és per una falta de previsió reglamentària, i hi ha buits realment molt importantíssims dins aquesta conselleria i aquests buits s'haurien, realment, de corregir perquè si haguessin estat tan diligents a l'hora de fer una reglamentació equànime i responsable i que dotàs de centres de la tercera edat a tots els municipis i, una vegada dotats, garantir el seu funcionament de caire social; sé que hi fa molta feina, però aquesta reglamentació global encara no s'ha fet i és una gran assignatura pendent que té aquesta conselleria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per tancar la qüestió incidental té la paraula el Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL, (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. Bé, en la rèplica hem continuat amb la divagació damunt els consells insulars, damunt les transferències, etc. Em cregui, llegeixi's la Llei de Sanitat, Sr. Pons, perquè és claríssim, no només és claríssim, llegiré un altre article per si vostè, així, tal vegada, se l'arribarà a llegir tota, diu "*las corporaciones locales que en la actualidad disponen de servicios y establecimientos sanitarios que lleven a cabo actuaciones que en la presente ley se adscriban a los servicios de salud de las comunidades autónomas establecerán de mutuo acuerdo con los gobiernos de las comunidades autónomas un proceso de transferencia de los mismos, en todo caso las corporaciones locales contribuirán a la financiación de los servicios de salud de aquellas en una cantidad igual a la asignada en los presupuestos que se actualizará anualmente*"; això, Sr. Pons, o és inconstitucional, perquè s'oposa a tot el que vostè ha llegit de l'Estatut, i això està aprovat l'any 1986, o realment hem d'admetre que això està en vigor, una norma bàsica és d'obligat compliment, tot això està aquí, no ens ho hem inventat, em sap greu que digui que a mi no em posen llum i a vostè sí, ja ho sabia vostè, fa molts anys que és en aquest Parlament.

Que ens correspon la coordinació hospitalària? La feim, a aquesta coordinació hospitalària, la llàstima és que a l'INSALUD, a vegades, li costa pena entrar per la coordinació que nosaltres feim, cedir poder o no a nosaltres ens és igual, no hi tenim cap problema, en absolut, tot allò d'acció social, tot el que toqui de la meua Conselleria, està ofert moltes vegades als consells insulars, però no som jo qui ho ha de decidir, i vostè ho sap prou.

La tercera edat està satisfeta i ens diu que per a això ha lluitat molt el Govern socialista, perquè estigués satisfeta, bé, INSERSO, aquí, em pareix que arriba a tenir dos centres de

tercera edat en tota Mallorca ubicats tots dos a Palma, té una residència enorme fora de tota normativa europea, com vostè sap, de devers de 500 places, i ara pareix que en fa una altra, i això és tot el que ha fet, varen arribar a una inversió, em pareix que de devers de 30 milions, fa devers tres anys, l'INSERSO a Balears, és a dir, que no és que deu esser el seu govern qui ha fet molta feina per a això, nosaltres duim al voltant de 64 centres de tercera edat de dia, i hem ajudat a construir no sé quantes residències.

Quant a allò de Campanet li diré que els centres de tercera edat són propietat de l'ajuntament, són seus i si varen tancar un mes digui al batle que no torni a tancar, i què vol, que ho reglamentem tot? Aviat, fins i tot per anar a dinar o per anar a berenar, ho haurem de reglamentar tot, no som d'aquestes teories reglamentistes de la societat, tenim un fons molt més lliberal que el seu, i indubtablement fins ara les coses ens van molt bé. Ha continuat sense provar cap dels dos considerants que tenia el seu rebuig a la totalitat als pressuposts de la meua secció. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que hi vulguin intervenir? Té la paraula, pel Grup PP-UM, el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Portaveu del Grup SOCIALISTA, em permeti que si he sortit amb una carteta la mantengui tancada, perquè jo havia preparat, ho he confessar honradament, una intervenció per a aquesta esmena a la totalitat pensant en la preparació d'un dels portaveus del seu grup, que durant molts anys l'ha duita, company del consell insular, i per tant, com que ens coneixem no l'he haguda de preparar un poc seriosament i demanar consultes perquè en sap més d'aquests temes del que en pugui saber jo, però, la veritat, és que ens ho posa bastant fàcil.

Sr. Pons, aquesta esmena a la totalitat, tal com vostè l'ha defensat, ni és rigorosa, ni té contingut, n'ha demostrat absolutament res d'aquestes dues consideracions amb les quals vostè fa la introducció per plantejar una esmena a la totalitat. Què és una esmena a la totalitat? És un rebuig total i frontal a la política que du una conselleria en concret, de qualsevol govern, i vostè posa dos considerants i jo, si pens en base a aquests dos considerants, agafaria actuació política per actuació política i demostraria l'equivocació d'aquesta per rubricar el final, i açò és allò que fa fer que la societat estigui descontenta amb l'actuació sanitària i d'acció social que du el Govern balear, d'açò, no n'hem sentit res, absolutament res de res.

Consider que ja han perdut, consider que ja l'exploten massa, l'època d'explotar la gent ha passat ja, i l'exploten massa. Durant aquestes llargues hores de debat, en tres ocasions diferents, en tost de fer un debat de la Conselleria i un debat pressupostari, planteja un dels problemes més vius i més importants i de més força que és la vertebració i l'estructuració de la nostra comunitat autònoma, i és importantíssim que en rallem, d'aquest tema, però que en rallem quan hi hagi o bé una proposició de llei a tal efecte, o bé en el moment que hi hagi una interpel·lació per saber quina és la política que pensa dissenyar el Govern front a la reestructuració autonòmica o vertebració,

autònoma de la nostra comunitat en aplicació de l'article 39 i de l'aplicació de la disposició transitòria 9.2, en base a les competències del consell insular.

Però no és aquest el sentit d'aquest debat, quina alternativa posen, vostès, a la política de la tercera edat? No n'he sentit cap ni una. Quina alternativa proposa, vostè, a la política d'acció social, de minusvàlids, de drogadicció? No n'hem sentit cap ni una. No dic que no en tinguin, aposta, per açò, la preparació anava en funció de tots i cada un dels programes de la Conselleria, i aquí admet, humilment, que m'he equivocat, perquè pensava que si em sortia el portaveu que jo pensava que sortiria faria un repàs programa per programa, i açò està molt bé a nivell d'objectius i de descripció, però em sembla que vostès s'equivoquen en tal i tal, i tenen programada tal cosa i no la fan, d'açò no ha dit res. És una esmena a la totalitat injustificada, perdoni, rectifico, és una esmena a la totalitat plantejada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, li prec que fixi la seva posició.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

La nostra posició és de total i absolut suport a la política que du a terme el Conseller de Sanitat del Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Consider que s'ha fixat la posició. Passam al Programa 3130, Gestió i pensions no contributives de la Seguretat Social, INSERSO; Esmena número 2377 del PSM i EEM. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en aquest Parlament estam, avui, en un dels debats, jo diria dels importants, el més important de cada any, això ja s'ha dit un parell de vegades, i ara és quan, certament, tractarem un tema que, en certa manera, ens ha espantat observar així com està tractat als Pressuposts, parlem del salari social.

Jo recordaria que en aquest Parlament varem aprovar una proposició de llei del Grup Parlamentari CDS i la varem aprovar un poquet abans d'acabar la passada legislatura, i en aquella intervenció, aquest mateix diputat va fer una observació, era respecte que em semblava que fèiem un acte d'una certa hipocresia, i vaig dir perquè nosaltres havíem insistit un parell de vegades, en tres ocasions, en la conveniència de crear el salari social, bé per llei o bé per decret de Presidència del Govern, a proposta de la Conselleria d'Acció Social, les dues fórmules són vàlides.

Aleshores, dèiem que ens semblava que hi havia una mica d'hipocresia en aprovar aquella proposició de llei del CDS, que l'havíem d'esmenar a continuació perquè, de fet, no s'havia volgut entrar en el tema del salari social, cosa que nosaltres propugnàvem feia estona.

Bé, de fet, vénen els pressuposts i el salari social no hi és, ni tan sols hi ha una partida oberta, és a dir, ni allò de dir farem

una partida oberta, o farem la llei, o farem un decret o, per ventura, arribarem a una ponència parlamentària conjunta, són fórmules, totes vàlides per tal d'arribar a aquesta qüestió. Avui, el Sr. Conseller, amb la resposta al Grup Parlamentari SOCIALISTA, ha fet una observació sobre pensions, sobre una campanya en relació amb les pensions no contributives i que, de fet, la gran nòmina, s'ha vist ampliada en pressupost i, òbviament, amb persones que ho necessiten.

Nosaltres li vàrem fer unes preguntes en comissió no fa ni un mes sobre com anava el tema de les pensions no contributives, la gestió que el Govern de Balears fa en un conveni amb l'INSERSO, però que, de fet, l'anàlisi que en feim, en part per la normativa de les pensions no contributives, que no és culpa del Govern de la Comunitat, i en part per la realitat social, resulta que queda bastant gent, molta gent, més de dos terços de les persones que han sol·licitat les pensions no contributives, que queden al marge, i una impressió que varem tenir nosaltres quan es va aprovar al Congrés de Diputats la Llei de Pensions no Contributives s'ha confirmat plenament i és que les estructures burocràtiques fan que no tinguem res a veure amb l'objectiu del salari social, amb l'objectiu de traure tot un sector de societat que, desgraciadament, té uns ingressos molt baixos i que es correspon amb uns sectors socials, i amb això hem de donar la raó un poc al conseller, que a vegades ni tan sols tenen els mecanismes de saber on s'han de dirigir i com han de demanar les coses.

He fet aquesta introducció per cridar-los un poc l'atenció i fer-los un poc de memòria històrica i, de fet, jo esperava que en haver plenari aquest tema del salari social ja vendria aprovat de comissió o de ponència; la quantitat era un tema que el nostre Grup Parlamentari no sabíem si seria acceptada o no i, nosaltres, és clar, els raonarem per què posam 300 milions en el tema del salari social.

Ho hem fet fent una ponderació, l'any passat el càlcul que teníem era de 200 milions de pessetes, enguany ens trobam que, per una banda, els sectors de marginació augmenten els darrers mesos de l'any i és una cosa constatada i constatable, per altra banda ens trobam que hi ha hagut un augment de la immigració els darrers anys i, sobretot, el darrer any, que afecta bàsicament la ciutat d'Eivissa i la ciutat de Palma, i que és una immigració molt propera a sectors bastant marginats, sobretot amb persones majors; aleshores, hem fet un poc de ponderació i ens aventuram a pensar que, tenint en compte el resultat de la gestió de les pensions no contributives, i tenint en compte, una mica, la política de la gran nòmina, com es diu vulgarment, ens fa la impressió que aquests 300 milions de pessetes sí que serien el resultat equilibrat d'augment i, a la vegada, obrir aquesta partida amb una quantitat, animaria al Govern a fer un decret o un projecte de llei, o bé a qualsevol grup de l'oposició a presentar-lo; el nostre grup, valgui a dir, que si vostès creuen que s'ha de fer per proposició de llei feta des de l'oposició, ens brindam a tenir en quinze dies registrada la proposició de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Per fixar posicions, té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que la nostra comunitat autònoma és distingeix socialment principalment perquè és molt immobiliària i no és gens innovadora; en el tema de salari social, que en aquesta Cambra ja s'ha presentat diverses vegades, jo crec que és característic.

Hi ha tota una sèrie de comunitats autònomes que tenen posat en marxa aquest salari social o renda mínima d'inversió, o altres noms que s'hi solen posar.

El Sr. Conseller, abans, ha donat l'exemple del País Basc, sembla que només volen tenir exemple per a segons quines coses, el País Basc ja fa temps que té el salari social, i crec que seria un bon exemple a seguir per aquesta Conselleria. Per tant, nosaltres creim que sí que seria bo que es posàs en marxa, però he de dir al Sr. Serra que no crec que aquest Conseller i aquest Govern el posin en marxa perquè en temes on tenen competències, com és el FAS, no els transfereixen als consells, quan poden, i totes aquestes pensions no contributives, que el Conseller havia dit abans que havien donat abans de les eleccions ho varen fer botant els consells insulars, els quals tenen competències delegades des de l'any 1983. Per tant, jo crec que aquest govern, de cap de les maneres, no crec que tenguí cap tipus de provisió per posar en marxa el salari social. A la nostra comunitat autònoma alguns són més iguals que altres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez i Arbona. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Per fixar la nostra posició, no podem donar suport a aquesta esmena tota vegada que es baixa, es detreu, de l'Institut Balear de Turisme, d'IBATUR, i si s'hagués de fer d'aquesta manera suposaria que aquesta institució no podria dur a terme la política de promoció que té encomanada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena número 2367 del PSM i EEM; té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President, és per una qüestió d'ordre. Voldríem fer una petita rèplica, crec que el Reglament ens ho permet, a la intervenció del Sr. Huguet.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posicions, dirà vostè, no per a rèplica.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Bé, és que és un tema que nosaltres creim que és una excepció grossa, és a dir, ara parlàvem que ahir els portaveus quedaren una mica que no es farien aquestes rèpliques, és a dir,

la veritat és que desconeixíem una mica aquest acord dels portaveus, o el desconeixia personalment, error meu, indubtablement, però, la veritat és que parlam de 300 milions i parlam de salari social, i el Sr. Huguet ens ha parlat de la baixa, nosaltres, Sr. Huguet, hem dit que la quantitat es pot canviar i la baixa que digui el Govern d'on es pot aplicar, així i tot, estava intencionada la baixa d'IBATUR, que creim que té un pressupost inflat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, una qüestió d'ordre per acabar d'explicar en què va quedar ahir la Junta de Portaveus, varem quedar que totes les esmenes a la totalitat tendrien un debat més breu però amb rèplica i contrarèplica normal, i que, en general, a les esmenes no hauria rèpliques però si en qualque cas qualque grup, i endemés a responsabilitat dels grups, es demanàs una rèplica, també en temps breu es donaria la rèplica. El tema és que es compleix quasi estrictament allò en què es va quedar ahir a la Junta de Portaveus quant a horari i la resta, per tant, sí que demanaríem, amb tota la responsabilitat dels grups, un poquet de flexibilitat de Presidència en aqueix aspecte.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'Esmena 2377 del PSM i EEM. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

2377 o 2371, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

2371, té raó, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. Nosaltres aquí propugnam una alça de 50 milions de pessetes per a assistència domiciliària a gent necessitada, bé, és una esmena molt concreta i creim que aquesta assistència domiciliària s'ha de canalitzar a través d'ajuntaments, que és allò que bàsicament funciona en aquests moments a les Illes; aleshores, és clar, crec que el Sr. Conseller ha defensat el mateix, l'esmena que nosaltres ara presentam. Hi ha dèficits de residències, hem d'intentar que no només sigui la política de residències la que es faci per a la gent major necessitada, i hem de vehicular alternatives de desbloqueig de situacions, en aquest moment tant els programes de l'INSERSO, com els mateixos programes de la Comunitat, com els programes dels ajuntaments o consells insulars, no són suficients quant a assistència domiciliària.

Nosaltres hem fet una avaluació de 50 milions de pessetes d'augment tot i entenent que seria convenient i oportú que la gestió es fes amb una programació i direcció del Govern, però a través dels ajuntaments i, en el seu cas, dels consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Grups que hi vulguin intervenir? Passam al Programa 3141, Promoció i Ajut Social, Esmena número 2368, del PSM i EEM; té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. Parlem, en aquests moments, de subvencions per afavorir la integració laboral dels minusvàlids; nosaltres som conscients que la minusvàlua en aquest moment no vol dir inutilitat, no vol dir tampoc incapacitat, sinó que hem de trobar sortides a la integració laboral dels minusvàlids; hi ha alguns programes que es realitzen, alguns convenis que el Govern ha realitzat, i pensam que amb encert, per exemple col·loca gent del terreny de les minusvàlues a determinats sectors laborals; però ens pareix que, en aquest moment, si feim un cens de les persones que hi ha als centres de minusvàlids, físics, psíquics o sensorials, ens pareix que faria falta augmentar una sèrie de programes per satisfer una sèrie de demandes de tot un conjunt d'aquests centres.

Aleshores, ens pareixeria que una línia de subvenció de 20 milions de pessetes podria dur un programa que ens pareixeria complementari d'altres però, al mateix temps, creim que per a més d'un 50% del que tenim en aquests moments de minusvàlues hi podria haver qualche mica de promoció laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Grups que hi vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, només per dir a la Cambra que, segons la nostra informació, ja es fan els contactes pertinents per afavorir la integració laboral de minusvàlids des de la mateixa conselleria i amb organitzacions com pugui esser l'ONCE i que, per tant, no donarem suport a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena número 2369 del PSM i EEM. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, una esmena d'augment de la quantitat que es pensa dedicar a bosses de pobresa a través de gestió de la conselleria en convenis amb entitats que treballen als sectors socials, evidentment, amb entitats sense fi de lucre.

Propugnem una alta de 20 milions, modesta, modestíssima, nosaltres voldríem, en certa mesura, fer memòria en el sentit que el primer any que propugnarem aquest tema no va anar bé el debat, o almenys no es va aprovar, però a partir del segon any que el propugnarem, i d'això en fa cinc, resulta que es gestiona, i amb èxit, uns programes de bosses de pobresa concertat entre el Govern i Càritas, entitat que els gestiona.

Aquest programa, almenys pel que nosaltres coneixem de números i realitats ha tengut bastant d'èxit i recull problemes en estat de marginalitat grossa, algunes de les persones han pogut passar, a vegades, a la gran nòmina, per tant, hi ha hagut un cert èxit de gestió institucional de Càritas i de la conselleria però existeix encara un conjunt de bosses de pobresa important i, sobretot, ho hem argumentat abans en el salari social, gent que ho té malament precisament per esser fenomen de nova immigració, per esser fenòmens que estan molt al marge de les estructures habituals de les mateixes institucions. Estam a finals d'any i no importa fullejar les planes dels diaris que puguin parlar de temes socials o d'aquells diaris més sensibles en temàtica social, per veure que aquest problema és al carrer.

Per tant, nosaltres en aquest sentit sí que els faríem, Sr. Huguet o portaveu del Grup PP-UM, una mica de reflexió, si per qüestions pressupostàries, o tècniques, no és possible avançar en el salari social en aquests moments, com a mínim enfortim un poc les bosses de pobresa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Grups que hi vulguin intervenir? Passam a l'Esmena 2370 del Grup Parlamentari PSM i EEM. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. Tornam amb el tema d'integració laboral per a minusvàlids però, en aquest moment, enlloc de parlar de línies de subvenció cap a entitats o individus, empreses o el que fos, ara sí que parlem d'un programa dirigit als ajuntaments i als consells; programa de 30 milions de pessetes per tal que procurin la integració laboral per a minusvàlids, què vol dir, això? Molt senzill, que els ajuntaments i els consells compleixin el que preveu la Llei d'integració dels minusvàlids a la societat, que és que el 2% de les places de les seves plantilles estiguin dedicades a minusvàlids previ estudi i anàlisi de quines feines poden fer aquests minusvàlids; hi ha ajuntaments i consells que això ho comencen a fer, molt a poc a poquet, però n'hi ha que posen traves quant als seus pressuposts, quant a la seva capacitat. Entenem que amb un programa de 30 milions de pessetes es podria fer avançar, sobretot, a consells i ajuntaments cap a aquest objectiu que, ja dic, es fer complir una llei. però fer-la complir des del Govern. Gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Fixació de posicions? Passam, idò, a les Esmenes números 2846 i 2845 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Sr. President, si em permet, voldríem que quedassin agrupades dins la mateixa exposició les següents esmenes: 2846, 2845, 2850 i 2851.

I anunciam que retiram la 2848 perquè creim que està contemplada dins l'esmena transaccionada que es va fer dins comissió.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Sr. Diputat.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Respecte de les esmenes 2846 i 2845, que fan referència a disminuïts, el nostre grup denuncia any darrera any la difícil situació econòmica que pateixen les institucions que tenen els minsvàlids; aquestes institucions, a Balears estan agrupades en tres grans associacions AMADIP, Coordinadora i UNAC, que assisteixen a més de 800 disminuïts amb una plantilla de més de 250 persones.

El nostre grup ha intentat dur, diverses vegades, a aquest Parlament allò que s'anomenava "Taula de Disminuïts" per explicar i que constassin en acta les dificultats econòmiques que pateixen aquestes entitats, sempre el grup majoritari ha renunciat i no ha volgut que es fes esment públic de com està el tema i, per les informacions que ens arriben, sembla esser que hi ha certa mandra quant a les subvencions.

Nosaltres creim que la situació econòmica per la qual passen aquestes entitats pot esser greu per a algunes i es pot donar el cas que hagin de tancar. Creim que és responsabilitat del Govern balear que aquestes institucions puguin continuar donant el servei que han donat fins ara. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc vull demanar disculpes al Portaveu del Grup SOCIALISTA perquè ha fet referència a altres esmenes que jo les tenia agrupades, ... No ha fet la defensa de les altres, per tant, Sr. President, m'agradaria que em miràs el Portaveu i em fes una senya amb el cap, això voldrà dir que vaig encaminat. És la 2846 i la 2845; o la 2846, tota sola? 2846 i 2845, només per dir que a la 2846 li donarem suport, que és aquesta d'augmentar la partida de beques per a disminuïts de 12 milions de pessetes, però hi ha un petit error, que no sé si està canviat o si es va fer notar, i és allà on hi ha el subconcepte en baixa, és subconcepte en alta, i el que figura en alta ha d'esser en baixa; i després, a la 2845, la transacció supòs que deu venir amb 5 milions de pessetes, i si és així també li donam suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per matisar aquestes qüestions, Sr. Gómez i Arbona?

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Si, Sr. President. Certament, he anunciat que faria la defensa conjunta, el que passa és que també volia defensar la darrera,

que se m'ha traspaperat i no l'he dita; jo accepto el que ha dit el Sr. Huguet, certament, eren 5 milions, que era la 2851, supòs que fa referència a la 3851 que diu que està transaccionada amb 5 milions?

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, la transaccionada és la 2845, que està transaccionada amb 5 milions de pessetes.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Si, també l'acceptam. També voldria fer referència, Sr. President -si m'ho permet- a la 2850, que va esser un acord que es va prendre per unanimitat al Consell Insular de Menorca i que creim que seria rompre la unanimitat que es va seguir allà per tots els grups, per tota la representació política, que no es contemplàs. Jo voldria recordar al Sr. Huguet que el seu vot va esser afirmatiu i que trobam estrany que en aquest moment no doni suport a aquesta partida, que fa referència a subvencions per als clubs de jubilats de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam a l'Esmena número 2852 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Sr. President, voldria passar a defensar-la conjuntament amb les esmenes 2844, 2877, 2879, 2887 i 2889. Si? Aquesta esmena, la 2852, la voldríem defensar conjunta amb les 2844, 2877, 2879, 2887 i 2889.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Aquestes esmenes fan referència a un conjunt d'equipaments per a tercera edat a l'illa de Menorca, respecte de la residència geriàtrica de Maó, la llar d'ancians a Fornells, la llar d'ancians a Sant Lluís, la casa d'ancians a Alaior i l'equipament geriàtric de Ciutadella de Menorca i la llar d'ancians del Migjorn.

Quant a la residència geriàtrica de Maó hem de dir que l'antic i mal anomenat hospital és una residència assistida de 90 places, que l'Ajuntament té previst una remodelació de l'edifici a causa del mal estat higiènic i estructural, i que açò repercuteix en l'atenció als residents; en aquest moment està previst que participin en el finançament de la construcció d'aquest centre INSERSO, possiblement el Consell Insular de Menorca, i creim que com que hi ha precedents que el Govern balear ha participat a altres llocs, crec que seria un oblit important i a més seria una demostració que és el Govern de totes les Illes.

Quant a les llars d'ancians de Fornells, Sant Lluís i Migjorn, aquestes tres poblacions, el sector de la tercera edat no té un lloc on reunir-se i organitzar les seves activitats, el nostre grup, preocupat per la tercera edat, fa aquestes esmenes pensant que

a Menorca, únicament a Ciutadella, la Conselleria ha rallat d'accions quant a tercera edat.

Quant a la casa d'ancians d'Alaior, crec que és una vella aspiració d'Alaior tenir una mini-residència mixta com toca, actualment existeix una residència mixta amb nou ancians i que té bastants deficiències estructurals; se sap que l'ajuntament té uns terrenys, té uns projectes i crec que seria aquesta l'ocasió que el Govern balear es plantejàs participar en la primera fase amb la quantitat de 50 milions, creim que açò seria una demostració que el Govern balcar participa en els projectes per a la tercera edat de l'illa de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per a la fixació de posicions té la paraula el Sr Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. No entraré en l'altra esmena, on havia dit que nosaltres creim que complirem l'acordat al Consell Insular, que va esser que igualàssim, exactament igual als centres de tercera edat que té l'illa de Mallorca sense quantificar, jo no voldria que açò quedàs curt però tampoc que sigui llarg, per tant, afectar només amb 4 milions no sé si correspon a aquest tipus de valoració.

Deixant açò al marge anem als centres de la tercera edat. Quant als centres de la tercera edat, hi ha el Centre Geriàtric de Maó, jo, en aquest moment l'única cosa que vull dir per fixar la posició del grup és que mentre que no hi hagi una total, absoluta i correcta definició per part de l'INSERSO sobre aquest projecte, perquè la carta que nosaltres tenim darrerament de l'INSERSO, diu que aquest projecte té moltes deficiències, que no està valorat en la seva totalitat, que segurament s'hauria d'incrementar molt més, i ens estimam més esperar abans de fer una afectació pressupostària.

Respecte de les altres residències el nostre Grup pensa que fer afectacions pressupostàries de quantitats com puguin esser 25 milions de pessetes a poblacions on no existeix encara el projecte, és matar possibilitats a altres llocs on sí que hi ha projectes i on sí que s'han iniciat les actuacions i les construccions, i crec que amb aquesta defensa ningú no pot dir que aquest portaveu faci partidisme, perquè si bé hem vist qualche somris, s'ha de dir que de totes aquestes propostes n'hi ha de governades pel Partit Socialista, governades també pel Partit Popular, és simplement una coherència quant que en aquest moment no hi ha possibilitat d'acceptar aquestes esmenes, i bé sap vostè que m'agradaria dir el contrari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passarem a l'Esmena número 2372 del Grup Parlamentari PSM i EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

No hem intervengut i hem escoltat amb molta atenció, tant el Sr. Arbona, com el Sr. Huguet però, a veure, nosaltres havíem fixat un posicionament en tant que crèiem que les coses tan

puntuals és legítim presentar-les i discutir-les però, certament, pensàvem que havíem d'anar dins una òrbita un poquet més de programes generals, però és que, a més a més, existeix el Pla Quadriennal, que el Grup SOCIALISTA va votar en aquest Parlament, nosaltres no el votàrem, i ens pareix que coses que aquí s'han proposat avui desdiiuen el Pla Quadriennal, jo voldria dir si és que ara el PSOE rectifica la seva política envers el Pla Quadriennal o no ho dic perquè si s'ha de complir el Pla Quadriennal, excepció feta del tema de Maó, la resta ens sembla que queda un poquet complicada, almenys en vehiculació.

Això ho dic ara com a un comentari perquè nosaltres, en canvi, l'esmena 2372, de 100 milions d'alta és una esmena destinada a dèficits de petites residències per a la tercera edat, que poden esser la de Fornells o la de la barriada que sigui d'Eivissa, de Formentera o de Mallorca, això ho dic perquè la fèiem en un sentit d'augmentar les previsions del Pla Quadriennal, i fer-ho en petites residències, que són les de barriada o poble, que és el que ens pareix més útil.

Això ho deia per fixar un poquet aquesta línia d'actuació que ens pareix que, per ventura, almenys conceptualment ens pareixeria més encertada sobretot quan hi ha un Pla Quadriennal discutit i votat pels distints organismes d'acció social i pel mateix Parlament de Balears, així i tot, i ara sí que ens dirigim, certament, al bessó de l'Esmena 2372, és que propugnar una alta de 100 milions de pessetes per dèficit de petites residències per a la tercera edat, per a inversions, sí que ens pareix absolutament necessari donat el ritmes que hi ha de manca de places per a l:tercera edat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que el Sr. Serra, que ha dirigit part de la seva intervenció cap aquest Grup, no ha escoltat o no ha entès quines eren les propostes anteriors.

Primer de tot li he de dir que estam d'acord amb la seva esmena i que la votarem a favor però que les nostres propostes d'abans no anaven en contra de la nostra posició del Pla Quatriennal, de cap de les maneres, el que nosaltres proposàvem era que s'ha de donar una sortida digna i humanitària a l'estat actual de dues residències, que ja hi són i que l'estat estructural és, diríem, poc digne, per no dir-ho d'una altra manera, però que no és crear noves places, i allò altre són tres llars d'ancians; crec que és diferent el que vostès proposen, allò de crear petites residències perquè les propostes anteriors venien sustentades per un estudi rigorós sobre el nombre d'ancians que hi ha a l'illa de Menorca i les necessitats exactes que hi ha, i era una proposta en aquest sentit.

No he entès perquè dirigia cap a nosaltres la seva crítica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam a les Esmenes 2853, 2860, 2857, 2873, 2870, 2871 i 2861 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquest grup d'esmenes fa referència a l'equipament de diferents unitats sanitàries ubicades a l'illa de Mallorca; en primer lloc, mobiliari d'unitat sanitària a Pina, 1 milió de pessetes; creació d'unitat sanitària al Pla de na Tesa, 3 milions; adobar la teulada de la unitat sanitària d'Algaida, 2 milions; segona fase Centre de Salut de Sóller, 5 milions; unitat sanitària de Capdepera, 5 milions; creació unitat sanitària a Pòrtol, 2 milions; finalitzar unitat sanitària d'Alaró, 3 milions de pessetes.

Clar, després del debat que hem tengut aquí el dubte seria si realment aquí ens hauríem d'haver dirigit al consell insular o a la conselleria, és evident que avui, aquestes competències, estan indiscutiblement en mans de la conselleria, hi ha una actuació conjunta entre l'INSALUD i la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social que, d'esser aprovades aquestes esmenes, implicaria una millora, són petites millores però, jo ja ho he dit altres vegades, molts de pocs fan un molt, que implicaria una passa endavant a tota una sèrie de pobles de l'illa de Mallorca.

Simplement vull fer una salvetat, perquè com que s'ha insistit que aquests temes sanitaris únicament poden esser d'aquesta conselleria, i el Sr. Conseller ho ha dit reiteradament, jo vull recordar, ho tenia dins la memòria però no tenia el paper davant en aquell moment, que hi ha un article, que és el 42 de la Llei General de Sanitat, que preveu que a l'hora de planificar els serveis de salut les comunitats autònomes s'haurà de tenir en compte allò que estableixin els estatuts d'autonomia; Sr. Conseller, que sàpiga aquest diputat, que conegui el Grup Parlamentari SOCIALISTA, les disposicions de l'article 39 en relació amb els consells insulars, crec a l'hora de planificar els serveis sanitaris de les Illes Balears, no són degudament tengudes en compte, a no esser una representació marginal dins uns organismes assemblearis d'escassa eficàcia com vostè sap. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? No hi ha intervencions. Passam a les Esmenes 2854, 2856, 2855, 2858, 2863, 2872, 2868, 2885, 2884, 2865, 2880, 2862, 2867, 2869, 2875, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Totes aquestes esmenes fan referència a equipaments de centres de la tercera edat a l'illa de Mallorca.

En primer lloc, equipament centre de la tercera edat de Sóller, 2 milions; local de la tercera edat a Cas Concos, terme de Felanitx, obrir partida; local de la tercera edat a Portocolom, 2 milions; local per a la tercera edat a Portocrísto, 3 milions; equipament i mobiliari residència tercera edat a Calvià, 3

milions; residència tercera edat a Sóller, 5 milions; residència tercera edat Port de Pollença, primera fase, 10 milions; finalitzar local tercera edat a Cala Ratjada, 2 milions; local tercera edat a Lloseta, 2 milions; menjador per a la tercera edat a sa Cabaneta, 2 milions; local tercera edat a sa Cabana, 2 milions; local de la tercera edat al Pont d'Inca, 2 milions; calefacció i local tercera edat: d'Artà, 1 milió; local tercera edat a Pòrtol, 2 milions de pessetes i, finalment, menjador tercera edat del Pla de na Tesa, 2 milions de pessetes.

Se'ns ha demanat durant la intervenció que hem tengut per justificar una esmena de totalitat, una esmena de rebuig, a la secció de Sanitat i Seguretat Social, que ens definíem en relació a la tercera edat, jo crec que s'han donat algunes pinzellades en aquesta matèria i jo voldria acabar-les de precisar aquí.

Tenim absolutament clar que la tercera edat, i ho continuam mantenint, se sustenta en primer lloc sobre l'element pensions, que això els ha permès ocupar un lloc dins la societat, que no és aquell lloc de marginació o d'haver estat obligat a treballar fins al final de la vida, quan ja les condicions físiques o psíquiques no són les més adients i que, a més a més, i aquí hi ha el paper important, crec que és fonamental, Sr. Conseller, i no li he negat el mèrit d'actuacions positives que hi puguin tenir, i que en tenen, és l'equipament d'aquests centres de la tercera edat allà on aquestes persones es troben bé, es troben amb gent de la seva època, parlen, conviuen, s'entretenen, organitzen els seus viatges, i ja he dit, que ja voldríem nosaltres que la joventut estàs en el mateix grau de satisfacció que presenta la tercera edat, aquesta àrea de la nostra societat.

Però clar, hi ha un element molt important, que ja tenen pràcticament totes les societats europees i és que la tercera edat és un sector de població expansiu, expansiu perquè representa cada vegada un percentatge major de la població, requereix uns equipaments creixents, això són simplement unes petites gotes d'aigua quasi quasi, dins aquesta mar de necessitats i, a aquestes necessitats, almenys en la mesura de les possibilitats, els hem de donar sortida i les hem d'atendre i, finalment, sempre les actuacions es tradueixen en elements pressupostaris.

La tercera edat arribarà a tenir una xarxa d'equipaments, crec que satisfactòria, és qüestió de temps, dins la nostra illa, però hi ha un element que he plantejat amb la falta de reglamentació i amb un exemple concret, que crec que ha estat evident, no es pot admetre que les residències o centres de dia funcionin lliurement, tenen unes possibilitats reglamentàries, tenen unes possibilitats legals d'evitar que situacions impresentables, com la que es va produir es produeixin i hi han d'actuar.

Però li diré més; en relació amb aquestes esmenes, que són esmenes d'equipament, hauria d'haver, jo crec que és de sentit comú, una normativa, una planificació general, que cada poble sapigués d'acord amb la seva població i amb la seva població major fins i tot, perquè hi ha pobles, nuclis joves, que tenen unes necessitats inferiors, encara que demogràficament siguin importants, i hi ha vertaders pobles de persones majors, hi ha pobles de l'illa de Mallorca, i supòs que exactament passa a Menorca, a Eivissa i a Formentera, hi ha nuclis de població, que són quasi vertaderes residències, en conjunt, pobles envellits, podem anar a determinats pobles del Pla de Mallorca, de la

Serra de Tramuntana, etc., i ho veurem; i els ajuntaments d'aquests pobles, que són els que coneixen directament les necessitats, haurien de saber, d'acord amb una planificació general, quin tipus de centre poden tenir i quines partides pressupostàries global té la conselleria de cara a plantejar les demandes pertinents; continuam tenint una actuació no diré arbitrària, però sí lliure, si un batle d'un nucli de població de 2.000, 3.000 o 5.000 habitants, considera que té uns necessitats, està disposat a fer un esforç pressupostari, no pot venir a la conselleria a plantejar aqueixes necessitats i dir d'acord, amb una planificació global, em correspon tal centre, estic disposat a fer aquest esforç i, en conseqüència, és una cosa d'obligat compliment, crec que si això existís, serien absolutament innecessàries totes aquestes esmenes perquè seria un dret que tendrien, d'acord amb una normativa general, que existeix, de com han d'esser aquests centres.

Sr. Conseller, jo veng bastant informat, tots aquests papers surten de la seva conselleria, fins i tot estan establertes, i això és molt positiu, les característiques que han de tenir aquests centres, però l'element que li he dit no el tenen reglamentat, i és fonamental, l'element és de tipus arbitrari, no, discrecional de la conselleria, hauria de desaparèixer d'acord amb una planificació precisa, també, en els centres de tercera edat, que farien innecessàries les esmenes que avui planteja el Grup Parlamentari SOCIALISTA Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Pel Grup PSM i EEM, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President, el nostre grup creu que moltes d'aquestes propostes són positives, són, fins i tot, necessàries, però ens mantenim, per una banda, en les intervencions anteriors en dos sentits; primer, a nosaltres ens pareix que aquesta planificació global requereix unes prioritats molt clares i específiques i respectam el Pla Quadriennal aprovat, si bé el volem millorar substancialment durant la present legislatura i, per altra banda, en el sentit que, també cal dir-ho, que nosaltres hem pensat que d'aquests pressuposts atesa la conjuntura econòmica de la Comunitat i, tal com s'han presentat i tramitat aquests pressuposts, pensa el nostre grup que gran part dels temes concrets valdria més tractar-los en globalitat, i per això, valgui a dir que les nostres esmenes referides també a centres de tercera edat van sempre més en una partida grossa per tal que després es planifiquin i es fixin prioritats i no entrem en concrecions tan petites. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, molt breument. Jo, quasi quasi independentment de la interpretació, reafirmaria les paraules que ha fet l'anterior portaveu; referent, també, a allò que s'ha dit en aquestes qüestions a altres esmenes, nosaltres no podem donar-los suport i també hem fet aquest repàs on es veu que aquestes esmenes tenen bastants baixes al capítol 1, secció 36, sense especificar

cap subconcepte, sense veure si açò va a càrrec del Fons Social, de fons addicional, etc. És a dir, que no hi ha cap tipus d'especificació quant a la baixa, es posa capítol 1, secció 36, i vostès d'aquí agafin d'allà on vulguin, nosaltres creim que açò no es pot admetre i, per tant, votarem en contra de totes aquestes esmenes, tot i reconeixent les necessitats, no d'aquestes, d'aquestes i de moltes altres actuacions que es podrien fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam a les Esmenes 2859, 2864, 2866 i 2886, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula la Diputada Sra. Bassa i Cubells.

LA SRA BASSA I CUBELLS:

Gràcies, Sr. President. La necessitat de millorar i crear nous serveis socials per millorar la Comunitat ha estat sempre present a la política socialista; per això, i sobretot quan es tracta de serveis tan bàsics i tan necessaris com la creació dels menjadors socials, per això continuarem mantenint aquestes esmenes de caràcter puntual, perquè creim que de cap manera no les podem deixar de banda.

D'aquestes esmenes, una tracta de millorar el menjador social de Maria de la Salut per un import de 10 milions; una altra per a un menjador social a Lloseta, per un import de 2 milions; una altra per a la creació d'un centre d'activitats social a Bunyola, per la mateixa quantitat, i una altra que és per a un centre de serveis municipals a Palmanova, primera fase, per 20 milions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per a fixació de posicions té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, la fixació de posicions és un interrogant, què és un centre d'activitats socials a Bunyola i què és un servei municipal Palmanova-Magaluf, primera fase? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Més intervencions? No n'hi ha. Passam a les Esmenes 2883, 2876, 2878 i 2881, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquestes són quatre esmenes, dues d'elles per a equipament i construcció d'un centre de salut a Formentera, amb una dotació de 4 i 10 milions de pessetes, i les altres dues son per a la dotació i creació d'una plaça de veterinari a Formentera i per a la creació d'una plaça d'assistent social també a Formentera, amb una dotació de 3 milions de pessetes cada una.

Amb aquestes esmenes es demana que es creïn i que es cobreixin tant aquestes places com que es dugui aquesta

construcció endavant perquè és una necessitat de Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Passam a l'Esmena número 2882 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. El Pla d'Ordenació Sanitària crea els centres de salut que atenen tota una xarxa d'unitats d'atenció bàsica de salut que donen servei i atenció sanitària a les anomenades àrees sanitàries, en aquest sentit l'àrea de nord-llevant de l'illa d'Eivissa depèn del Centre de Salut de Santa Eulària que encara està pendent de la seva construcció i que no hem vist que estigui reflectit en aquest pressuposts.

Des del coneixement de la necessitat de millorar sanitàriament l'atenció a aquesta zona, creim o entenem, en la urgència de la construcció d'aquest centre de salut, a fi que es pugi dotar tant de millors mitjans humans com de millors mitjans materials, i també des del coneixement que l'INSALUD no pot destinar els metges necessaris a aquesta zona mentre no estigui creat aquest centre, en aquest sentit demanam l'obertura o la creació, d'aquesta partida dotada, en principi, amb 5 milions de pessetes per tal que faci possible la posada en marxa d'aquest centre de salut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Passam, idò, a l'Esmena número 2888 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. Balears ocupa un lloc preeminent en el ranking de persones afectades per la Sida, fa poc va esser el Dia Mundial de la Sida, i actualment Balears ocupa el quart lloc; des de l'any 1981 hi ha 237 casos i han mort més de 81 persones.

Segons un alt càrrec de la Conselleria, en declaracions públiques, el tema a Balears és molt important i és molt greu. Deia textualment: "La diferència de Balears respecte d'altres comunitats autònomes se centra en l'afluència massiva de turistes front a una població més estable a altres comunitats autònomes, per tant, és un medi idoni perquè es propagui la malaltia si no es prenen mesures preventives adients".

Creim que el tema de la Sida, a Balears, és un tema prou greu perquè la conselleria destinàs un pla de lluita contra aquesta malaltia, que ja s'ha demanat per altres grups altres anys, i que la conselleria, segons la filosofia a què ens té acostumats, creu que ja fa prou coses.

Endemés, Balears té unes altres característiques ben diferents a altres comunitats autònomes quant a propagació d'aquesta malaltia; primer, que hi ha un alt índex d'homosexuals, com a persones contagioses, i també una alta preponderància d'infecció produïda per la leishmaniosi, que és

una de les malalties que nosaltres en aquest Parlament hem denunciat que es podria evitar si hi hagués una bona prevenció.

Endemés, jo crec que amb aquesta esmena, el Sr. Huguet no ens podrà donar l'excusa que ha donat abans que no donaven suport a aquesta esmena perquè la baixa feia referència al capítol 1, secció 36, perquè, a més a més, el capítol 1, secció 36, és conegut perquè és un pou per a les bufandes del Govern. Per tant, nosaltres creim que seria bo que el Govern es replantejàs aquesta esmena, sabem que no és una quantitat important però serviria perquè hi hagués una partida específica per a la lluita contra la Sida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, donarem suport per la intencionalitat, el tema és prou important si bé el subconcepte, al capítol 6, ens agradaria que quedàs una mica més detallat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. La posició del nostre grup és de suport total i absolut a la política duita pel Govern de la Comunitat Autònoma i de la Conselleria de Sanitat. Informo la Cambra que fa quinze dies es va presentar el Pla de Lluita contra la Sida a Madrid i que la nostra va esser l'única comunitat o la primera comunitat, en aquella reunió que va presentar un pla, el qual consta de tres parts, una primera d'informació, una segona de prevenció i una tercera que és la continuació que uneix tot açò de la lluita contra la droga; en aquest camí es fa feina i hi ha una sèrie d'actuacions previstes per part de la Conselleria i, per tant, creim que és suficient i que amb els mitjans econòmics de què disposa la Conselleria farà i durà a terme aquest pla, i com ja he dit, vàrem esser l'única comunitat que el va presentar, ara fa quinze dies.

Per tant, aquesta esmena en aquell moment, potser tal vegada, per la falta d'informació, era necessària però creim que ara, en aquest moment, es fa innecessària. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Només per contestar la qüestió plantejada pel Sr. Serra té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona. Cedeix el torn al Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President, com sap el Sr. Serra, que és una persona experta en pressuposts, els subconceptes de coses que es volen ampliar o posar al capítol 6 sempre es deixen, només posen capítol 6 perquè siguin els mateixos tècnics de la conselleria qui assignin el nou dígit que s'ha de col·locar, perquè els diputats no tenim tots els dígits i és el Govern qui els té. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam al Programa 4131, Promoció de la Salut, Esmenes 2373 i 2374 del PSM i EEM. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Ja s'han discutit una sèrie de vegades les distintes problemàtiques i programes de persones amb drogodependència; nosaltres creim que tots els avenços que es facin i tots els recursos que s'hi dediquin són importants, i creim en la racionalitat d'aquests recursos i, certament, hem empès i continuarem empenyent.

Ara, hi ha un tema que no acabam de veure'l molt fluïd dins la nostra societat, i és el de la reinserció dels drogodependents. Ja no parlem quan aquella persona que ha passat la primera i la segona fase a qualque centre d'atenció està en una fase de curació, sinó que parlem d'aquella persona que ha superat les fases de qualsevol programa, sigui del Projecte Home o de qualsevol altre, i que el tenim, en teoria, curat; aleshores, hi ha un problema de reinserció a la societat bastant gros i propugnam un petit programa específic dotat només amb 25 milions, som prudents en aquest sentit, aquest programa el col·locam a un subconcepte, a través del capítol 4, que és de subvencions a particulars o a empreses, que vulguin acollir possibilitats de reinserció de persones que han estat drogodependents.

És evident que això va destinat a reinserció laboral, és un aspecte laboral, i per ventura; d'altres que no són estrictament laborals, és l'acollida que en qualque ocasió s'ha intentat, per exemple, a Menorca, d'acollir persones a alguna casa, a algun lloc, etc. i, en definitiva, això possibilitaria un programa d'ajuda a empreses o a particulars que vulguin iniciar aquesta aventura, perquè això no deixa d'esser una aventura; aquests programes, s'han iniciat a alguns llocs d'Europa amb èxit i, a vegades, sense tant èxit, però, en definitiva, seria introduir una línia de foment, encara a més d'esser hipotètic, amb possibilitat de reinserció de gent que ha passat un tractament terapèutic de la droga. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? No n'hi ha. Passam a les Esmenes 2890 i 2891 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc dir que la veritat és que no sé com s'ho fan, vostès, perquè quan se'ls demana qualque cosa sempre ho fan, ja ho han fet, però el tema de la Sida i de la drogadicció augmenta, jo crec que, a vegades, convé esser un poc humil i dir que hi ha greus problemes, qualque cosa es fa però no esser tan triomfalista com em sembla que ha estat el Sr. Huguet abans.

En el tema de drogues, aquestes dues esmenes fan referències a un dels temes que és complir el que marca la Llei d'Acció Social respecte dels consells en tema de drogues. Ningú no podrà negar que el tema de la drogadicció és un tema social

i la Llei d'Acció Social marca que la gestió dels temes socials correspon als consellers.

Un repàs als pressupost i veure que la partida de transferències dels consells insulars respecte del tema de drogues no puja, davalla; he sentit polítics d'aquesta Cambra que diuen que volen transferir els serveis socials, em record que era ahir quan ho deien, però és que la demostració d'aquest pressupost no ho és, Sr. Huguet, perdoni però no ho és, davalla aquesta partida. Nosaltres creim que les actuacions sobre això les ha de fer l'administració que està més a prop del ciutadà, i no crec que vostè negui que el consell està més a prop que el Govern balear. Per tant, li faria reflexionar i que pensàs que jo crec que seria un bon cop de timó aprovar aquesta esmena i posar 50 milions perquè siguin els consells insulars qui gestionin les accions sobre drogues i no el Govern balear.

La segona partida és també quant a fer tasques preventives en el tema de salut, que nosaltres també creim que s'han de fer des d'aquestes administracions. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Fixaré la posició en nom del Grup Parlamentari PP-UM perquè jo no estic aquí ni a títol particular ni a títol de President de Consell Insular i, per tant, la nostra visió de cara a aquest tema ja que s'ha plantejat és que tot el paquet de transferències, sigui de la matèria que sigui i sigui de la conselleria que sigui, s'ha de plantejar com un tot, i el nostre grup s'estima molt més negociar la transferència amb suficiència de cara a posar-la en marxa l'any 1993, que no fer un degoteig de petites esmenes i que açò pugui suposar una hipoteca per a la valoració final en la qual crec que ajuntarem tot, i no li càpiga mica de dubte que els primers interessats, conjuntament amb vostès, que també són primers interessats, igual que nosaltres, que els consells insulars assumeixin aquestes competències, ja no tan sols pel mateix Estatut sinó per la norma que mot bé vostè esmentava, crec que som tots perquè, efectivament, reafirmar, una vegada més, que creim que no hi haurà ningú que conegui millor la problemàtica social de cada una de les illes com els mateixos consells insulars.

Si hagués de votar per quedar bé o per anar-me'n i dir ho ha aconseguit, vostè sap que és el que faria però hi ha disciplines de partits, sobretot quan els partits són sòlids, com el seu i el nostre, que exigeixen una coherència de comportament i no una actuació provincialista en funció de si ve cap a mi o si va cap a un altre; per tant, dins aquesta coherència crec que vostè entendrà que aquest portaveu assumeixi aquest difícil paper però que l'assumeix com a portaveu del Grup Parlamentari PP-UM, i que no està aquí ni a títol individual ni a títol de president de consell. Gràcies.

(Continuarà)
